

ЗАКОН О СПОРТУ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се права и обавезе спортиста и осталих физичких лица у систему спорта, питања везана за правни положај, организацију и регистрацију предузетника и правних лица у систему спорта (у даљем тексту: организације у области спорта), општи интерес и потребе и интереси грађана у области спорта, финансирање, категоризације у области спорта, национална стратегија развоја спорта у Републици Србији, школски и универзитетски спорт и физичко васпитање деце предшколског узраста, спортски објекти, организовање спортских приредаба, национална признања и награде за посебан допринос развоју и афирмацији спорта, вођење евиденција и надзор над радом организација у области спорта.

Члан 2.

Спорт је делатност од посебног значаја за Републику Србију.

Спорт је део физичке културе који обухвата сваки облик организованог и неорганизованог обављања спортских активности и спортских делатности од стране физичких и правних лица у систему спорта, у циљу задовољења потреба човека за стваралаштвом, афирмацијом, физичким вежбањем и такмичењем са другима.

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) спортске активности јесу сви облици физичке и умне активности који, кроз неорганизовано или организовано учешће, имају за циљ изражавање или побољшање физичке спремности и духовног благостања, стварање друштвених односа или постизање резултата на такмичењима свих нивоа;

2) спортске делатности јесу делатности којима се обезбеђују услови за обављање спортских активности, односно омогућава њихово обављање, а нарочито: организовање учешћа и вођење спортских такмичења, укључујући и међународна такмичења, обучавање за бављење спортским активностима и планирање и вођење спортских активности; спортско суђење; организовање спортских припрема и спортских приредаба; обезбеђење и управљање спортском опремом и објектима; стручно образовање, оспособљавање, усавршавање и информисање у области спорта; научноистраживачки и истраживачко-развојни рад у спорту; пропаганда и маркетинг у спорту; саветодавне и стручне услуге у спорту; спортско посредовање, организовање пословања организација у области спорта;

3) спортска рекреација (рекреативни спорт, спорт за све, масовни спорт) јесте област спорта која обухвата добровољно бављење физичким вежбањем, односно спортским активностима ради одмора, освежења, забаве, унапређивања здравља или унапређивања сопствених резултата и ради задовољења потреба за кретањем, игром и дружењем, у свим сегментима становништва;

4) врхунски спорт јесте област спорта која обухвата спортске активности које за резултат имају изузетне (врхунске) резултате и спортске квалитете;

5) спорт деце јесте организован облик физичког вежбања, односно спортских активности, усклађен са антрополошким карактеристикама дечјег узраста;

6) спортска организација јесте организација која се оснива ради обављања спортских активности и спортских делатности, у складу са овим законом;

7) спортиста јесте лице које се бави спортским активностима;

8) спортиста аматер јесте спортиста коме зарада није циљ бављења спортским активностима и тим активностима се не бави у виду занимања;

9) професионални спортиста јесте спортиста који се бави спортском активношћу као јединим или основним занимањем и други спортиста који има статус професионалног спортисте у складу са спортским правилима надлежног међународног спортског савеза;

10) спортиста такмичар јесте спортиста аматер и професионални спортиста који учествује на спортском такмичењу, као члан спортске организације или самостално, у складу са овим законом и спортским правилима;

11) врхунски спортиста јесте спортиста који је на основу остварених врхунских спортских резултата на спортским такмичењима и другим начинима њиховог постизања у складу са спортским правилима надлежног међународног спортског савеза рангиран, у складу са Националном категоризацијом спортиста, у категорију врхунских спортиста;

12) перспективни спортиста јесте малолетни спортиста који је на основу остварених спортских резултата рангиран, у складу са Националном категоризацијом спортиста, у категорију перспективних спортиста;

13) талентовани спортиста јесте пунолетни спортиста који је на основу остварених спортских резултата рангиран, у складу са Националном категоризацијом спортиста, у категорију талентованих спортиста;

14) категорисани спортиста јесте спортиста који је на основу остварених спортских резултата рангиран у складу са Националном категоризацијом спортиста;

15) организација у области спорта јесте свако правно лице и предузетник које се бави организовањем спортских активности и обављањем спортских делатности у складу са законом;

16) професионални спортски клуб јесте спортска организација (клуб) која тај статус има у складу са спортским правилима или у којој најмање 50% регистрованих спортиста сениора има статус професионалног спортисте у односу на број регистрованих спортиста сениора регистрованих код надлежног националног гранског спортског савеза за такмичарску сезону;

17) спортска екипа је организациона јединица спортске организације која окупља спортисте и спортске стручњаке из одређене гране спорта који учествују у одређеном рангу такмичења које организује надлежни национални грански спортски савез;

18) национални спортски савез јесте спортски савез (грански, за област спорта или територијални) чији су циљеви, задаци и деловање у области

спорта усмерени на територију Републике Србије и који је отворен за учлањење лица са територије Републике Србије;

19) надлежни национални грански спортски савез јесте онај национални грански спортски савез који уређује путем спортских правила обављање спортских активности и спортских делатности у одређеној грани спорта, у складу са овим законом;

20) надлежни међународни спортски савез јесте међународни спортски савез који је члан или који је признат од стране Међународног олимпијског комитета и Међународног параолимпијског комитета када су у питању спортови особа са инвалидитетом, односно међународни спортски савез који је на светском нивоу надлежан за одређену грану или област спорта и у који је учлањен надлежни национални спортски савез;

21) спортска приредба јесте одређени, плански припремљен и спроведен, временски ограничен спортски догађај, за који постоји јавни интерес и на којем учествује више спортиста;

22) спортско такмичење јесте спортска приредба која се одвија према унапред утврђеним и познатим спортским правилима, која могу бити опште важећа за конкретну грану спорта или само за конкретну спортску приредбу и чији је циљ, којем сваки учесник тежи, или победа противника или постизање извесног унапред одређеног спортског резултата;

23) национално спортско такмичење јесте спортско такмичење које се организује за територију Републике Србије од стране надлежног националног гранског спортског савеза, у складу са овим законом и спортским правилима;

24) аматерско спортско такмичење је спортско такмичење које тај статус има у складу са спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза и у коме може наступити највише 20% професионалних спортиста;

25) професионално спортско такмичење јесте спортско такмичење које тај статус има у складу са спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза и у којем се, у складу са овим законом и спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, такмичи најмање 75% професионалних спортиста, осим ако је правилима надлежног међународног спортског савеза друкчије одређено;

26) професионална спортска лига јесте највише национално професионално спортско такмичење (отвореног или затвореног типа) спортских организација, односно спортских екипа спортских организација, организованих као привредна друштва, које се такмиче једне против других по унапред утврђеном распореду и спортским правилима;

27) организатор спортске приредбе јесте лице које на сопствену одговорност одлучује о организовању и спровођењу одређене спортске приредбе, њоме управља и води је, у складу са законом и спортским правилима;

28) спортска правила јесу правила утврђена општим актима надлежних националних спортских савеза, којима се уређује обављање спортских активности и делатности и остваривање утврђених спортских циљева;

29) стручни спортски надзорник јесте лице које обавља надзор над стручним радом у области спорта, прати и предлаже мере које предузима организација у области спорта, односно спортски стручњак ради отклањања

недостатака, и о уоченим недостацима у примени мера обавештава министра надлежног за спорт (у даљем тексту: министар).

Термини којима су у овом закону означени положаји, професије, односно занимања, изражени у граматичком мушком роду, подразумевају природни мушки и женски род лица на која се односе.

Организације у области спорта означавају положаје, професије и занимања у области спорта утврђене у складу са овим законом, у мушком, односно женском граматичком роду, у зависности од рода носиоца положаја, професије или занимања.

Мишљење да ли нека активност, односно делатност спада у спортску активност, односно спортску делатност и којој спортској дисциплини и спортској грани, односно области припада, као и који међународни спортски савез има статус надлежног међународног спортског савеза у складу са овим законом, у случају потребе, даје министарство надлежно за спорт (у даљем тексту: Министарство), а на основу претходно прибављеног стручног мишљења Спортског савеза Србије, Олимпијског комитета Србије и Параолимпијског комитета Србије.

Члан 4.

Свако има право да се бави спортом.

Бављење спортом мора бити хумано, слободно и добровољно, здраво и безбедно, у складу са природном средином и друштвеним окружењем, фер, толерантно, етички прихватљиво, одговорно, независно од злоупотреба и циљева који су супротни спортском духу и доступно свим грађанима под једнаким условима, без обзира на узраст, ниво физичких способности, степен евентуалне инвалидности, пол и друго лично својство.

Забрањена је свака непосредна и посредна дискриминација, укључујући и говор мржње, по било ком основу, спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица учесника у систему спорта, на отворен или прикривен начин, а која се заснива на неком стварном или претпостављеном личном својству.

Забраном дискриминације из става 3. овог члана обухваћена је и забрана дискриминације професионалних спортиста и спортиста који желе то да постану у погледу запошљавања, зараде или услова рада, осим када се прављење разлике, односно стављање спортисте у неповољнији положај у односу на друге спортисте у истој или сличној ситуацији темељи на самој природи или стварним и одлучујућим условима обављања одређене спортске активности, а циљеви који се тиме желе постићи јесу оправдани.

Одредбе уговора између спортисте, односно спортског стручњака и организације у области спорта које представљају дискриминацију спортисте, односно спортског стручњака – ништаве су, а одредбе спортских правила и општих аката организација у области спорта које представљају дискриминацију учесника у систему спорта – не примењују се.

Забрањена је у области спорта свака врста злоупотреба, злостављања, дискриминације и насиља према деци.

Организације у области спорта и лица која обављају стручно-васпитни рад са децом у тим организацијама, као и сви чланови и запослени у организацијама у области спорта, нарочито ће промовисати равноправност међу децом и активно се супротстављати свим врстама злоупотреба, злостављања, дискриминације и насиља.

Ближе услове о начинима препознавања облика злостављања, злоупотребе, дискриминације и насиља над децом из става 6. овог члана споразумно прописују министар, министар надлежан за унутрашње послове, министар надлежан за правосуђе и министар надлежан за здравље.

Спортиста, односно друго лице има право на накнаду штете коју претрпи актима дискриминације, злоупотреба, злостављања и насиља од стране организације или лица у области спорта из ст. 3. и 6. овог члана.

На забрану дискриминације из ст. 3. и 6. овог члана примењују се одредбе закона којим је уређена забрана дискриминације, ако овим законом није друкчије утврђено.

Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе и организације у области спорта нарочито ће предузимати активности на повећању учешћа деце, младих, жена и особа са инвалидитетом у спортским активностима, омасовљавању женских спортских организација и давању равноправног значаја женама и особама са инвалидитетом у спорту.

Члан 5.

Приликом вођења евиденција и других збирки података и приликом издавања или подношења докумената од стране учесника у систему спорта у складу са овим законом, остварује се заштита података о личности и приватности у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује заштита података о личности.

Надлежни национални спортски савез у складу са законом прикупља, чува и врши друге радње обраде личних података спортисте, спортског стручњака и стручњака у спорту, у зависности од врсте евиденције коју надлежни национални спортски савез води у складу са овим законом (име и презиме; пол; датум рођења; држављанство; број личног документа који служи као средство идентификације на спортским приредбама; адреса пребивалишта и боравишта; подаци за контакт; грана спорта и спортска дисциплина; назив спортске организације у којој се обављају спортске активности и делатности и за коју је спортиста, односно спортски стручњак регистрован; фотографија; број спортског регистрационог документа; постигнути спортски резултати; дисциплинске казне; ангажовани спортски посредник; основ ангажовања у спортској организацији или савезу; закључени уговори са спортском организацијом или савезом; школска стручна спрема, односно стручна оспособљеност спортског стручњака; спортско звање спортског стручњака; број и датум издавања дозволе за рад спортског стручњака и рок њеног важења; реализовани трансфер, уступање или други вид преласка спортисте или спортског стручњака у другу спортску организацију; накнада за развој спортисте при закључењу првог професионалног уговора; други подаци утврђени спортским правилима надлежног међународног спортског савеза), укључујући и обраду посебно осетљивих података (здравствено стање спортисте, коришћена медицинска средства и др.), и другим организацијама у области спорта преноси личне податке спортисте, спортског стручњака и стручњака у спорту који су неопходни за остваривање права, обавеза и одговорности тих лица у тим организацијама у складу са овим законом.

Надлежни национални спортски савез може, у складу са законом, чинити доступним податке из става 2. овог члана надлежном међународном спортском савезу уколико је то потребно за:

- 1) регулисање статуса при преласку у страну спортску организацију;
- 2) регулисање уговорних односа са страном спортском организацијом;

3) регулисање питања права наступа на међународним спортским такмичењима;

4) утврђивање одговорности због кршења спортских правила.

Надлежни национални спортски савез обавезан је да се у случајевима из ст. 2. и 3. овог члана стара о томе да подаци о личности не буду достављени неовлашћеном лицу, као и да ускрате достављање тих података уколико организација којој се подаци достављају не гарантује одговарајућу заштиту података.

Обрада података утврђених овим законом од стране надлежног националног спортског савеза или друге организације у области спорта о здравственом стању спортиста и спортских стручњака и о коришћеним медицинским средствима и другим нарочито осетљивим подацима о личности, као и података који се обрађују на основу спортских правила надлежних међународних спортских савеза, условљена је пристанком лица чији се подаци обрађују, у складу са законом.

Подаци из става 2. овог члана прикупљају се од спортиста и спортских стручњака на које се односе као и од спортских организација, спортских савеза и стручних удружења чланова надлежног националног спортског савеза.

Надлежни национални спортски савез може објавити идентитет спортисте или другог лица против кога је покренут поступак због повреде спортских правила тек после обавештавања спортисте или другог лица о повреди која му се ставља на терет.

Подаци из става 2. овог члана чувају се десет година.

Надлежни национални спортски савез чини доступним податке из става 2. овог члана Министарству на његов захтев, без одлагања, ради остваривања надлежности Министарства утврђених овим законом.

У документима чије је издавање или друго поступање са њима предвиђено одредбама овог закона уносе се следећи подаци о личности, у зависности од врсте и намене документа: име, име родитеља и презиме; датум и место рођења; стручни/академски назив; спортско звање; назив и ниво дозволе за рад; датум положеног стручног/завршног испита и постигнут успех на испиту, односно укупна просечна оцена; фотографија; оцена здравствене способности за бављење спортским активностима и стручним радом у спорту; спортски ранг према одговарајућој националној категоризацији; узрасна спортска категорија; функција која се обавља у организацији у области спорта; подаци за контакт; јединствени матични број заступника организације у области спорта; број исправе (личне карте или путне исправе) која служи за идентификацију лица; датум издавања и рок важности документа; потпис.

За потребе научноистраживачког рада и приликом израде спортско-политичких и статистичких анализа, лични подаци учесника у систему спорта користе се и објављују на начин којим се обезбеђује заштита идентитета учесника у систему спорта, у складу са законом.

Члан 6.

Организације у области спорта остварују своје циљеве и обављају спортске активности и спортске делатности у складу са законом, спортским правилима, потврђеним конвенцијама у области спорта и принципима утврђеним у документима међународних организација чија је чланица Република Србија.

Спортска правила непосредно се примењују на сва лица која су, непосредно или посредно, обухваћена надлежностима надлежног националног спортског савеза.

Надлежни национални спортски савези усаглашавају своја спортска правила са спортским правилима надлежног међународног спортског савеза, а у случају да нису усаглашена или да надлежни национални спортски савез није донео одговарајућа спортска правила, непосредно се примењују спортска правила надлежног међународног спортског савеза, осим ако нису у складу са овим законом.

Члан 7.

Права и обавезе утврђене овим законом примењују се на све организације у области спорта које имају своје седиште на територији Републике Србије и на свако обављање спортских активности и делатности на територији Републике Србије.

II. СИСТЕМ СПОРТА И УЧЕСНИЦИ У СИСТЕМУ СПОРТА

Члан 8.

Систем спорта чине физичка и правна лица која се баве спортским активностима, односно спортским делатностима, као учесници у систему спорта, у складу са овим законом.

1. ФИЗИЧКА ЛИЦА У СИСТЕМУ СПОРТА

Права и обавезе спортиста

Члан 9.

Спортиста може да се бави спортским активностима самостално или у оквиру организација у области спорта.

Спортиста може да се бави спортским активностима аматерски или професионално.

Члан 10.

Права, обавезе и одговорности спортиста аматера уређују се законом, спортским правилима надлежног националног спортског савеза и општим актима спортске организације, а права, обавезе и одговорности спортиста такмичара аматера којима се обезбеђује новчана накнада за бављење спортом - и уговором између спортисте и спортске организације (уговор о стипендирању малолетног спортисте за спортско усавршавање или уговор о бављењу спортом).

Права, обавезе и одговорности професионалних спортиста уређују се законом, спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, колективним уговором, правилником о раду (кад није закључен колективни уговор код послодавца) и уговором о раду између спортисте и спортске организације.

Посебан колективни уговор закључују репрезентативни синдикат и одговарајуће репрезентативно удружење у спорту, у складу са законом.

Малолетни спортиста при закључењу и извршењу уговора о раду са спортском организацијом ужива посебну заштиту прописану законом којим се уређују услови за заснивање радног односа и рад лица млађих од 18 година.

Спортска организација и спортиста дужни су да се придржавају права и обавеза утврђених актима из ст. 1. и 2. овог члана.

Уговор са спортистом који нема потпуну пословну способност може да се пуноважно закључи само уз писану сагласност оба родитеља, односно старатеља, оверену у складу са законом, а на основу претходно утврђене здравствене способности спортисте који нема потпуну пословну способност од стране надлежне здравствене службе или завода надлежног за спорт и медицину спорта.

Спортска организација дужна је да пре закључења уговора спортисту писано обавести о правима, обавезама и одговорностима из ст. 1. и 2. овог члана.

Бављење спортским активностима у складу са уговором о бављењу спортом из става 1. овог члана сматра се радом ван радног односа, у складу са законом.

Спортиста и спортска организација могу закључити само један уговор за бављење спортисте спортским активностима у спортској организацији, у складу са овим законом.

Ништав је уговор између спортске организације и спортисте који је закључен супротно одредбама овог закона.

Члан 11.

Спортисти који нема пуноважно закључен уговор са одређеном спортском организацијом не може бити спортским правилима ускраћено право закључења уговора са другом спортском организацијом, односно прелазак у другу спортску организацију и регистровање и наступање за њу на спортским такмичењима у својству спортисте, осим ако овим законом није друкчије одређено.

У случају из става 1. овог члана, као и у случају раскида или поништења уговора између спортисте и спортске организације, спор између спортске организације из које одлази и спортске организације у коју прелази о износу и плаћању уговорене накнаде за трансфер, или накнаде за развој, односно обуку (тренирање) спортисте утврђене спортским правилима не сме утицати на спортске активности спортисте и право наступа за спортску организацију у коју је прешао.

Спортиста има право на накнаду штете коју претрпи актима дискриминације организације у области спорта из ст. 1. и 2. овог члана.

Накнада за развој, односно обуку спортисте из става 2. овог члана обрачунава се приликом закључења првог професионалног уговора у складу са спортским правилима надлежног националног гранског и међународног спортског савеза, на основу улагања, односно стварних трошкова спортске организације/организација које су допринеле развоју спортисте, с тим да као последња година обуке може да се рачуна она година у којој је спортиста напунио 21 годину.

Спортска организација из које спортиста одлази не може да потражује накнаду за развој, односно обуку спортисте из става 4. овог члана уколико је спортиста или његов родитељ или старатељ тој спортској организацији плаћао чланарину или накнаду за бављење спортским активностима, спортску опрему и спортске припреме, односно накнада мора бити сразмерно умањена.

Накнада из става 4. овог члана не може се потраживати ако је уговор спортисте са спортском организацијом раскинут кривицом спортске организације, као и након престанка развоја, односно обуке спортисте.

Члан 12.

Уговор и све измене и допуне уговора, укључујући и споразумни раскид уговора између спортисте и спортске организације закључује се у писаној форми и оверава у складу са законом, а у противном је ништав.

Уговор између спортисте и спортске организације потписују спортиста и лице овлашћено за заступање спортске организације, а у случају да је спортиста лице без потпуне пословне способности, уговор се потписује у складу са чланом 10. став 6. овог закона.

У случају закључења уговора и утврђивања ништавости, поништења, споразумног раскида уговора или раскида уговора између спортске организације и спортисте због неиспуњења уговорних обавеза, спортска организација је дужна да о томе без одлагања обавести надлежни национални грански спортски савез.

Неиспуњење уговорних обавеза између спортисте и спортске организације цени се у складу са чланом 10. став 5, чланом 13. ст. 1, 3. и 4. и чланом 17. ст. 2–4. овог закона.

Члан 13.

Професионални спортиста заснива радни однос са спортском организацијом закључењем уговора о раду, на одређено време, најдуже до пет година. По истеку овог периода, професионални спортиста може поново да закључи уговор са истом или другом спортском организацијом.

Прекиди рада краћи од 30 дана не утичу на трајање радног односа.

Професионални спортиста има сва права, обавезе и одговорности из радног односа у складу са законом којим се уређује рад, ако овим законом или спортским правилима надлежног међународног спортског савеза није друкчије утврђено.

Уговором о раду професионални спортиста и спортска организација утврђују зараду и друга примања у складу са овим законом и законом којим се уређује рад.

Друга примања професионалног спортисте утврђена у складу са овим законом немају карактер зараде.

На зараду и друга примања професионалног спортисте из става 4. овог члана плаћају се одговарајући порези и доприноси на зараду, односно на доходак грађана, у складу са законом.

Друга примања професионалног спортисте из става 4. овог члана су новчана и друга награда за постигнуте спортске резултате, накнада трошкова смештаја, исхране и путовања за време спортских припрема и спортских такмичења, новчана и друга накнада на име закључења уговора, накнада за коришћење лика спортисте и друга слична примања.

Уколико је спортиста ангажован у спортској организацији изван свог места пребивалишта, односно боравишта, спортска организација може омогућити спортисти бесплатни смештај на територији јединице локалне самоуправе у којој се налази седиште спортске организације, у ком случају се то не сматра другим примањем спортисте из става 4. овог члана.

Примања из става 7. овог члана могу бити утврђена и општим актима спортске организације.

Радно време, одмори, одсуства и друга права и обавезе професионалног спортисте према спортској организацији прилагођавају се режиму спортских припрема, односно такмичења.

Професионални спортиста може бити привремено упућен у другу спортску организацију на основу писаног споразума спортске организације у коју се упућује и спортске организације са којом је у радном односу, уз сагласност професионалног спортисте, у складу са овим законом.

Члан 14.

Врхунски спортиста може да се самостално професионално бави спортским активностима у индивидуалним спортовима и као самостални професионални спортиста, односно предузетник.

За обављање делатности из става 1. овог члана нису потребни посебан простор, опрема и кадрови.

Члан 15.

Спортисти аматери који нису обавезно осигурани у смислу закона којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање могу се укључити у обавезно осигурање под условима, у обиму и на начин предвиђен тим законом.

Средства за пензијско и инвалидско осигурање спортисте из става 1. овог члана могу обезбедити и спортске организације и друга правна лица, делимично или у целини.

Члан 16.

Спортиста аматер може се укључити у обавезно здравствено осигурање, у складу са законом којим се уређује обавезно здравствено осигурање.

Обавезе по основу осигурања из става 1. овог члана могу преузети спортске организације или друга правна лица.

Члан 17.

Спортиста аматер који се бави спортским активностима као члан спортског удружења, без уговора, има права утврђена спортским правилима и општим актом спортске организације.

Уговором о бављењу спортом спортиста такмичар аматер и спортска организација утврђују, у складу са спортским правилима, нарочито: новчану накнаду за бављење спортским активностима, новчане и друге награде за постигнуте спортске резултате, накнаде трошкова смештаја и исхране за време спортских припрема и спортског такмичења, накнаду за закључење уговора и накнаду за коришћење лика спортисте.

Уговором о стипендирању малолетног спортисте за спортско усавршавање утврђује се, у складу са спортским правилима, нарочито: новчана стипендија и накнада трошкова смештаја и исхране за време спортских припрема и спортског такмичења.

Уговор о стипендирању из става 3. овог члана може да се закључи најдуже до стицања пунолетства спортисте.

Општим актима спортске организације може бити утврђена посебна накнада на име новчане помоћи врхунским спортистима са посебним заслугама.

Перспективни спортиста има право на стипендију за спортско усавршавање, у складу са спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

Национални спортски савези утврђују посебне програме бриге о перспективним спортистима.

Члан 18.

Уговор о трансферу је, писани и оверен у складу са законом, уговор између спортске организације са којом спортиста има пуноважно закључен уговор у складу са овим законом и спортске организације у коју спортиста прелази, на основу кога се спортска организација са којом спортиста има пуноважно закључен уговор саглашава да уз одређену накнаду превремено споразумно раскине уговор са спортистом како би прешао у спортску организацију са којом се закључује уговор о трансферу.

Уговор о уступању је, писани и оверен у складу са законом, уговор између спортске организације са којом спортиста има пуноважно закључен уговор у складу са овим законом и спортске организације у коју спортиста привремено прелази на основу кога се спортска организација са којом спортиста има пуноважно закључен уговор саглашава да спортиста привремено пређе у спортску организацију са којом се закључује уговор о уступању.

Уговор из ст. 1. и 2. овог члана може се пуноважно закључити само уз писану и оверену у складу са законом сагласност спортисте.

Међународни трансфер, односно прелазак малолетног спортисте у страну спортску организацију није дозвољен, осим у посебним случајевима утврђеним спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Национални трансфер, односно прелазак малолетног спортисте у домаћу спортску организацију изван места пребивалишта малолетног спортисте није дозвољен, осим ако је прелазак одобрен од стране надлежног националног гранског спортског савеза у складу са критеријумима и у поступку утврђеним спортским правилима.

Критеријуми из става 5. овог члана морају бити у складу са овим законом и спортским правилима надлежног међународног спортског савеза за одговарајућу грану спорта и њима се не може ограничавати право малолетног спортисте на прелазак у другу спортску организацију који није повезан са бављењем спортским активностима (образовање, повезаност са породицом и др.).

Министарство даје сагласност на спортска правила из става 5. овог члана.

Надлежни национални грански спортски савез води евиденцију трансфера, односно прелазака малолетних спортиста из ст. 4. и 5. овог члана и обавештава Министарство у року од 15 дана од сваког обављеног трансфера, односно регистрованог преласка малолетног спортисте.

У евиденцији трансфера, односно прелазака малолетних спортиста у другу спортску организацију воде се одговарајући подаци о личности из члана 5. став 2. овог закона.

Уговори на основу којих трећа лица стичу искључива права над будућим економским правима спортске организације при будућим трансферима спортисте ништави су.

Члан 19.

У спортском такмичењу може учествовати спортиста, односно спортски стручњак коме је у периоду од шест месеци пре одржавања спортског

такмичења утврђена општа здравствена способност за обављање спортских активности, односно делатности.

Посебна здравствена способност утврђује се, поред опште здравствене способности, за одређене спортске гране у периоду од шест месеци пре одржавања спортског такмичења, а за одређене спортске гране и у краћем периоду, у складу са правилником који споразумно доносе министар надлежан за послове здравља и министар.

Начин, врсте, обим и рокови у којима се спроводе здравствени прегледи спортиста и спортских стручњака из ст. 1, 2. и 5. овог члана споразумно прописују министар надлежан за послове здравља и министар.

Општу и посебну здравствену способност спортисте и спортског стручњака утврђује, у складу са овим законом, надлежна здравствена служба, односно завод надлежан за спорт и медицину спорта који је дужан да о томе обавести надлежну здравствену установу.

Обавеза утврђивања опште здравствене способности из става 1. овог члана постоји за спортисте који се укључују у организоване спортске активности у организацији у области спорта, а обавеза утврђивања посебне здравствене способности из става 2. овог члана постоји, најмање једном годишње, и за спортске стручњаке који раде са спортистима.

Трошкове утврђивања здравствене способности из ст. 1, 2. и 5. овог члана сноси спортска организација или друга организација у области спорта, спортиста или спортски стручњак, с тим да су трошкови утврђивања здравствене способности из ст. 1, 2. и 5. овог члана за малолетне спортисте узраста од шест до 14 година обухваћени обавезним здравственим осигурањем у складу са законом, када се здравствена способност утврђује у здравственој установи из плана мреже здравствених усанава или заводу надлежном за спорт и медицину спорта.

Здравствена служба, односно завод из става 4. овог члана доставља Министарству и министарству надлежном за послове здравља годишњи извештај о евалуацији здравственог стања прегледаних спортиста и спортских стручњака.

Члан 20.

О утврђеној здравственој способности спортисте и спортског стручњака води се евиденција, уношењем података у медицинску документацију, од дана прве регистрације за одређену спортску организацију.

Садржај, образац и начин вођења медицинске документације из става 1. овог члана утврђује се у складу са законом којим се уређују евиденције у области здравства.

Члан 21.

Спортска организација дужна је да закључи уговор о осигурању својих врхунских спортиста и врхунских спортских стручњака од последица несрећног случаја за време обављања спортске активности, односно стручног рада у спорту, а на основу утврђеног рангирања спортиста и спортских стручњака.

Осигурана сума на коју мора бити уговорено обавезно осигурање по једном спортисти, односно спортском стручњаку из става 1. овог члана не може бити нижа од: 10.000 евра у динарској противвредности за случај смрти спортисте, односно спортског стручњака; 20.000 евра у динарској противвредности за случај трајног губитка опште радне способности спортисте, односно спортског стручњака или способности да се бави спортским

активностима и спортским делатностима; 5.000 евра у динарској противвредности за случај привремене спречености за бављење спортским активностима и спортским делатностима, на име накнаде за губитак прихода и стварних трошкова лечења спортисте, односно спортског стручњака.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да осигура спортисту, односно спортског стручњака који наступа за националну спортску репрезентацију од последица несрећног случаја за време наступа за националну спортску репрезентацију, уколико спортиста, односно спортски стручњак није обухваћен осигурањем из става 1. овог члана.

Ако спортска организација или надлежни национални грански спортски савез не закључи уговор из ст. 1. и 3. овог члана, дужни су да надокнаде штету коју претрпи спортиста, односно спортски стручњак који није осигуран.

Надлежни национални грански спортски савез може утврдити обавезу за спортске организације из надлежности савеза да осигурање спортиста и спортских стручњака из става 1. овог члана врше преко тог савеза, уз сношење трошкова полисе осигурања.

Члан 22.

Забрањено је спортисту изложити спортским активностима које могу да угрозе или погоршају његово здравствено стање.

Допинг спортисте је забрањен, у складу са законом.

Забрањено је децу излагати спортским активностима и физичким вежбањима која могу да угрозе или погоршају њихово здравствено стање или да негативно утичу на психосоцијални и моторички развој или образовање.

Члан 23.

На одговорност за штету коју претрпи спортиста и спортски стручњак при бављењу спортским активностима, односно обављању стручног рада у спорту или је проузрокује другом лицу примењују се општа правила о одговорности за штету.

Правом на накнаду штете из става 1. овог члана не обухвата се она штета која је, у складу са спортским правилима, резултат уобичајених опасности и ризика бављења одређеном спортском активношћу, односно обављања одређеног стручног рада у спорту.

Члан 24.

Спортске организације су дужне да омогуће спортисти учешће у националној спортској репрезентацији, у складу са спортским правилима, када је позван у репрезентацију.

Остала физичка лица у систему спорта

Члан 25.

Остала физичка лица у систему спорта су спортски стручњаци који обављају стручни рад из члана 27. став 1. овог закона и стручњаци у спорту који обављају друге стручне послове у спорту, у складу са законом.

Спортски стручњаци су лица која имају одговарајуће више или високо образовање у области спорта, односно физичке културе или су оспособљена, у складу са чланом 26. став 2. и чланом 29. ст. 1–4. овог закона, за обављање одређених стручних послова у спорту, ако законом није друкчије одређено.

Страни спортски стручњаци, односно лица са страним држављанством који имају одговарајуће образовање или стручну оспособљеност у области

спорта, у складу са законом државе чији су држављани, сматрају се спортским стручњаком у смислу овог закона.

Стручњаци у спорту су лица других занимања која имају одговарајуће образовање за те врсте послова и доприносе остваривању спортских активности и спортских делатности, у складу са овим законом.

Члан 26.

Спортски стручњаци разврставају се према спортским занимањима и звањима у оквиру занимања.

Министар утврђује номенклатуру спортских занимања и звања и типичне послове за утврђена спортска занимања и звања и услове у погледу образовања, односно стручне оспособљености и стручног искуства за стицање звања.

Највиша спортска звања из става 2. овог члана могу да стекну само спортски стручњаци који имају прописано образовање.

Стицањем вишег спортског звања у складу са номенклатуром из става 2. овог члана, у оквиру једног спортског занимања, спортски стручњак стиче и право бављења пословима карактеристичним за нижа спортска звања из истог спортског занимања, односно за иста или нижа спортска звања из сродног спортског занимања.

Надлежни национални грански спортски савези могу спортским правилима из члана 100. став 2. тачка 14) овог закона утврдити да се уз називе спортских звања утврђених номенклатуром из става 2. овог члана користе, у оквирима надлежности тих савеза, и одговарајући називи за иста звања утврђени правилима надлежних међународних гранских спортских савеза.

Члан 27.

Стручни рад у спорту, у смислу овог закона, посебно обухвата: планирање и спровођење спортских активности деце и омладине, рекреације грађана, тренинга спортиста, спортског васпитања, обучавања и спортског усавршавања, кинезитерапијског вежбања; вођење спортиста на такмичењима; контролу психофизичких и функционалних способности учесника у спортским активностима; истраживачко-развојни и научноистраживачки рад у спорту; стручно-саветодавни и стручно-информативни рад; планирање спортских програма и пројеката; документовање спортске стручне литературе, припремање и уређивање секундарних информационих извора у спорту; креирање, планирање и организовање пропагандних кампања и акција, односа са јавношћу и контаката са средствима јавног информисања у спорту; извештавање са спортских приредаба, писање информативних и аналитичких новинских чланака у области спорта; планирање и спровођење спортских приредаба; посредовање у спортским трансферима; спортски менаџмент и организовање спортског пословања; спортско суђење; старање о безбедности, реду и сигурности на спортским приредбама и у спортским објектима и о спречавању допинга у спорту; старање о здравственом стању спортиста.

Стручни рад у спорту могу обављати спортски стручњаци који испуњавају услове предвиђене законом и поседују дозволу за рад предвиђену спортским правилима надлежног националног спортског савеза или правилима надлежног међународног спортског савеза, у складу са овим законом.

Спортском стручњаку се може издати или обновити дозвола за рад уколико су испуњени услови у погледу потребне стручне спреме или стручне оспособљености, односно спортског звања, припадности националном

спортском савезу, здравствене способности, професионалне праксе (практичног стручног рада), стручног спортског искуства, стручног усавршавања, постигнутих спортских резултата, трошкова издавања дозволе за рад.

Стручно-васпитни рад са децом могу обављати само спортски стручњаци који имају одговарајуће више или високо образовање у области физичког васпитања и спорта или су, поред основне стручне оспособљености, и посебно стручно оспособљени за стручни рад са децом у складу са чланом 26. став 2. и чланом 29. ст. 1–4. овог закона.

Под децом у смислу става 4. овог члана сматрају се лица која имају мање од 16 година живота.

Надлежни национални спортски савез издаје лицима која су завршила одговарајући акредитовани студијски програм у високошколској установи и стекла одговарајуће стручно звање у области спорта, у складу са законом, дозволу за рад из става 2. овог члана у спортској грани на коју се студијски програм односи која одговара стручном називу односно спортском звању из члана 26. став 2. овог закона које су стекли, ако испуњавају услове из става 3. овог члана и члана 30. став 1. овог закона.

У дозволу за рад спортског стручњака уносе се одговарајући подаци из члана 5. став 10. овог закона.

Спортским правилима се уређују начин и ближи услови за издавање, обнављање и одузимање дозволе за рад спортском стручњаку, у складу са овим законом, односно актом министра из члана 30. став 1. овог закона.

Министарство даје сагласност на спортска правила из става 8. овог члана.

Члан 28.

Спортски стручњаци дужни су да планирају и евидентирају стручни рад који обављају у организацијама у области спорта, у складу са правилима надлежних националних спортских савеза која обавезно уређују садржину стручних планова и евиденцију реализације стручног рада.

Организације у области спорта утврђују план стручног образовања, оспособљавања и усавршавања спортских стручњака и стручњака у спорту и обезбеђују услове за остваривање тог плана, у складу са спортским правилима надлежног националног спортског савеза.

Под стручним усавршавањем, у смислу овог закона, подразумева се стицање знања и вештина спортских стручњака и стручњака у спорту, које обухвата континуирану едукацију током радног века, као и учешће на стручним и научним скуповима, семинарима и курсевима у складу са овим законом и спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

Надлежни национални спортски савез, у сарадњи са одговарајућом акредитованом високошколском установом, издаје, обнавља и одузима дозволу за рад спортским стручњацима у складу са овим законом, правилима тог савеза и правилима надлежног међународног спортског савеза и води евиденцију издатих, обновљених, односно одузетих дозвола за рад.

Надлежни национални спортски савез утврђује трошкове издавања и обнављања дозволе за рад, уз претходну сагласност Министарства, које плаћа подносилац захтева за издавање, односно обнављање дозволе за рад.

Надлежни национални спортски савез издаје дозволу за рад на период од три године уколико спортским правилима надлежног међународног спортског савеза није друкчије одређено.

Дозвола за рад може се обновити спортском стручњаку само ако је обавио стручно усавршавање у складу са актом из члана 30. став 1. овог закона и ставом 3. овог члана и ако је у периоду важења дозволе за рад стекао одговарајуће стручно спортско искуство.

Међународна дозвола за рад издата спортском стручњаку од стране надлежног међународног спортског савеза или надлежног националног спортског савеза у складу са правилима надлежног међународног спортског савеза или страна национална дозвола за рад издата страном спортском стручњаку у складу са законом и спортским правилима стране државе сматра се важећом дозволом за рад, у смислу овог закона, за период за који је издата.

У оквиру сваке спортске гране дефинишу се спортским правилима минимално два, а максимално четири нивоа дозволе за рад из става 2. овог члана, осим ако спортским правилима надлежног међународног спортског савеза није друкчије одређено.

Дозвола за рад одређеног нивоа даје право да се обављају и сви послови обухваћени дозволом за рад нижих нивоа из исте гране, односно области спорта.

Надлежни национални спортски савез одузима дозволу за рад спортском стручњаку ако престане да испуњава прописане услове за издавање дозволе за рад, ако обавља стручни рад за који му није издата дозвола за рад, ако теже прекрши обавезе у вези стручног рада утврђене овим законом и спортским правилима и ако му је, трајно или привремено, забрањено обављање стручног рада у спорту у складу са законом.

Трошкове стручног образовања, оспособљавања и усавршавања плаћају организације у области спорта или заинтересовани појединци.

Ако се трошкови стручног образовања, оспособљавања и усавршавања запослених спортских стручњака и стручњака у спорту обезбеђују из средстава организације у области спорта, у складу са њеним општим актима, међусобна права и обавезе уређују се уговором којим се посебно одређују услови финансирања и обавеза тог лица да у одређеном временском периоду, по завршетку стручног образовања, оспособљавања и усавршавања, ради у тој организацији.

У случају да лице из става 13. овог члана прекине стручно образовање, оспособљавање или усавршавање, дужно је да организацији у области спорта накнади трошкове, осим ако је то учинило из оправданих разлога.

Члан 29.

Пословима стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова у спорту могу се бавити високошколске установе, у складу са законом којим се уређује делатност високог образовања и овим законом, као и заводи надлежни за спорт и медицину спорта, у складу са овим законом.

Пословима стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова у спорту за које се не могу стећи одговарајућа стручна звања у високошколским установама или за које не постоји интерес тих установа да их врше, односно да их врше у довољној мери, могу се бавити и организације у области спорта које испуњавају услове у погледу простора, опреме и кадрова, у сарадњи са одговарајућом акредитованом високошколском установом.

Пословима стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова могу се бавити и надлежни национални спортски савези и национална стручна спортска удружења, ако је то предвиђено спортским правилима надлежног међународног спортског савеза, у сарадњи са одговарајућом акредитованом високошколском установом.

Министар прописује ближе услове и начин за обављање послова из ст. 1–3. овог члана.

Поступак за издавање одобрења за обављање послова стручног оспособљавања покреће се захтевом који се подноси Министарству од стране организација из ст. 1–3. овог члана.

О захтеву за издавање одобрења, на основу утврђене испуњености услова од стране спортског инспектора, одлучује Министарство решењем у року од два месеца од дана подношења захтева.

Одобрење се издаје на пет година и одузима се решењем Министарства ако организација престане да испуњава услове за издавање одобрења или ако активности стручног оспособљавања у спорту обавља у супротности за овим законом или ако у току обављања активности стручног оспособљавања учини прекршај у вези са активностима на стручном оспособљавању у спорту, на основу записника спортског инспектора.

Против решења Министарства из ст. 6. и 7. овог члана може се покренути управни спор у складу са законом.

Подаци из уверења о стручној оспособљености за обављање одређених стручних послова у спорту, односно о стицању одређеног спортског звања уписују се у радну књижицу.

Спортски инспектор привремено ће забранити организацији из ст. 1–3. овог члана даљи рад на стручном оспособљавању, ако утврди да не испуњава прописане услове, или стручно оспособљавање не врши по утврђеном плану и програму и прописаном начину стручног оспособљавања, до испуњавања тих услова, односно обавеза.

Организација из ст. 1–3. овог члана може да обавља стручно оспособљавање као обједињени програм за стицање одређеног спортског звања и одговарајуће дозволе за рад, уколико је то предвиђено правилима надлежног међународног спортског савеза.

Члан 30.

Министар прописује оквирни план и програм и начин стручног оспособљавања и усавршавања и, у складу са законом, ближе услове, начин и поступак издавања, обнављања и одузимања дозвола за рад спортским стручњацима и организацијама из члана 28. и члана 29. ст. 1–3. овог закона, број полазника стручног оспособљавања који се у оквиру једне групе може уписати и образац и садржину, осим података о личности, уверења о завршеном стручном оспособљавању.

Организације из члана 29. ст. 1–3. овог закона обавезне су да сваке године у јануару доставе Министарству извештај о извршеном стручном оспособљавању у претходној години и план активности за текућу годину на организовању стручног оспособљавања и да поднесу Министарству пријаву почетка обављања стручног оспособљавања, најкасније седам дана пре почетка уписа полазника стручног оспособљавања.

Установе из члана 29. став 1. овог закона остварују у процесу стручног оспособљавања сарадњу са надлежним националним гранским спортским савезима.

Акредитована високошколска установа у области спорта, као и друга организација која се бави пословима стручног оспособљавања у складу са овим законом, води: евиденцију полазника стручног оспособљавања, евиденцију о издатим уверењима и записник о полагању испита.

У евиденције из става 4. овог члана уписују се следећи подаци о полазницима стручног оспособљавања: презиме, име једног родитеља и име; број уписа; година уписа; јединствени матични број грађана; датум, место, општина рођења и држава; пребивалиште; држављанство; подаци за контакт; назив и седиште претходно завршене школе; година у којој је завршено претходно школовање; стручни или академски назив који полазник има на основу претходног школовања; спортско звање; назив програма стручног оспособљавања; време трајања програма стручног оспособљавања у сатима; назив предмета, односно програма који је полазник савладао; статус савладаног предмета; датум полагања и оцена на испиту и завршном раду; презиме и име предавача; просечна оцена; наслов завршног рада; спортско звање које се стиче; број уверења о завршеном стручном оспособљавању; датум издавања уверења.

Министар ближе уређује садржину, осим података о личности, и начин вођења евиденције из става 4. овог члана.

У уверење о завршеном стручном оспособљавању из става 1. овог члана и у извештај Министарству о извршеном стручном оспособљавању из става 2. овог члана уносе се одговарајући подаци из члана 5. став 10. овог закона.

Члан 31.

Спортски стручњак може да заснује радни однос са организацијом у области спорта закључењем уговора о раду, у складу са законом или закључује уговор о стручном ангажовању.

Спортски стручњак заснива радни однос са организацијом у области спорта закључењем уговора о раду, на неодређено време или на одређено време најдуже до пет година.

На закључење уговора између спортског стручњака и организације у области спорта сходно се примењују одредбе овог закона о закључењу уговора између спортисте и спортске организације.

Уговор из става 1. овог члана закључен са лицем које не испуњава услове из члана 25. став 2, члана 26. став 2. и члана 27. став 2. овог закона ништав је.

Бављење стручним радом у складу са уговором о стручном ангажовању сматра се радом ван радног односа, у складу са законом.

У случају да се спортски стручњак бави стручним радом у спортској организацији као члан спортског удружења без уговора, спортска организација доноси одлуку о именовању спортског стручњака за обављање одређеног спортског занимања у спортској организацији, у складу са законом и спортским правилима.

Спортски стручњак, односно стручњак у спорту који се стручним радом бави као члан спортског удружења без уговора и без накнаде има права утврђена спортским правилима и општим актима спортског удружења.

Страни држављанин који обавља стручни рад у спорту у Републици Србији, поред услова прописаних овим законом, мора да испуњава и друге услове утврђене прописима којима се уређује област запошљавања страних држављана у Републици Србији.

Уговором о раду спортски стручњак и организација у области спорта утврђују зараду и друга примања у складу са овим законом и законом којим се уређује рад, а уговором о стручном ангажовању утврђују се накнада за обављање стручног рада у организацији у области спорта и друга примања спортског стручњака у складу са овим законом.

Друга примања спортског стручњака из става 9. овог члана су новчана и друга награда за постигнуте спортске резултате, накнада трошкова смештаја, исхране и путовања за време спортских припрема и спортских такмичења, новчана и друга накнада на име закључења уговора, накнада за коришћење лика спортског стручњака и друга слична примања.

Накнада за обављање стручног рада и друга примања спортског стручњака утврђена у складу са овим законом немају карактер зараде.

На зараду и друга примања спортског стручњака из става 9. овог члана плаћају се одговарајући порези и доприноси на зараду, односно на доходак грађана, у складу са законом.

Примања из става 10. овог члана могу бити утврђена и општим актима организације у области спорта.

Спортски стручњак има сва права, обавезе и одговорности из радног односа у складу са законом којим се уређује рад, ако овим законом или спортским правилима надлежног међународног спортског савеза није друкчије утврђено.

Радно време, одмори, одсуства и друга права и обавезе спортског стручњака према организацији у области спорта прилагођавају се режиму спортских припрема, односно такмичења.

Члан 32.

Над стручним радом у области спорта врши се стручни надзор.

Стручни надзор врши Завод за спорт и медицину спорта Републике Србије (у даљем тексту: Републички завод), а на територији аутономне покрајине – Покрајински завод за спорт и медицину спорта (у даљем тексту: Покрајински завод), преко стручних спортских надзорника, као поверени посао.

Правна и физичка лица у области спорта дужна су да омогуће обављање стручног надзора, у складу са овим законом.

Лицу из става 3. овог члана које онемогући обављање стручног надзора спортски инспектор може привремено забранити обављање спортске активности, односно делатности, све док не омогући обављање стручног надзора.

Послове стручног спортског надзорника може обављати лице које има одговарајуће спортско звање, најмање пет година обављања одговарајућег стручног рада у спорту и значајне резултате у стручном раду у спорту.

За вршење надзора над стручним радом спортског стручњака одређује се стручни спортски надзорник са листе стручних спортских надзорника који има најмање исто спортско звање као и спортски стручњак над чијим се стручним радом врши надзор и у зависности од планиране врсте и предмета надзора.

Листу стручних спортских надзорника утврђује Републички завод, односно Покрајински завод, према врсти стручног рада, спортским звањима и занимањима и према спортским гранама и областима утврђеним у складу са овим законом.

У оквиру стручног надзора стручни спортски надзорник остварује увид и оцењује да ли су мере, методе, средства, активности и поступци који се примењују у обављању стручног рада од стране надзираног лица у складу са савременим достигнућима спортских и других одговарајућих наука и важећим, односно утврђеним стручно спортским доктринама и упутствима, утврђеним плановима стручног рада, прописаним условима и прописаним начином за обављање стручног рада у спорту и савременим стручним стандардима утврђеним спортским правилима надлежног националног и међународног спортског савеза.

Ради отклањања уочених недостатака у стручном раду, стручни спортски надзорник може спортском стручњаку и организацији у области спорта предложити предузимање одређених мера за унапређење стручног рада и отклањање уочених недостатака, као и поднети захтев надлежном спортском инспектору за предузимање инспекцијског надзора и изрицање мера у складу са овим законом.

Спортски инспектор може привремено забранити обављање одређене спортске активности, односно делатности, ако на основу извештаја стручног спортског надзорника о извршеном стручном надзору утврди да су недостаци у раду такве природе да могу изазвати последице по безбедност и здравље спортиста као и других учесника у спорту или се њима тешко нарушавају обавезе утврђене овим законом за обављање стручног рада у спорту, а да нису у остављеном року отклоњени.

Министар ближе уређује начин и поступак обављања стручног надзора, мере за отклањање уочених недостатака, услове за именовање стручног спортског надзорника, образац и начин издавања легитимације стручног спортског надзорника и друга питања од значаја за спровођење стручног надзора у области спорта.

У легитимацију стручног спортског надзорника уносе се одговарајући подаци из члана 5. став 10. овог закона.

На извештај о извршеном стручном надзору, са предложеним мерама, може се поднети жалба министру, у року од седам дана од дана достављања налаза.

2. ОРГАНИЗАЦИЈЕ У ОБЛАСТИ СПОРТА

2.1. Спортске организације

Члан 33.

Ради обављања спортских активности и спортских делатности спортска организација може се основати као удружење (у даљем тексту: спортско удружење) или као привредно друштво (у даљем тексту: спортско привредно друштво), у складу са овим законом, а на питања која нису уређена овим законом примењују се општи прописи о удружењима, односно привредним друштвима.

Чланови управе спортске организације, укључујући и заступника и ликвидационог управника спортске организације не могу бити следећа лица:

1) оснивачи, власници удела или акција, заступници, ликвидациони управници, запослени или чланови спортске организације која се такмичи у истом рангу такмичења;

2) чланови управе и службена лица надлежног спортског савеза, односно службена лица организације у области спорта која управља спортском лигом;

3) лице које врши јавну функцију, као ни лице које врши функцију у органу политичке странке;

4) власници и чланови органа спортских кладионица, као ни запослени у спортској кладионици;

5) спортски посредници у одговарајућој грани спорта;

6) која су осуђена за кривична дела против привреде, имовине и службене дужности, као и за следећа кривична дела: тешко убиство, тешка крађа, разбојничка крађа, разбојништво, утаја, превара, неосновано коришћење кредита и друге погодности, изнуда, уцена и зеленаштво, омогућавање употребе допинг средстава, неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава, насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу и договарање исхода такмичења, док трају правне последице осуде;

7) која не могу бити чланови органа привредних друштава или удружења у складу са законом којим је уређен сукоб интереса у обављању јавних дужности.

У спортској организацији не може бити запослено лице које је запослено у спортској кладионици или је власник или члан органа спортске кладионице.

Члан 34.

У случају несагласности одредаба општег акта спортске организације са одредбама закона или спортским правилима надлежног националног спортског савеза, непосредно се примењују одредбе закона, односно спортских правила.

Члан 35.

Спортска организација може обављати спортске активности и спортске делатности ако, у складу са овим законом и спортским правилима, има:

1) учлањене или уговором ангазоване спортисте;

2) ангазоване спортске стручњаке у зависности од врсте делатности;

3) обезбеђен одговарајући простор, односно спортске објекте и спортску опрему;

4) одговарајућу унутрашњу организацију и финансијска средства, ако учествује у спортским такмичењима;

5) осигурану безбедност спортиста и других учесника при обављању спортских активности и делатности;

6) одговарајући број животиња у спорту у којем учествују животиње.

Министар ближе уређује услове из става 1. овог члана.

Спортска организација при оснивању не може користити реч „клуб”. Спортска организација може унети реч „клуб” у свој назив ако континуирано учествује у спортским такмичењима у оквиру надлежног националног гранског спортског савеза, а на основу потврде тог савеза.

Испуњеност услова из ст. 1. и 3. овог члана утврђује решењем спортски инспектор у поступку инспекцијског надзора.

На решење из става 4. овог члана може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења.

Спортска организација која учествује у спортским такмичењима обавезно у називу испред речи „клуб” садржи назив спортске гране или дисциплине у којој се такмичи, а ако учествује у спортским такмичењима у више спортских грана или дисциплина, у називу обавезно садржи речи: „спортски клуб”.

Спортска организација може учествовати у спортским такмичењима уколико је члан, односно ако је регистрована код надлежног националног гранског спортског савеза и ако испуњава услове у складу са овим законом.

2.1.1. Спортско удружење

Члан 36.

Спортско удружење, у смислу овог закона, јесте добровољна недобитна организација заснована на слободи удруживања више физичких и/или правних лица, организована на основу статута и основана ради остваривања заједничког циља у области спорта.

На спонтана и привремена повезивања више лица ради остваривања одређених спортских циљева сходно се примењују прописи, односно правна правила о ортаклуку, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 37.

Спортско удружење може образовати један или више огранака (секција, подружница и др.) који се уписују у Регистар удружења, друштава и савеза у области спорта (у даљем тексту: Регистар).

Огранак је организациони део спортског удружења који нема својство правног лица. Огранак има место обављања активности и делатности и заступника, а послове са трећим лицима обавља у име и за рачун спортског удружења.

Оснивање

Члан 38.

Спортско удружење могу основати најмање три оснивача.

Оснивач спортског удружења може бити потпуно пословно способно физичко лице или правно лице.

При министарствима надлежним за одбрану и унутрашње послове могу се од стране војних лица, односно припадника полиције и уз сагласност министра надлежног за послове одбране, односно унутрашње послове, основати војна, односно полицијска спортска удружења.

Министар надлежан за послове одбране, односно министар надлежан за унутрашње послове ближе уређују рад и делатност спортских удружења из става 3. овог члана, у складу са овим законом.

Поред припадника војске, односно полиције чланови спортских удружења из става 3. овог члана могу бити и лица изван војске, односно полиције, у складу са актом из става 4. овог члана.

Члан 39.

Спортско удружење оснива се на оснивачкој скупштини, усвајањем и потписивањем оснивачког акта и статута и избором, односно именовањем лица овлашћеног за заступање.

Оснивачки акт спортског удружења сачињава се у писаној форми и садржи: пословно име, правну форму, седиште и матични број оснивача и потпис заступника оснивача ако је оснивач правно лице, односно лично име, адресу, јединствени матични број грађана и потпис оснивача ако је оснивач физичко лице; име, адресу и број и земљу издавања путне исправе ако је оснивач страног физичко лице; основне циљеве спортског удружења; назив и седиште спортског удружења; лично име, адресу, јединствени матични број грађана, односно број и земљу издавања путне исправе лица овлашћеног за заступање спортског удружења; датум доношења оснивачког акта.

Оснивачки акт из става 2. овог члана мора бити оверен у складу са законом.

Општи акти

Члан 40.

Општи акти спортског удружења јесу: статут, правилник и одлука којом се на општи начин уређују одређена питања.

Статут је основни општи акт спортског удружења.

Статутом се обавезно уређује:

- 1) назив и седиште спортског удружења;
- 2) циљеви, садржај активности и одређење спортске гране и спортске дисциплине, односно области спорта у којој се остварују спортски циљеви;
- 3) органи, њихова овлашћења, начин избора и разрешења, трајање мандата и начин одлучивања;
- 4) поступак усвајања, односно измена и допуна статута и других општих аката спортског удружења;
- 5) заступање спортског удружења;
- 6) остваривање јавности рада;
- 7) услови и начин учлањивања и престанка чланства, утврђивање висине чланарине, права, обавезе и одговорност чланова, посебно малолетних лица;
- 8) начин стицања средстава за остваривање спортских циљева и располагања средствима;
- 9) начин одлучивања о статусним променама;
- 10) поступање са имовином спортског удружења у случају престанка удружења;
- 11) поступак усвајања финансијских и других извештаја;
- 12) облик и садржај печата;
- 13) привредна и друге делатности које спортско удружење непосредно обавља;
- 14) друга питања од значаја за спортско удружење, као и друга питања утврђена законом.

Сваки члан спортског удружења има право да добије примерак статута спортског удружења.

Статут и други општи акти спортског удружења морају бити сагласни са спортским правилима и овим законом.

Појединачни акти које доносе органи и овлашћена лица у спортском удружењу морају бити у складу са општим актима спортског удружења, спортским правилима и законом.

Висина месечне чланарине из става 3. тачка 7) овог члана не може бити за малолетне спортисте већа од једне десетине просечне зараде на нивоу Републике Србије утврђене од стране републичког органа надлежног за послове статистике за претходну буџетску годину.

Статут спортског удружења се региструје и објављује на интернет страници Агенције за привредне регистре (у даљем тексту: Агенција), у складу са законом којим се уређује поступак регистрације у Агенцији.

Члан 41.

Одредбе општег акта спортског удружења подлежу оцени уставности и законитости у складу са Уставом и законом.

Спортско удружење дужно је да у року од 30 дана од дана уручења правноснажне одлуке о поништењу донесе нови општи акт, односно одлуку о одговарајућим изменама општег акта и у законском року поднесе пријаву за упис у Регистар. Ако је поништен статут спортског удружења, односно поједине одредбе статута, а спортско удружење не донесе нови статут, односно одлуку о одговарајућим изменама статута – спортско удружење престаје да постоји и брише се из Регистра.

Одредба става 2. овог члана сходно се примењује и у случају када је, у складу са Уставом и законом, утврђена неуставност, односно незаконитост одредбе општег акта спортског удружења.

Сваки члан спортског удружења може покренути поступак пред месно надлежним основним судом за утврђивање ништавости општег акта спортског удружења који је донет супротно статуту спортског удружења или спортским правилима, у складу са законом којим се уређује рад удружења.

Члан 42.

Оснивачи спортског удружења одговарају солидарно, целокупном својом имовином, за обавезе преузете у вези са оснивањем спортског удружења, ако уговором са трећим лицима која имају потраживања по том основу није друкчије одређено.

За обавезе из става 1. овог члана спортско удружење одговара солидарно са оснивачима од тренутка уписа у Регистар.

Назив, седиште и симболи

Члан 43.

Спортско удружење има назив и седиште.

Назив спортског удружења мора бити на српском језику и ћириличком писму, односно на српском језику и ћириличком писму и језицима и писмима који су у службеној употреби на територији на којој се налази његово седиште.

Назив спортског удружења може бити и на страном језику, односно може да садржи и поједине стране речи, ако оне чине име, односно назив оснивача,

односно ако су уобичајене у српском језику или ако за њих нема одговарајуће речи у српском језику, односно ако се ради о речима на мртвом језику.

Назив се утврђује статутом спортског удружења и уписује се у Регистар.

Спортско удружење може имати и скраћени назив, који се одређује статутом. Скраћени назив уписује се у Регистар.

Спортско удружење за планинарски спорт може у називу користити реч „друштво” ако се испред речи „друштво” користи реч „планинарско”.

Члан 44.

Назив и скраћени назив спортског удружења употребљавају се у правном саобраћају у облику у којем су уписани у Регистар.

Огранак спортског удружења у правном промету иступа под називом спортског удружења и својим називом.

Назив спортског удружења може се пренети на друго лице само у оквиру статусне промене.

Члан 45.

Назив новооснованог спортског удружења мора се јасно разликовати од назива других спортских удружења која су уписана или уредно пријављена за упис у Регистар.

Из назива спортског удружења мора бити видљиво да је у питању спортска организација.

Назив спортског удружења не сме доводити у заблуду у погледу гране или области спорта коме припада спортско удружење или о томе о каквој се врсти правног лица ради или о ком правном лицу се ради.

Изузетно од става 1. овог члана, новоосновано спортско удружење може користити назив или део назива спортског удружења које је већ уписано у Регистар под условом да назив новооснованог спортског удружења садржи седиште новооснованог спортског удружења које није идентично седишту спортског удружења које је већ уписано у Регистар или уредно пријављено за упис у Регистар.

Члан 46.

Назив спортског удружења може да садржи назив Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност надлежног органа Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе.

Назив спортског удружења може да садржи име или део имена физичког лица, уз његову сагласност, а ако је то лице умрло, уз сагласност свих наследника првог наследног реда.

Ако су активностима спортског удружења доведени у питање углед и други оправдани интереси лица из ст. 1. и 2. овог члана, дата сагласност може се повући.

Назив спортског удружења не може да садржи име стране државе или међународне организације.

Одредбе ст. 1. и 4. овог члана не односе се на придевску употребу назива домаће или стране државе, територијалне јединице и међународне организације, односно навођење територијалне јединице као места седишта спортског удружења.

Члан 47.

Седиште спортског удружења мора бити на територији Републике Србије, с тим да се као седиште одређује оно место из којег се управља активностима и делатностима удружења.

У пословној кореспонденцији и у јавном иступању спортско удружење уз свој назив наводи и своје седиште.

Члан 48.

Спортско удружење може имати свој знак, логотип и друге симболе, у складу са статутом.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења морају се јасно разликовати од симбола других спортских организација и не смеју доводити у заблуду у погледу циљева спортског удружења и његовог идентитета.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења не могу да садрже симболе стране државе или међународне организације.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења могу да садрже симболе Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност надлежног органа Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе.

Симболи визуелног идентитета спортског удружења не могу бити предмет залоге.

Чланство**Члан 49.**

Чланови спортског удружења јесу оснивачи и лица која накнадно приступе спортском удружењу у складу са његовим статутом.

Физичко лице може бити члан спортског удружења независно од година старости, у складу са законом и статутом.

Спортско удружење може, у складу са статутом, имати различите категорије чланова, са различитим правима и обавезама, с тим да чланови исте категорије морају имати иста права и обавезе и да се члану спортског удружења не може статутом укинути право гласа.

Изјаву о приступању, односно учлањењу у спортско удружење за малолетно лице које није навршило 14 година даје малолетно лице уз претходну писану сагласност родитеља, односно старатеља.

Спортско удружење води књигу чланова, укључујући и податке о њиховом праву управљања удружењем.

У књигу чланова спортског удружења уписују се следећи подаци: име, име оца и презиме; датум рођења; држављанство; број личног документа који служи као средство идентификације; адреса пребивалишта и боравишта; подаци за контакт; датум учлањења; датум престанка чланства; категорија чланства у складу са статутом удружења; избор у органе спортског удружења; изречене дисциплинске казне.

Министар ближе уређује садржај, осим података о личности, образац и начин вођења књиге чланова из става 5. овог члана.

Члан 50.

Свако лице може под једнаким условима утврђеним статутом да постане члан спортског удружења.

Спортисти чланови спортског удружења имају право да у свако доба иступе из удружења, али се спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза може прописати да је иступање дозвољено само по истеку одређеног отказног рока, с тим да отказни рок у спортским гранама у којима правила предвиђају прелазни рок може да траје најдуже до почетка првог наредног прелазног рока, а у осталим спортским гранама највише шест месеци.

Спортиста не може једнострано да иступи из спортског удружења у случају када се уговором обавезао да ће остати члан до истека одређеног рока, осим ако је у складу са законом уговор раскинут, поништен или је утврђена његова ништавост.

Чланство у спортском удружењу не може се преносити нити наследити.

Члан 51.

Члан спортског удружења може бити искључен из спортског удружења из разлога и по поступку утврђеном статутом.

Општим актима спортског удружења мора бити обезбеђено право на жалбу на одлуку органа удружења којом је одлучивано о правима и обавезама чланова удружења, осим ако је за доношење одлуке надлежна спортска арбитража у складу са овим законом.

Члану спортског удружења могу се изрећи дисциплинске санкције у складу са законом, спортским правилима и општим актима спортског удружења, с тим да му не може бити изречена казна за дисциплински прекршај за који није крив и који пре него што је учињен није био општим актом спортског удружења утврђен као дисциплински прекршај и за који није била прописана казна, ако законом није друкчије одређено.

Члан спортског удружења има у дисциплинском поступку право на: вођење поступка без одуговлачења и са што мање трошкова; независност, стручност и непристрасност органа који одлучује о одговорности; браниоца о личном трошку; изјашњење и извођење доказа; писану и образложену одлуку и жалбу.

Члан спортског удружења не може бити дисциплински кажњен за коришћење својих права у складу са законом, спортским правилима и општим актима удружења.

Члан 52.

Спортским удружењем управљају његови чланови на начин одређен статутом удружења.

Чланови управљају спортским удружењем непосредно или преко својих изабраних представника у органима удружења.

Спортским удружењем у спортској рекреацији непосредно управљају сви чланови са једнаким правом гласа.

Спортска арбитража

Члан 53.

Чланови спортског удружења и спортско удружење могу се споразумети да решавање спора о правима којима слободно располажу, осим спорова за које је одређена искључива надлежност суда – повере *ad hoc* спортском арбитражном суду или сталном спортском арбитражном суду при Олимпијском комитету Србије – за олимпијске спортове, сталном спортском арбитражном суду при Спортском савезу Србије – за неолимпијске спортове и сталном

спортском арбитражном суду при Параолимпијском комитету Србије – за параолимпијске спортове, а када су у питању спорови у вези раскида, поништења или утврђивања ништавости или испуњења уговора између спортисте, односно спортског стручњака и спортске организације – и сталном спортском арбитражном суду при надлежном националном гранском спортском савезу.

Сматра се да је уговор о спортској арбитражи закључен и ако тужилац поднесе тужбу или жалбу спортској арбитражи, а тужени не приговори надлежности арбитраже до упуштања у расправљање о предмету спора.

На арбитражу из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе о арбитражи закона којим се уређује поступак пред арбитражом, ако овим законом није друкчије утврђено.

Спор из става 1. овог члана може бити предмет и међународне спортске арбитраже у случајевима утврђеним спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Стални спортски арбитражни суд из става 1. овог члана може бити надлежан и за решавање спорова који настану између чланова спортског удружења и спортског удружења у вези остварења чланских права и обавеза утврђених општим актима спортског удружења и спортским правилима, под условом да је надлежност сталног спортског суда за те спорове утврђена у статуту спортског удружења или статуту надлежног националног спортског савеза, осим ако овим законом није друкчије одређено.

Општим актом спортског удружења не може бити прописана обавезност арбитраже, осим уколико друкчије није прописано спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије могу споразумно образовати јединствени стални спортски арбитражни суд за арбитражно решавање спорова у спорту.

Члан 54.

Спор пред спортском арбитражом је хитан.

Статутом спортског удружења може се предвидети и покушај мирног решавања спорова унутар спортског удружења путем посредовања.

За арбитра може бити именован само дипломирани правник.

За арбитра не може бити именовано лице које је власник, члан органа или запослени код спортских организација у истој грани спорта, лице које је у истој ствари учествовало у одлучивању у ранијем поступку, лице које је члан органа, службено лице или запослени код надлежног спортског савеза, као ни лице у вези с којим постоје други разлози који доводе у питање његову непристрасност.

Надлежности, састав и организација сталне спортске арбитраже, услови и начин избора и разрешења арбитра, арбитражни трошкови и поступак у стварима из њене надлежности уређује општим актима Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије, Спортски савез Србије и надлежни национални грански спортски савез.

Актами из става 5. овог члана и бројем арбитра на листи арбитра мора бити осигурана независност, непристрасност, самосталност и компетентност спортске арбитраже у одлучивању и заштићена права учесника у поступку, укључујући и право странке у спору да има правног заступника.

Министарство даје сагласност на акта из става 5. овог члана.

Органи и лице овлашћено за заступање

Члан 55.

Скупштина је највиши орган спортског удружења. Ако статутом није друкчије одређено, скупштину чине сви чланови спортског удружења, са једнаким правом гласа.

Скупштина спортског удружења сазива се најмање једанпут годишње.

Скупштина спортског удружења одлучује о:

- 1) усвајању, односно изменама и допунама статута спортског удружења;
- 2) усвајању финансијских и прихватању ревизорских извештаја;
- 3) усвајању извештаја о реализацији програма који се финансира из јавних средстава;
- 4) избору, односно именовању и разрешењу лица овлашћеног за заступање и чланова органа спортског удружења, осим ако статутом није друкчије уређено;
- 5) удруживању у савезе;
- 6) статусним променама;
- 7) престанку спортског удружења;
- 8) другим питањима утврђеним законом и статутом спортског удружења.

Одлука скупштине о усвајању и изменама и допунама статута, статусним променама и престанку спортског удружења доноси се већином гласова од укупног броја чланова скупштине, ако статутом није утврђено да је за доношење одлуке потребан већи број гласова.

Сазивање скупштине спортског удружења може тражити једна трећина чланова скупштине уз предлагање дневног реда, а ако надлежни орган спортског удружења не сазове седницу скупштине, њу могу сазвати они чланови спортског удружења који су тражили њено сазивање. Скупштина се мора сазвати најкасније у року од 15 дана од дана подношења уредног захтева за одржавање скупштине спортског удружења, с тим да између подношења уредног захтева за одржавање скупштине и одржавања скупштине спортског удружења не сме да протекне више од 30 дана, а само изузетно, из разлога утврђених статутом, рокови за сазивање и одржавање скупштине могу бити и двоструко дужи.

Члан 56.

Спортско удружење са више од 20 чланова има управу изабрану од стране скупштине удружења, на начин одређен статутом.

Орган управе спортског удружења (управни одбор, председништво, извршни одбор и др.) има најмање три члана.

Заступник спортског удружења може бити члан управе спортског удружења.

Одлуке управе спортског удружења доносе се већином гласова од укупног броја чланова управе, ако статутом спортског удружења није утврђена друкчија већина.

Члан 57.

Спортско удружење има лице овлашћено за заступање спортског удружења (у даљем тексту: заступник) изабрано, односно именовано на начин утврђен статутом.

За заступника може бити одређено само потпуно пословно способно физичко лице.

Заступник се стара и одговара за законитост рада спортског удружења, организује и води активности и пословање спортског удружења, брине се о уредном вођењу прописаних евиденција и пословних књига, спроводи одлуке органа спортског удружења и има у односу на запослене и радно ангажована лица у спортском удружењу положај, односно овлашћења директора у правном лицу, у складу са законом којим се уређује рад, ако овим законом или статутом није друкчије одређено.

Одредбе статута спортског удружења које ограничавају овлашћења заступника немају правно дејство према трећим лицима.

Правни послови које заступник закључи у име и за рачун спортског удружења обавезују спортско удружење и ако нису у оквиру циљева спортског удружења, осим ако спортско удружење докаже да је треће лице знало да је тај посао изван циљева спортског удружења или је према околностима случаја могло знати.

Мандат заступника престаје истеком периода на који је именован, ако статутом спортског удружења није друкчије одређено.

Ако заступник у току трајања мандата престане да испуњава услове да буде заступник у складу са овим законом, сматра се да му је престао мандат даном престанка испуњености тих услова.

Орган који именује заступника може га разрешити и пре истека мандата на који је именован, без навођења разлога.

Заступник може у свако доба дати оставку спортском удружењу писаним путем.

Оставка заступника производи дејство у односу на спортско удружење даном подношења, осим ако у њој није наведен неки каснији датум.

Оставка заступника региструје се у складу са законом којим је уређен поступак регистрације у Агенцији.

Ако је једини заступник спортског удружења дао оставку, у обавези је да настави да предузима послове који не трпе одлагање до именовања новог заступника, али не дуже од 30 дана од дана регистрације те оставке у складу са законом којим је уређен поступак регистрације у Агенцији.

Ако је спортско удружење остало без јединог заступника, а нови заступник не буде регистрован у Регистру у даљем року од 60 дана, сваки члан спортског удружења може тражити да суд у ванпарничном поступку постави привременог заступника спортског удружења.

Поступак из става 13. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Ако је спортско удружење остало без јединог заступника, а нови заступник не буде регистрован у Регистру у даљем року од шест месеци, спортско удружење престаје.

Члан 58.

Заступник је дужан да информише органе спортског удружења о активностима и делатностима спортског удружења и његовом финансијском пословању.

Уколико орган спортског удружења, односно статутом одређен број чланова спортског удружења захтева добијање података из става 1. овог члана, заступник је дужан да им такве информације саопшти најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева.

Члан 59.

Чланови органа спортског удружења имају посебне дужности према спортском удружењу у погледу дужности пажње, дужности пријављивања послова и радњи у којима имају лични интерес, дужности избегавања сукоба интереса, дужности чувања пословне тајне и дужности поштовања забране конкуренције.

Уговор између члана органа спортског удружења, односно заступника и спортског удружења може да се закључи по одобрењу органа спортског удружења одређеног статутом.

На посебне дужности према спортском удружењу из става 1. овог члана и последице повреде тих дужности сходно се примењују одредбе о посебним дужностима према друштву закона којим је уређен рад привредних друштава и закона којим је уређена правна заштита пословне тајне, ако овим законом није друкчије прописано.

Члан 60.

Спортско удружење са више од 20 чланова има надзорни одбор за контролу законитости рада и финансијског пословања спортског удружења и редовног годишњег финансијског извештаја.

Спортско удружење може имати ревизора са надзорним овлашћењима утврђеним у складу са прописима о ревизији.

Чланови надзорног одбора не могу бити чланови управе и скупштине спортског удружења.

Члан 61.

Статутом се могу предвидети и други органи спортског удружења.

Скупштина спортског удружења именује друге органе удружења, ако статутом није друкчије одређено.

Члан органа спортског удружења може бити само члан удружења.

Одлуке органа спортског удружења уносе се у књигу одлука.

Члан 62.

Чланови органа спортског удружења одговарају солидарно за штету коју својом одлуком проузрокују спортском удружењу, ако такву одлуку донесу намерно или крајњом непажњом.

За штету из става 1. овог члана не одговарају чланови који су били против доношења штетне одлуке или су се уздржали од гласања ако су у поступку који је претходио гласању образложили свој став о штетности предлога одлуке о коме се гласа.

Захтев за накнаду штете из става 1. овог члана застарева у року од десет година од дана доношења одлуке којом је проузрокована штета спортском удружењу.

Тужбу за накнаду штете може у име и за рачун спортског удружења подићи скупштина спортског удружења, орган управе спортског удружења, заступник, надзорни одбор или чланови који чине 5% од укупног броја чланова спортског удружења, спортско друштво и надлежни национални грански спортски савез, а ако спортско удружење користи средства у друштвеној или јавној својини и надлежни јавни правобранилац. Одлуком спортског удружења може се одредити посебни заступник спортског удружења за поступак за накнаду штете.

Остварена накнада штете припада спортском удружењу, а лице које је поднело тужбу има право на накнаду трошкова за вођење спора.

Општим актима или одлукама органа спортског удружења не може се условити или забранити могућност подношења тужбе за накнаду штете.

Одредбе ст. 1–6. овог члана сходно се примењују и на радње заступника, заступника огранка спортског удружења, ликвидационог управника и стечајног управника којима је проузрокована штета спортском удружењу.

Члан 63.

Члан органа спортског удружења, односно заступник нема право гласа на седници органа спортског удружења кад се одлучује о:

- 1) покретању спора или одустајању од спора против њега;
- 2) одобравању послова између њега и спортског удружења у случају сукоба интереса, односно постојања личног интереса при одлучивању;
- 3) његовој одговорности или разрешењу.

Члан 64.

Одлуке као појединачни акти органа, односно заступника ништаве су ако су донете супротно закону, спортским правилима или општем акту спортског удружења.

Ништавост одлуке из става 1. овог члана утврђује месно надлежни основни суд, по тужби сваког члана спортског удружења или другог лица које има правни интерес за подношење тужбе, као и државног правобраниоца, правобраниоца аутономне покрајине и правобраниоца јединице локалне самоуправе на чијој територије је седиште спортског удружења, осим ако је за решавање спорова који настану у спортском удружењу утврђена надлежност сталног спортског арбитражног суда при Олимпијском комитету Србије, Параолимпијском комитету Србије или Спортском савезу Србије из члана 53. став 1. овог закона, односно сталног спортског арбитражног суда из члана 53. став 7. овог закона.

Тужба за утврђење ништавости из става 1. овог члана подноси се у року од 60 дана од дана када је подносилац тужбе сазнао за разлоге ништавости одлуке, с тим да се не може поднети по истеку рока од три године од дана доношења одлуке.

Поступак за утврђивање ништавости акта из става 1. овог члана надлежни суд води према одредбама закона којим се уређује парнични поступак.

Упис у регистар

Члан 65.

Спортска удружења уписују се у Регистар који води Агенција, као поверени посао. Повезивање више лица из члана 36. став 2. овог закона не уписује се у Регистар.

Агенција води Регистар преко Регистратора надлежног за вођење Регистра (у даљем тексту: Регистратор).

На услове и поступак именовања Регистратора, као и на његова овлашћења и обавезе, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује рад Агенције, а на поступак уписа и висину накнаде за упис у Регистар примењују се одредбе закона којим се уређује поступак регистрације у Агенцији.

Спортско удружење стиче својство правног лица даном уписа у Регистар.

Министарство води Јединствену евиденцију удружења, организација и предузетника у области спорта (у даљем тексту: Јединствена евиденција).

Регистарски орган који води Регистар установа доставља Министарству примерак решења о упису у тај регистар установе у области спорта у року од три дана од дана доношења решења ради уписа података у Јединствену евиденцију.

Министар ближе уређује: садржину, осим података о личности, и начин вођења Регистра; предмет регистрације; садржину и образац пријаве за упис у Регистар и регистрацију других података, документацију која се уз пријаву прилаже, као и друге услуге које пружа Агенција у вођењу Регистра; садржину, осим података о личности, и начин вођења Јединствене евиденције.

У Јединственој евиденцији воде се само они подаци о личности који се воде у одговарајућем регистру код Агенције, односно код регистарског органа који води регистар установа у области спорта.

У пријаву за упис у Регистар и документацију која се уз пријаву прилаже уносе се одговарајући подаци из члана 5. став 10. овог закона.

Министарство обавештава спортско удружење, организацију и предузетника у области спорта о броју под којим је спортско удружење уписано у Јединствену евиденцију (број јединствене евиденције).

Министарство обезбеђује јавну доступност података из Јединствене евиденције – преко интернета.

Члан 66.

Агенција доставља Министарству без одлагања све регистроване податке о правним лицима и предузетницима у области спорта путем web сервиса ради уписа у Јединствену евиденцију.

Члан 67.

У Регистар се уписују: облик организовања спортског удружења (удружење, друштво, грански савез, територијални савез, стручно удружење, друга удружења и савези у области спорта); назив, седиште и адреса спортског удружења; спортска грана/гране, спортска дисциплина/дисциплине или област/области спорта; датум уписа у Регистар; подаци о заступнику (име и презиме, пребивалиште, односно боравиште и адреса и ЈМБГ грађана, односно број пасоша и држава издавања); матични број и порески идентификациони број (ПИБ); број рачуна у банци; измене и допуне статута; привредна делатност

коју спортско удружење непосредно обавља; предвиђено време за које се спортско удружење оснива; чланство у надлежном националном спортском савезу или другом савезу или асоцијацији у земљи и иностранству; забелешка покретања поступка за забрану рада; забелешка забране рада; подаци о статусној промени; подаци о ликвидацији; подаци о стечају; контакт подаци (број телефона, факс и интернет адреса); број и датум доношења решења о упису у Регистар.

Регистар садржи и следеће податке, ако ти подаци постоје, и то: скраћени назив; назив на језику и писму националне мањине; назив у преводу на страни језик; назив, седиште и адресу огранка и податке о заступнику огранка (име и презиме, пребивалиште, односно боравиште и адреса и ЈМБГ грађана, односно број пасоша и држава издавања); забелешке података од значаја за правни промет.

Члан 68.

Регистрација оснивања спортског удружења ништава је, односно регистрација одређеног податка о спортском удружењу поништава се:

- 1) ако су у регистрационој пријави наведени неистинити подаци;
- 2) ако је регистрација извршена на основу лажног документа (лажног општег или појединачног акта), документа издатог у незаконито спроведеном поступку или документа са неистинитим, односно незаконитим подацима;
- 3) ако постоје други законом предвиђени разлози.

Члан спортског удружења, спортско друштво и спортски савез у који је спортско удружење учлањено, друго лице које има правни интерес да се утврди ништавост регистрације, као и државни правобранилац, правобранилац аутономне покрајине и правобранилац јединице локалне самоуправе на чијој територије је седиште спортског удружења, могу тражити тужбом за утврђење да се утврди да је регистрација оснивања спортског удружења ништава, односно тужбом за поништење да се поништи регистровани податак о спортском удружењу.

Тужба из става 2. овог члана подноси се месно надлежном основном суду у року од 30 дана од дана сазнања тужиоца за разлоге ништавости, а најкасније у року од годину дана од дана регистрације.

По пријави тужиоца, уз коју се доставља доказ о покретању поступка за утврђивање ништавости, односно поништење регистрације, Регистратор ће у року од три дана у Регистар регистровати забележбу постојање спора за утврђивање ништавости, односно поништење регистрације.

Кад је правноснажном пресудом поништена регистрација одређеног податка о спортском удружењу, суд је дужан да у року од 15 дана од дана правноснажности достави пресуду Агенцији. На основу те пресуде, Регистратор брише ништаву регистрацију из Регистра.

У случају из става 5. овог члана спортско удружење је обавезно да, у року од три месеца, од брисања ништаве регистрације из Регистра поднесе пријаву за регистрацију податка који замењује ништаву регистрацију, а у противном спортско удружење престаје, ако овим законом није другачије утврђено.

Ако је правноснажном пресудом утврђена ништавост регистрације оснивања спортског удружења, Регистратор у Регистар региструје забележбу ништавости регистрације оснивања и о томе обавештава спортско удружење, Министарство и надлежног спортског инспектора ради покретања поступка за

брисање спортског удружења из Регистра у складу са чланом 86. став 5. овог закона.

Члан 69.

Ништавост регистрације нема правно дејство на правне послове спортског удружења са савесним трећим лицима.

Утврђивањем ништавости регистрације оснивања спортског удружења оснивачи спортског удружења постају солидарно одговорни за намирење потраживања поверилаца удружења.

Имовина

Члан 70.

Спортско удружење може стицати средства и остваривати приход од прилога, чланарине, донација и поклона, субвенција, наслеђа, камата на улоге, закупнине, дивиденди, услуга, спонзорства и других комерцијалних, маркетиншких, пословних и привредних делатности и активности, у складу са законом.

Средства из става 1. овог члана својина су спортског удружења.

Располагање имовином спортског удружења супротно одредбама овог закона ништаво је.

Члан 71.

Спортско удружење може основати привредно друштво или друго правно лице, у складу са законом, ради прибављања средстава потребних за остваривање својих спортских циљева. Спортско удружење – оснивач користи целокупну остварену нето добит тог основаног правног лица за остваривање својих спортских циљева утврђених статутом.

Ако спортско удружење из става 1. овог члана оснује спортско привредно друштво и на њега пренесе права и обавезе у погледу учешћа у одређеном рангу такмичења и права и обавезе према одређеним спортским и другим ангажованим лицима, у складу са законом и спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза, новоосновано спортско привредно друштво одговара за обавезе спортског удружења – свог оснивача настале пре свог оснивања.

Спортско удружење може да промени правни облик у спортско привредно друштво доношењем одлуке о организовању као друштво са ограниченом одговорношћу и преношењем оснивачких права на јединицу локалне самоуправе на чијој територији има седиште, уз претходну сагласност те јединице локалне самоуправе.

Привредно друштво из става 3. овог члана је правни следбеник спортског удружења чијом променом правног облика је настало, те преузима имовину и сва права и обавезе спортског удружења из кога је настало, укључујући и запослене.

Привредно друштво настало променом правног облика спортског удружења обавезно је да обавља исте спортске активности и спортске делатности као и спортско удружење.

Одлуку из става 3. овог члана доноси скупштина спортског удружења двотрећинском већином од укупног броја чланова скупштине спортског удружења.

Спортско удружење пре доношења одлуке из става 3. овог члана проценом утврђује вредност имовине и укупног капитала.

Одлука из става 3. овог члана садржи и одлуку о оснивачком акту привредног друштва и препуштању јединици локалне самоуправе да бира прве органе привредног друштва.

Уписом привредног друштва из става 3. овог члана у регистар привредних субјеката заступник спортског удружења подноси пријаву за брисање спортског удружења из Регистра. Пријава се подноси у року од седам дана од дана када је привредно друштво уписано у регистар привредних субјеката који води Агенција, а Агенција брише спортско удружење из Регистра са даном уписа привредног друштва у регистар привредних субјеката.

Члан 72.

Спортско удружење може непосредно да обавља привредну или другу делатност којом се стиче добит у складу са законом којим се уређује класификација делатности. Спортско удружење региструје само једну привредну делатност под следећим условима:

- 1) да је привредна делатност у вези са статутарним циљевима тог спортског удружења;
- 2) да је привредна делатност предвиђена статутом;
- 3) да је привредна делатност мањег обима, односно да се обавља у обиму потребном за остваривање циљева спортског удружења;
- 4) да је привредна делатност уписана у Регистар.

Спортско удружење може отпочети са непосредним обављањем привредне делатности из става 1. овог члана тек након уписа у Регистар.

Послови које спортско удружење закључи супротно ст. 1. и 2. овог члана правно су ваљани, осим ако је треће лице знало или је морало знати за прекорачење.

Спортско удружење нема право да остварену добит од привредне или друге делатности расподељује својим оснивачима, члановима, члановима органа спортског удружења, директорима, запосленима или са њима повезаним лицима.

Под повезаним лицима, у смислу овог закона, сматрају се лица која су као таква утврђена законом којим се уређују привредна друштва.

Члан 73.

Спортско удружење води пословне књиге и подноси финансијске извештаје у складу са прописима о рачуноводству.

Годишњи финансијски извештај спортског удружења објављује се на интернет страници Агенције, у складу са законом.

Члан 74.

Спортско удружење које се такмичи у националном, односно професионалном спортском такмичењу води пословне књиге и подноси финансијске извештаје у складу са прописима о рачуноводству који се односе на привредна друштва.

Ревизија финансијских извештаја спортских удружења из става 1. овог члана врши се у складу с прописима о ревизији који се односе на привредна друштва.

Ревизорски извештај из става 2. овог члана објављује се на интернет страници Агенције.

Члан 75.

За своје обавезе спортско удружење одговара целокупном својом имовином.

Чланови спортског удружења и органа спортског удружења солидарно одговарају са спортским удружењем за обавезе спортског удружења ако поступају с имовином спортског удружења као да је у питању њихова имовина или злоупотребе спортско удружење као форму за незаконите или преварне циљеве.

Поверилац спортског удружења може поднети тужбу против лица из става 2. овог члана надлежном суду према седишту спортског удружења у року од шест месеци од дана сазнања за злоупотребу, а најкасније у року од пет година од дана злоупотребе.

У случају да потраживање повериоца из става 3. овог члана није доспело у тренутку сазнања за злоупотребу рок од шест месеци из става 3. овог члана почиње да тече од дана доспећа потраживања.

Члан 76.

Имовина спортског удружења може да се користи једино за остваривање циљева утврђених статутом.

Имовина спортског удружења не може се делити његовим члановима.

Приходи остварени обављањем делатности спортског удружења користе се искључиво за остваривање статутарних циљева спортског удружења.

Одредбе ст. 1–3. овог члана не односе се на давање члановима пригодних награда и накнада оправданих трошкова насталих остваривањем статутарних циљева спортског удружења (путни трошкови, дневнице, трошкови преноћишта и сл.), испуњавање обавеза према члановима уговорених у складу са овим законом и исплату зарада запосленима.

Члан 77.

За случај престанка спортског удружења као прималац његове имовине статутом се може одредити само домаћа недобитна организација у области спорта.

Ако се у тренутку престанка спортског удружења не може поступити на начин одређен законом и статутом за расподелу имовине, или ако је спортско удружење престало на основу одлуке о забрани рада, имовина постаје својина јединице локалне самоуправе на чијој је територији било седиште спортског удружења и мора се употребити у сврхе које највише одговарају циљевима спортског удружења или у друге спортске сврхе.

Ако јединица локалне самоуправе није у могућности да обезбеди испуњеност услова из става 2. овог члана, онда имовина постаје својина Републике Србије.

Статусне промене

Члан 78.

Статусне промене спортског удружења јесу: припајање, спајање, подела и одвајање.

Статусном променом спортско удружење преноси целу своју имовину или њен део на једно или више постојећих или нових спортских удружења, која су његови општи правни следбеници.

У истој статусној промени може да се комбинује припајање, спајање, подела и одвајање.

У случају престанка спортског удружења услед статусне промене, не спроводи се ликвидација.

Спортска удружења која учествују у лигашким спортским такмичењима могу вршити статусне промене ако се статусном променом не утиче на регуларност такмичења и уз претходну сагласност надлежног националног гранског спортског савеза.

Споразум о замени назива између спортских удружења не сматра се статусном променом, у складу са овим законом.

Статусна промена извршена супротно закону ништава је.

Члан 79.

Свако спортско удружење које учествује у статусној промени сачињава финансијски и ревизорски извештај према стању на дан доношења одлуке о спајању, припајању, подели и одвајању, у складу с прописима о рачуноводству и ревизији.

Члан 80.

Припајањем се преноси цела имовина једног спортског удружења (припојеник) на друго спортско удружење (припојилац), на основу уговора о припајању.

Спајањем се оснива ново спортско удружење, на које се преноси укупна имовина два или више спортских удружења која се спајају (спојена спортска удружења).

Члан 81.

Припајање једног или више спортских удружења другом уписује се у Регистар.

Уписом припајања у Регистар имовина припојеника прелази на спортско удружење припојилоца.

На упис припајања сходно се примењују одредбе овог закона о упису оснивања спортског удружења.

Уписом припајања у Регистар престаје да постоји припојено спортско удружење, а удружење припојилац наставља с радом под називом под којим је уписано у Регистар.

Уписом припајања запослени и чланови припојеника постају запослени и чланови припојилоца.

Уз пријаву за упис припајања подносе се одлуке скупштина спортских удружења која учествују у припајању – о прихватању закључења уговора о припајању (у истоветном тексту), уговор о припајању, решење о упису у Регистар спортских удружења која се припајају, оглас о намери припајања објављен у средству јавног информисања специјализованом за спорт, које излази на територији целе Републике Србије и сагласност надлежног националног гранског спортског савеза ако спортска удружења учествују у лигашком спортском такмичењу.

Члан 82.

Уговор о припајању садржи називе и седишта спортских удружења, одредбе у вези с преносом имовине спортског удружења које се припаја (тачан опис делова имовине који се преносе, при чему је дозвољено упућивање на посебне исправе) и одредбе о правима чланова спортског удружења које се припаја.

Повериоци спортских удружења која учествују у припајању могу, у року од 30 дана од дана објављивања огласа о покретању поступка припајања, захтевати обезбеђење својих потраживања или њихову исплату. Довољним обезбеђењем поверилаца сматра се изјава заступника спортских удружења која учествују у припајању да ће се имовином тих спортских удружења управљати одвојено до намирања поверилаца сваког спортског удружења посебно. У противном, надлежни суд може поништити припајање на захтев поверилаца.

Нацрт уговора о припајању подлеже ревизији једног или више ревизора кога заједнички именују спортска удружења која учествују у припајању.

Ревизор саставља, у складу са законом, писани извештај о ревизији нацрта уговора о припајању који се подноси спортским удружењима која учествују у припајању у року одређеним актом о именовању и који садржи нарочито: образложени приказ свих важних делова имовине и обавеза спортских удружења која учествују у припајању; податке о примењеном методу процене вредности свих спортских удружења која учествују у припајању, разлоге због којих је примењен тај метод; податке о посебним тешкоћама у процени вредности спортских удружења која учествују у припајању, ако их је било.

Скупштине спортских удружења не могу да донесу одлуку о прихватању закључења уговора о припајању пре него што размотре извештај ревизора из става 4. овог члана.

Члан 83.

На спајање спортских удружења сходно се примењују одредбе овог закона о припајању, а на новонастало спортско удружење – одредбе о оснивању спортског удружења.

Уписом новог спортског удружења у Регистар престају да постоје спортска удружења која су се спојила.

Уписом новог спортског удружења у Регистар имовина спојених спортских удружења прелази на ново спортско удружење.

Запослени и чланови спортских удружења која су се спојила постају запослени и чланови новог спортског удружења.

Члан 84.

Подела спортског удружења јесте статусна промена којом се спортско удружење дели на више спортских удружења, чиме оно престаје.

Одлука о подели спортског удружења има правно дејство акта о оснивању.

Поделом спортско удружење дели своју имовину на више делова коју преноси на више спортских удружења. У подели, делови имовине спортског удружења које се дели могу да се: припоје постојећем спортском удружењу; споје са постојећим спортским удружењем уз оснивање новог спортског удружења; оснују као нова спортска удружења; неки припоје једном или више

постојећих спортских удружења, а други оснују као једно или више нових спортских удружења, са или без спајања са постојећим удружењима.

Одвајање јесте статусна промена којом се од спортског удружења одваја његов део, а спортско удружење остаје да постоји као правно лице. Одвајањем спортско удружење преноси један или више делова своје имовине на једно или више нових (одвајање оснивањем) или постојећих спортских удружења (одвајање припајањем).

На поделу и одвајање сходно се примењују одредбе овог закона о оснивању, спајању и припајању спортских удружења.

У случају поделе или одвајања, за обавезе спортског удружења које су постојале пре уписа поделе, односно одвајања у Регистар, солидарно одговара свако учествујуће спортско удружење које постоји након уписа поделе, односно одвајања.

Спортско удружење коме је пренесен део имовине поделом или одвајањем, као општи правни следбеник, ступа у све правне односе подељеног спортског удружења, односно спортског удружења од којег је одвојен његов део, са трећим лицима, а у вези с пренесеним делом имовине.

Члан 85.

Спортска удружења настала поделом, односно одвајањем уписују се у Регистар после закључења уговора о разграничењу средстава, права и обавеза (деобни биланс). Деобним билансом уређују се и питања везана за статус чланова спортског удружења и запослених.

Заступници спортских удружења која учествују, односно настају у подели или одвајању подnose пријаву за упис у Регистар поделе, односно одвајања.

Спортско удружење престаје уписом поделе у Регистар, без спровођења ликвидације. Спортско удружење не престаје одвајањем његовог дела, већ мења статут ради усклађивања с променама које су у вези с одвајањем.

Престанак

Члан 86.

Спортско удружење престаје:

- 1) ако се број чланова смањи испод броја потребног за оснивање, а надлежни орган удружења не донесе одлуку о пријему нових чланова у року од 30 дана;
- 2) ако надлежни орган спортског удружења донесе одлуку о престанку удружења;
- 3) статусном променом и променом правног облика која води престанку удружења;
- 4) ако му је изречена мера забране обављања спортских активности и делатности због тога што не испуњава услове за њихово обављање, а у року одређеном у изреченој мери не испуни те услове;
- 5) ако је правноснажном одлуком надлежног суда утврђено да је регистрација оснивања спортског удружења била ништава;
- 6) ако му је забрањен рад;
- 7) ако се утврди да је престало са радом;

8) у другим случајевима утврђеним законом, оснивачким актом или статутом спортског удружења који су наведени као основ за престанак удружења;

9) стечајем.

Спортско удружење престаје брисањем из Регистра.

Околности из става 1. тач. 1), 4), 5), 6), 7) и 8) овог члана утврђује решењем спортски инспектор.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана брисање из Регистра врши се након спроведеног поступка ликвидације, односно стечаја спортског удружења.

У случају престанка спортског удружења по основу става 1. тач. 1), 4), 5), 6), 7) и 8) овог члана, спортски инспектор подноси, у року од 15 дана од дана правноснажности решења из става 3. овог члана, Агенцији пријаву за брисање спортског удружења из Регистра.

У случају из става 5. овог члана Регистратор који води Регистар региструје у складу са овим законом у Регистар испуњеност услова за престанак спортског удружења и, истовремено, објављује оглас о томе на интернет страници Регистра у непрекидном трајању од 30 дана.

Ако Регистар у року од 60 дана од дана објаве огласа из става 6. овог члана не прими решење надлежног суда о отварању стечаја над спортским удружењем које престаје, Регистратор који води Регистар по службеној дужности брише спортско удружење из Регистра.

Од тренутка наступања околности из става 1. тач. 1), 2), 4), 5), 6), 7), 8) и 9) овог члана спортско удружење не може обављати спортске активности и делатности.

Члан 87.

Ликвидација спортског удружења спроводи се када спортско удружење има довољно финансијских средстава за покриће свих својих обавеза.

На спровођење ликвидације спортског удружења сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ликвидација привредних друштава, ако овим законом није друкчије одређено.

Спортско удружење може престати и по скраћеном поступку ликвидације под условима и на начин утврђен законом којим се уређује ликвидација удружења.

Од тренутка када су се стекли услови за покретање ликвидације, спортско удружење може предузимати само активности потребне за спровођење ликвидационог поступка.

Доношењем одлуке о престанку спортског удружења ликвидацијом и именовањем ликвидационог управника престају овлашћења заступника и пуномоћника спортског удружења.

У случајевима из члана 86. став 1. тач. 1), 2) и 7) овог закона скупштина спортског удружења дужна је да, у року од 15 дана од дана наступања разлога за престанак спортског удружења, донесе одлуку о престанку спортског удружења ликвидацијом, именовању ликвидационог управника и о адреси за пријаву потраживања.

У називу спортског удружења уписује се ознака: „у ликвидацији”.

Дејство отварања поступка ликвидације наступа регистрацијом ликвидације, података о ликвидационом управнику и објављивањем огласа о покретању ликвидације у складу са законом.

Члан 88.

Са имовином спортског удружења која преостане после намирена поверилаца ликвидациони управник поступа на начин предвиђен законом и статутом спортског удружења.

Финансијски извештај састављен са даном завршетка ликвидације и извештај о спровођењу ликвидације одобрава скупштина спортског удружења, а ако се скупштина удружења не састане или не одржи због недостатка кворума, ликвидациони управник завршава поступак ликвидације и без одобрења.

После окончања ликвидације спортског удружења, ликвидациони управник без одлагања подноси пријаву за брисање спортског удружења из Регистра, уз коју прилаже извештај о току ликвидације и изјаву да је сва имовина спортског удружења подељена у складу са законом и статутом спортског удружења.

Члан 89.

Лице које је примило имовину спортског удружења из ликвидационог остатка одговара до висине примљеног износа за евентуалне неизмирене обавезе спортског удружења у ликвидационом поступку.

Имовина брисаног спортског удружења у складу са чланом 86. ст. 5–7. овог закона постаје имовина примаоца из члана 77. овог закона који одговара до висине вредности примљене имовине за евентуалне неизмирене обавезе спортског удружења које престаје.

Након брисања спортског удружења из Регистра у случају из става 2. овог члана, за обавезе спортског удружења са примаоцем имовине неограничено солидарно одговарају лица из члана 75. став 2. овог закона, а лица из члана 62. став 1. овог закона одговарају солидарно са примаоцем имовине до висине штете коју су својим одлукама нанели спортском удружењу.

Потраживања поверилаца из ст. 1–3. овог члана застаревају у року од три године од дана брисања удружења из Регистра.

Члан 90.

Над спортским удружењем које је неспособно за плаћање спроводи се стечај, у складу са законом.

На упис у Регистар података који се односе на стечај спортског удружења сходно се примењују одредбе закона којим се уређује стечајни поступак, и то одредбе о упису у надлежни регистар одлука из стечајног поступка.

Ако је над спортским удружењем спроведен стечајни поступак, орган који је тај поступак спровео, у року од 15 дана од дана окончања поступка, доставља Агенцији доказ о томе, након чега се, по службеној дужности, спроводи брисање удружења из Регистра.

Регистратор брише спортско удружење из Регистра на основу правоснажне одлуке о закључењу стечајног поступка.

Пријаву за упис у Регистар података које се односе на стечај спортског удружења доставља надлежни привредни суд, у складу са законом.

Члан 91.

Забрањено је деловање спортског удружења усмерено на насилно рушење уставног поретка и нарушавање територијалне целокупности Републике Србије, кршење зајемчених људских или мањинских права или изазивање и подстицање неравноправности, мржње и нетрпељивости засноване на расној, националној, верској или другој припадности или опредељењу, као и полу, роду, физичким, психичким или другим карактеристикама и способностима.

Одлуку о забрани рада спортског удружења чије је деловање супротно одредби става 1. овог члана доноси Уставни суд.

Забрана рада спортског удружења односи се и на све делове удружења.

Симболи визуелног идентитета и друге ознаке спортског удружења коме је забрањен рад не смеју се јавно употребљавати.

Одредбе ст. 1–4. овог члана сходно се примењују и на забрану рада повезивања више лица из члана 36. став 2. овог закона.

2.1.2. Спортско привредно друштво

Члан 92.

Спортско привредно друштво могу основати физичка и/или правна лица, у складу са законом.

Спортско привредно друштво може се основати као друштво са ограниченом одговорношћу или акционарско друштво, у складу са законом.

Спортско привредно друштво може обављати спортску активност и спортску делатност ако испуњава услове из члана 35. овог закона и ако се те активности и делатности обављају као претежна делатност спортског привредног друштва.

Нето добит коју у текућој години оствари друштво из става 1. овог члана мора бити најмање 70% реинвестирана у спортску делатност тог друштва.

На повреду конкуренције при обављању спортских делатности сходно се примењују прописи којима се уређује заштита конкуренције, осим ако то није супротно самој природи спортских активности и спортских делатности.

На решавање спорова насталих у вези са обављањем спортских активности и делатности спортског привредног друштва са другим учесницима у систему спорта сходно се примењују одредбе овог закона о спортској арбитражи.

Спортско привредно друштво може да ангажује, односно региструје спортисте и спортске стручњаке на основу закљученог уговора у складу са чл. 10. и 31. овог закона.

Назив спортског привредног друштва не сме доводити у заблуду у погледу гране или области спорта коме припада спортско привредно друштво или о томе о каквој се врсти правног лица ради.

Испуњеност услова из става 3. овог члана утврђује решењем спортски инспектор у оквиру инспекцијског надзора.

На решење спортског инспектора из става 9. овог члана може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења.

Исто лице не може директно, посредно или преко повезаних лица, у смислу закона којим се уређују привредна друштва, бити власник, односно

имати уделе или акције у више од једног спортског привредног друштва у истом степену такмичења, а у оквиру исте гране спорта може имати уделе или акције на које отпада највише 5% основног капитала спортског привредног друштва само у још једном спортском привредном друштву.

Уделе, односно акције спортског привредног друштва не могу, директно, посредно или преко повезаних лица да имају лица чији послови и активности могу непосредно да утичу на такмичење у одговарајућој грани спорта, односно степену такмичења (спортске судије, спортски посредници, спортисти, тренери и др.), као и власници спортских кладионица и запослени у спортским кладионицима.

Уколико неко лице стекне уделе, односно акције супротно одредбама ст. 11. и 12. овог члана, дужно је да без одлагања отуђи свој удео, односно акције које је стекло иако није на то имало право, а док то не учини не може да оствари права из стечених удела, односно акција ни у једној спортској организацији. До отуђења удела, односно акција, права из удела, односно акција остварује повереник кога именује надлежни национални грански спортски савез.

Лице које има уделе или акције у спортском привредном друштву, а које је изабрано или именовано на јавну функцију или на функцију у органу политичке странке дужно је да у року од 30 дана од дана избора или именовања управљачка права по основу удела или акција пренесе на правно или физичко лице које није са њим повезано лице, да их оно, у своје име, а за рачун функционера, врши до престанка јавне функције, односно функције у органу политичке странке и да о овом преносу обавести спортско привредно друштво.

СТИЦАЊЕ УДЕЛА, ОДНОСНО АКЦИЈА СУПРОТНО ОВОМ ЗАКОНУ НИШТАВО ЈЕ.

На спортско привредно друштво основано у форми акционарског друштва не примењују се одредбе закона којим је регулисано преузимање акционарских друштава путем објављивања понуда за преузимање.

2.2. Предузетник

Члан 93.

Предузетник који се бави стручним радом у области спорта мора имати одговарајуће спортско звање у складу са овим законом.

Предузетник може обављати спортску делатност ако има обезбеђен одговарајући објекат, одговарајућу опрему, ангазоване одговарајуће спортске стручњаке и ако испуњава услове у погледу безбедности у обављању делатности, укључујући и потребне акте (правила о реду и сл.), ако овим законом није друкчије утврђено.

На самостално обављање спортске делатности примењују се прописи којима се уређује предузетништво, ако овим законом није друкчије одређено.

Министар прописује ближе услове из става 2. овог члана.

Испуњеност услова из става 2. овог члана утврђује решењем спортски инспектор у оквиру инспекцијског надзора.

На решење спортског инспектора из става 5. овог члана може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења.

Члан 94.

Пословима посредовања приликом преласка спортисте, односно спортског стручњака из једне у другу спортску организацију и приликом

закључења уговора између спортисте, односно спортског стручњака и спортске организације може се бавити привредно друштво, односно предузетник у области спорта ако има дозволу за рад издату од стране надлежног националног гранског спортског савеза, као и друга лица у складу са правилима надлежног међународног спортског савеза (у даљем тексту: организација за спортско посредовање).

Организација за спортско посредовање може обављати делатност спортског посредовања под условом да има ангажованог спортског стручњака са одговарајућим спортским звањем и одговарајућом дозволом за рад издатом од стране надлежног националног гранског спортског савеза.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује услове и поступак за стицање дозволе за рад из става 1. овог члана.

Министарство даје сагласност на акт из става 3. овог члана.

Надлежни национални грански спортски савез издаје дозволу за рад организацији за спортско посредовање и обавештава Министарство о сваком издавању дозволе, у року од 15 дана од дана издавања.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да изврши јавну објаву на званичном сајту савеза издатих дозвола за рад из става 5. овог члана.

У дозволу за рад организацији за спортско посредовање уносе се одговарајући подаци о личности из члана 5. став. 2. овог закона.

Дозвола за рад издата организацији за спортско посредовање од стране надлежног међународног спортског савеза сматра се важећом дозволом за рад из става 1. овог члана за време за које је издата.

Уговор о посредовању са спортистом који нема потпуну пословну способност може се пуноважно закључити само уз претходну писану и оверену у складу са законом сагласност оба родитеља, односно старатеља.

Уговор о посредовању у спорту, као и све измене и допуне тог уговора, закључују се у писаној форми и оверавају у складу са законом и обавезно садржи износ накнаде организацији за спортско посредовање, рок на који се закључује и обим овлашћења организације за спортско посредовање, укључујући и овлашћење за заступање, а у противном је ништав.

Уговор о посредовању у спорту закључује се на период од најдуже две године, с тим да између истих уговорних страна може бити по истеку овог рока поново закључен уговор о посредовању.

Уговор између спортисте, односно спортског стручњака и спортске организације који је закључен уз посредовање или заступање организације за спортско посредовање мора садржати означавање организације за спортско посредовање, а у противном је ништав.

Организација за спортско посредовање може штитити интересе само једне стране из уговора о посредовању, а у супротном дугује накнаду штете лицу са којим има закључен уговор о посредовању.

Одредбе овог закона које се односе на организацију за спортско посредовање односе се и на сва физичка и правна лица која имају закључене уговоре о улагању у спортисте, односно спортске стручњаке на основу којих имају право на део прихода који произлази из обављања њихове спортске активности, односно делатности.

Члан 95.

Правна и физичка лица која не учествују у спортским такмичењима која су у оквиру надлежног националног гранског спортског савеза који организује спортска такмичења и којима је претежна делатност пружање услуга стручног рада у спорту из члана 27. став 1. овог закона (школе фудбала, школе тениса, кампови, фитнес центри, други спортски центри и сл.), могу обављати спортске делатности само у облику привредног друштва, односно одговарајућем облику предузетништва и не могу у називу тог привредног друштва, односно одговарајућем облику предузетништва имати реч „клуб” или реч „савез” или речи „спортски клуб”.

Обављање делатности из става 1. овог члана од стране спортског удружења супротно условима из става 1. овог члана преставља основ за престанак спортског удружења.

Постојање околности из става 1. овог члана решењем утврђује спортски инспектор.

На решење спортског инспектора из става 3. овог члана може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења.

2.3. Спортска друштва

Члан 96.

Спортске организације могу се, ради уређивања и остваривања заједничких циљева и интереса, као и заједничког наступања у области спорта, удруживати у спортска друштва.

Спортско друштво је носилац права на заједнички назив и заједничке симболе, ако статутом спортског друштва није друкчије одређено.

На оснивање, упис у Регистар, обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, решавање спорова, одговорност, као и на друга питања у вези с радом спортских друштава, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења, ако овим законом није друкчије одређено.

2.4. Грански спортски савези

Члан 97.

Спортске организације, територијални грански спортски савези, самостални професионални спортисти, савези и стручна и друга удружења у одређеној грани спорта која испуњавају услове за обављање спортских активности и делатности прописане овим законом могу се, ради уређивања питања од заједничког интереса, заједничког репрезентовања, уређивања питања организовања такмичења и статуса спортиста у одређеној грани спорта, удруживати у гранске спортске савезе за једну или више спортских грана, у складу са законом и спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

Организације из става 1. овог члана морају бити уписане у Регистар.

Надлежни национални грански спортски савез, односно грански спортски савез члан надлежног националног гранског спортског савеза дужан је да прими у чланство субјекте из става 1. овог члана у року од 60 дана од дана подношења уредног захтева за пријем у чланство, ако је њихов статут у складу са статутом тог савеза.

Спортске организације које окупљају лица с инвалидитетом могу се удруживати по спортским гранама или по другом критеријуму, у складу са спортским правилима надлежних међународних спортских савеза.

Члан 98.

Грански спортски савези оснивају се првенствено с циљем: развоја спортске гране, односно спортских активности и делатности у подручју свог деловања; усклађивања активности својих чланова; репрезентовања националног спорта у подручју свог деловања; стварања услова за постизање врхунских спортских резултата; организовање и вођење спортских такмичења; учешћа у унапређивању стручног рада спортских стручњака; подстицања бављења спортом, посебно деце и омладине, у свом подручју деловања.

Грански спортски савези уписују се у Регистар.

На оснивање, упис у Регистар, обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, решавање спорова, одговорност, забрану дискриминације, назив, ангажовање спортиста и спортских стручњака, општа и појединачна акта, као и на друга питања у вези с радом гранских спортских савеза, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења.

Грански спортски савез се може основати ако на подручју за које се оснива има најмање три регистроване спортске организације у грани спорта за коју се тај савез оснива.

Члан 99.

Надлежни национални грански спортски савез јесте највиши облик удруживања у Републици Србији у одговарајућој грани спорта.

Надлежни национални грански спортски савез има искључиву улогу у одређеној грани спорта за репрезентовање националног спорта на међународним такмичењима и у међународним спортским савезима, организовање и вођење националних спортских такмичења и уређење обављања спортских активности и делатности путем спортских правила.

Само један спортски савез може да стекне статус надлежног националног гранског спортског савеза у једној грани спорта, осим у случају спорта особа са инвалидитетом.

Надлежни национални грански спортски савез користи у свом називу назив Републике Србије, у складу са законом.

Председник управе или заступник националног гранског спортског савеза или другог националног спортског савеза не може бити члан управе, председник или заступник друге организације у области спорта, осим управе Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, Републичког завода и Покрајинског завода.

Надлежни национални грански спортски савези и други национални спортски савези, територијални спортски савези, професионални спортски клубови и спортске организације које се такмиче у националним спортским лигама морају да имају запосленог или ангажованог спортског стручњака или стручњака у спорту са положеним спортским стручним испитом.

Стручни спортски испит из става 6. овог члана полаже се пред комисијом коју образује министар из реда истакнутих стручњака у области спорта.

Министар прописује програм, садржај, начин и трошкове полагања стручног спортског испита, образац уверења о положеном стручном спортском

испиту и уређује остала питања у вези са стручним спортским испитом из става 6. овог члана.

У уверење о положеном стручном спортском испиту уносе се одговарајући подаци о личности из члана 5. став 10. овог закона.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да објави на интернет страници Агенције годишњи финансијски извештај и ревизорски извештај.

Члан 100.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује спортска правила у одговарајућој грани спорта, а у складу са законом и спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Спортским правилима из става 1. овог члана утврђују се:

1) систем, пропозиције, правила и календар такмичења, укључујући и одређивање аматерских и професионалних спортских такмичења и лига;

2) правила за организовање спортских такмичења;

3) услови и критеријуми за учешће на спортским такмичењима и поступак утврђивања њихове испуњености, укључујући и услове за наступ страних спортиста и спортиста који наступају за стране репрезентације;

4) услови и критеријуми за учешће на националном лигашком спортском такмичењу, односно професионалном спортском такмичењу и поступак утврђивања њихове испуњености (дозвола за сезону);

5) начин и поступак регистровања уговора између спортисте, односно спортског стручњака и спортске организације и опште (минималне) услове за закључење уговора између спортисте, односно спортског стручњака и спортске организације;

6) услови за организовање и учешће спортских организација у такмичењима за подручје више држава или више региона различитих држава;

7) услови и начин регистровања спортиста и спортских стручњака за спортску организацију, укључујући и регистровање страних спортиста и спортских стручњака;

8) мере за спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолично понашање, лажирање спортских резултата, расизам и шовинизам, нелегално клађење и др.);

9) медицинска заштита спортиста;

10) дисциплински поступак и дисциплинске казне;

11) статус спортиста и спортских стручњака и преласци спортиста и спортских стручњака у домаће и иностране спортске организације, укључујући трансфере и уступање спортиста између спортских организација;

12) услови за вршење посредовања у преласцима спортиста и спортских стручњака из једне у другу спортску организацију;

13) статус спортских судија, суђење на такмичењима, надзор над суђењем и статус и надлежности других службених лица на спортским такмичењима;

14) обављање стручног рада у спортским организацијама;

15) друга питања утврђена законом и спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да, у року од 15 дана од дана ступања на снагу спортских правила из става 1. овог члана, достави примерак тих правила Министарству, укључујући и касније измене и допуне правила, рачунајући рок посебно за сваки општи акт којим су утврђена спортска правила из става 2. овог члана.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да објави спортска правила и статут из става 1. овог члана на званичној интернет презентацији тог савеза.

Надлежни национални грански спортски савез даје мишљење Министарству о постојању интереса за пријем у држављанство Републике Србије спортисте или спортског стручњака који је страни држављанин.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да донесе програм развоја гране спорта за коју је основан, за најмање четири године, и да га достави Министарству у року од 15 дана од дана доношења.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да достави Министарству оверен превод статута надлежног међународног спортског савеза, укључујући и касније измене и допуне тог статута.

Члан 101.

На међународне гранске спортске савезе који имају седиште на територији Републике Србије сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на националне гранске спортске савезе.

Назив међународног гранског спортског савеза из става 1. овог члана може бити на страном језику и латиничном писму.

2.5. Спортски савез Србије и други територијални спортски савези

Члан 102.

Организације у области спорта са одређене територије оснивају, ради уређивања и остваривања спортских питања од заједничког интереса, територијални спортски савез (за Републику Србију, аутономну покрајину, јединицу локалне самоуправе, градску општину).

Спортски савез Србије јесте територијални спортски савез за Републику Србију у који се удружују надлежни национални грански спортски савези, надлежни национални спортски савези за области спорта, национална стручна и друга спортска удружења, као и територијални спортски савези за аутономну покрајину, јединицу локалне самоуправе и градску општину.

Спортски савез Србије обавља послове којима се обезбеђују услови за праћење, развој и унапређење спортске рекреације, спорта деце, укључујући физичко васпитање деце предшколског узраста и школски спорт, универзитетски спорт, спорт у дијаспори и врхунског спорта у неолимпијским спортовима, као и друге послове у складу са овим законом и Националном стратегијом развоја спорта (у даљем тексту: Стратегија), а посебно:

1) утврђује, као поверени посао, својство лица које се самостално бави спортом као јединим и основним занимањем на основу мерила за утврђивање тог својства, која се утврђују уз сагласност Министарства;

2) решава арбитражне спорове за неолимпијске спортове, области спорта и територијалне спортске савезе;

- 3) учествује у раду Управног одбора Републичког завода;
- 4) у своје име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта и прикупља од надлежних националних гранских спортских савеза преко којих се остварује општи интерес у неолимпијским спортовима, надлежних националних спортских савеза преко којих се остварује општи интерес у одређеним областима спорта и територијалних спортских савеза и у њихово име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта;
- 5) учествује у раду стручних комисија које врше евалуацију програма који се финансирају у складу са овим законом;
- 6) даје мишљење на акт министра којим се утврђује надлежни национални спортски савез за грану, односно област спорта, спортске гране и спортске дисциплине у Републици Србији и спортске гране које су од посебног значаја за Републику Србију;
- 7) учествује у раду комисије за припрему категоризације спортова, спортиста и спортских стручњака и врши рангирање;
- 8) даје мишљење у вези са кандидатуром за организацију великих међународних спортских такмичења на територији Републике Србије;
- 9) привремено остварује надлежности и права и обавезе из чл. 99, 100. и 106. овог закона уколико у одређеној грани спорта или области спорта није образован надлежни национални грански спортски савез, односно надлежни национални спортски савез за област спорта или национални спортски савез изгуби статус надлежног националног гранског спортског савеза, односно надлежног националног спортског савеза за област спорта или надлежни национални грански спортски савез, односно надлежни национални спортски савез за област спорта не функционише у складу са овим законом, ако овим законом није друкчије прописано;
- 10) привремено остварује надлежности територијалног спортског савеза јединице локалне самоуправе у јединици локалне самоуправе у којој није образован територијални спортски савез или он не функционише у складу са овим законом;
- 11) стара се о унапређењу заштите здравља спортиста и спортских стручњака из неолимпијских спортова и спречавању негативних појава у спорту;
- 12) прати остваривање функција територијалних спортских савеза у јединицама локалне самоуправе и одобравање и реализацију програма, односно пројеката који се финансирају из јавних прихода у јединицама локалне самоуправе и два пута годишње подноси извештај Министарству и јединицама локалне самоуправе о томе.

На оснивање, упис у Регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, као и на друга питања у вези са радом територијалног спортског савеза сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на гранске спортске савезе, ако овим законом није друкчије одређено.

Министарство решењем утврђује испуњеност услова да Спортски савез Србије привремено остварује надлежности и права националног спортског савеза из става 3. тачка 9) овог члана, односно привремено остварује надлежности територијалног спортског савеза из става 3. тачка 10) овог члана.

Спортски савез Србије дужан је да донесе оквирни програм развоја грана и области спорта из става 3. овог члана, у границама својих надлежности

утврђених овим законом, за најмање четири године, и да га достави Министарству у року од 15 дана од дана доношења.

Спортски савез Србије има статус надлежног националног спортског савеза у погледу остваривања својих надлежности утврђених овим законом.

Против решења Министарства из става 5. овог члана може се покренути управни спор, у складу са законом.

2.6. Олимпијски комитет Србије и Параолимпијски комитет Србије

Члан 103.

Олимпијски комитет Србије јесте организација у области спорта, образована у складу с Олимпијском повељом и призната од стране Међународног олимпијског комитета.

Олимпијски комитет Србије обавља послове којима се обезбеђују услови за: праћење, развој и унапређење врхунског спорта и система врхунског спорта у олимпијским спортовима, организацију и одржавање међународних спортских такмичења која су у надлежности Међународног олимпијског комитета, остваривање међудржавне и међународне спортске сарадње и реализацију програма и пројеката из ове области који су од општег интереса за Републику Србију, као и друге послове у складу са овим законом, а посебно:

- 1) решава арбитражне спорове за олимпијске спортове;
- 2) учествује у раду Управног одбора Републичког завода;
- 3) у своје име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта и прикупља од својих сталних чланова (надлежних националних гранских спортских савеза олимпијских спортова) и у њихово име предлаже годишње и посебне програме којима се остварује општи интерес у области спорта;
- 4) учествује у раду стручних комисија које врше евалуацију програма који се финансирају у складу с овим законом;
- 5) даје мишљење на акт министра којим се утврђују национални грански спортски савези чији се програми финансирају из буџета Републике Србије, спортске гране и спортски објекти од значаја за Републику Србију;
- 6) учествује у раду комисије за припрему категоризације спортова, спортиста и спортских стручњака и врши рангирање;
- 7) даје мишљење у вези с кандидатуром за организацију великих међународних спортских такмичења на територији Републике Србије за олимпијске спортове;
- 8) стара се о унапређењу заштите здравља спортиста и спортских стручњака из олимпијских спортова и спречавању негативних појава у спорту;
- 9) привремено остварује функцију носиоца програма надлежног националног гранског спортског савеза олимпијског спорта из члана 99. став 1. овог закона у односу на задовољавање општег интереса у области спорта из члана 112. став 1. тачка 1) овог закона, уколико у одређеној грани спорта није образован надлежни национални грански спортски савез или национални спортски савез изгуби статус надлежног националног гранског спортског савеза или надлежни национални грански спортски савез не функционише у складу са овим законом.

Олимпијски комитет Србије своје активности обавља у складу са начелима олимпијског покрета и Олимпијском повељом Међународног олимпијског комитета.

На оснивање, упис у Регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, као и на друга питања у вези с радом и програмима Олимпијског комитета Србије, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на националне гранске спортске савезе, ако овим законом није друкчије одређено.

Речи „олимпијски” и „олимпијада”, самостално или у међусобној вези, као и одговарајуће речи или групе речи у страном језику, могу бити коришћене у називу, односно пословном имену неке организације или за означавање одређене спортске приредбе.

Олимпијски комитет Србије може да користи олимпијске симболе у оквиру свог визуелног идентитета, у складу са законом.

Параолимпијски комитет Србије јесте организација у области спорта образована у складу с Параолимпијском повељом и призната од стране Међународног параолимпијског комитета.

Параолимпијски комитет Србије обавља послове којима се обезбеђују услови за: праћење, развој и унапређење спорта особа са инвалидитетом, организацију и одржавање међународних спортских такмичења која су у надлежности Међународног параолимпијског комитета, остваривање међудржавне и међународне спортске сарадње и реализацију програма и пројеката из области спорта особа са инвалидитетом који су од општег интереса за Републику Србију, као и друге послове у складу са овим законом.

Одредбе ст. 2–6. овог члана сходно се примењују и на Параолимпијски комитет Србије.

Министарство решењем утврђује испуњеност услова да Олимпијски комитет Србије, односно Параолимпијски комитет Србије привремено остварује функције националног гранског спортског савеза из става 2. тачка 9) овог члана.

Против решења Министарства из става 10. овог члана може се покренути управни спор, у складу са законом.

Олимпијски комитет Србије и Параолимпијски комитет Србије дужни су да донесу оквирне програме развоја олимпијских, односно параолимпијских спортова из става 2. овог члана, у границама својих надлежности утврђених овим законом, за најмање четири године, и да га доставе Министарству у року од 15 дана од дана доношења.

Олимпијски комитет Србије и Параолимпијски комитет Србије имају статус надлежних националних спортских савеза у погледу остваривања својих надлежности утврђених овим законом.

Члан 104.

Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије споразумно утврђују кодекс професионалне етике за обављање стручног рада у спорту.

2.7. Стручна и друга удружења и савези у области спорта

Члан 105.

Спортски стручњаци и стручњаци у спорту могу се ради уређивања и остваривања стручних спортских питања од заједничког интереса удруживати у стручна спортска удружења (удружења тренера, спортских судија и др.).

Спортске организације, спортска друштва, спортски савези и друга правна и физичка лица могу ради остваривања заједничких циљева и интереса у области спорта оснивати и друга удружења (организациони одбори, удружења навијача и др.) и савезе у области спорта.

На оснивање, упис у Регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, као и на друга питања у вези с радом удружења и савеза из ст. 1. и 2. овог члана, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на спортска удружења.

Удружењем у области спорта из става 2. овог члана не сматра се удружење коме основни статутарни разлог оснивања није остваривање циљева у области спорта, већ остваривање неког другог допуштеног циља, у складу са законом којим је уређен рад удружења.

Члан 106.

Спортске организације и стручна и друга удружења и савези у одређеној области спорта могу се удруживати у одговарајуће спортске савезе за области спорта, у складу са законом и спортским правилима надлежног националног спортског савеза за одређену област спорта.

На оснивање, упис у Регистар и обављање спортских активности и спортских делатности, стицање средстава и остваривање прихода, као и на друга питања у вези са радом спортског савеза за област спорта сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на гранске спортске савезе, ако овим законом није друкчије одређено.

Надлежни национални спортски савез за област спорта дужан је да донесе програм развоја области спорта за коју је основан, за најмање четири године, и да га достави Министарству у року од 15 дана од дана доношења.

2.8. Завод за спорт и медицину спорта Републике Србије

Члан 107.

Републички завод јесте установа која обавља делатност ради развоја стручног рада и задовољавања стручних потреба у области спорта.

Делатност Републичког завода обухвата:

- 1) периодична тестирања, односно праћење антрополошких способности и карактеристика деце, омладине и одраслих;
- 2) контролу тренираности перспективних и врхунских спортиста и стручно-саветодавну помоћ тим спортистима и спортским стручњацима;
- 3) организацију и реализацију континуираних тренинга и завршних припрема перспективних и врхунских спортиста;
- 4) вођење националних евиденција у области спорта (прикупљање података и обрада) и периодично објављивање и публикување збирних података из националних евиденција;
- 5) стручно оспособљавање и усавршавање спортских стручњака и стручњака у области спорта и медицине спорта у сарадњи са одговарајућом акредитованом високошколском установом, у складу са законом;
- 6) обављање надзора над стручним радом у области спорта преко стручних спортских надзорника;
- 7) евалуацију здравственог стања учесника у физичким активностима;

8) унапређење здравственог стања и функционалних способности перспективних и врхунских спортиста;

9) организациону и стручну помоћ организацијама које реализују програме којима се остварује општи интерес у области спорта и организаторима великих међународних спортских такмичења;

10) саветовање при планирању, изградњи и реконструкцији спортских објеката у јавној својини и праћење њихове искоришћености;

11) пропагандну, издавачку, научну, истраживачко-развојну и библиотечку делатност у области спорта и медицине спорта, у складу са законом;

12) учествовање у изради Стратегије;

13) давање мишљења и стручне помоћи учесницима у систему спорта у питањима од значаја за развој спорта;

14) међународну сарадњу у области спорта и медицине спорта;

15) унапређење развоја спорта деце и младих;

16) праћење планирања изградње и искоришћености спортских објеката;

17) идентификацију и развој спортских талената, у сарадњи са надлежним националним гранским спортским савезима.

Републички завод може обављати и здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности, у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

Републички завод може обављати и друге послове, у складу са Статутом.

На статут Републичког завода сагласност даје Влада, а на општи акт којим се уређује организација и систематизација радних места у Републичком заводу, финансијски план и годишњи програм рада Републичког завода сагласност даје Министарство.

Послови из става 2. тач. 4) и 6) овог члана обављају се као поверени послови.

Републички завод има статус националног тренинг центра и има искључиво право за обављање делатности из става 2. тачка 3) овог члана, осим уколико из објективних разлога организација и реализација континуираних тренинга и завршних припрема перспективних и врхунских спортиста није могућа у Републичком заводу.

Члан 108.

Органи Републичког завода јесу: директор и управни одбор.

Управни одбор Републичког завода има седам чланова, од којих два представника Министарства, једног представника истакнутих стручњака из области спорта које предлаже Министарство, једног представника Олимпијског комитета Србије, једног представника Спортског савеза Србије и два представника Републичког завода.

За члана управног одбора и директора Републичког завода може бити именовано лице које има високо образовање.

Управни одбор Републичког завода одлучује већином гласова од укупног броја чланова управног одбора.

Директора, председника и чланове управног одбора Републичког завода именује и разрешава Влада.

Надзор над законитошћу рада Републичког завода врши Министарство.

Члан 109.

На организацију и рад Републичког завода примењују се прописи о јавним службама, ако овим законом није друкчије одређено.

Средства за рад Републичког завода обезбеђују се у буџету Републике Србије и из других извора, у складу са законом.

2.9. Установе и привредна друштва за обављање спортских делатности

Члан 110.

Установе у области спорта могу оснивати, у складу са законом којим се уређују јавне службе, Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: оснивач) и у буџету оснивача обезбеђују се средства за рад, у складу са законом.

Годишњи програм рада установе из става 1. овог члана одобрава оснивач.

Установе у области спорта могу оснивати и друга правна и физичка лица, под условима прописаним законом.

Привредна друштва за обављање спортске делатности могу оснивати физичка или правна лица у складу са законом.

Установе и привредна друштва из ст. 1, 3. и 4. овог члана могу обављати спортску делатност ако имају обезбеђен одговарајући простор, односно објекат, одговарајућу опрему, одговарајуће спортске стручњаке у зависности од врсте делатности, ако испуњавају услове у погледу безбедности за обављање делатности и ако имају одговарајућу унутрашњу организацију, односно службе.

Министар прописује ближе услове из става 5. овог члана.

Испуњеност услова из става 5. овог члана утврђује решењем спортски инспектор у оквиру инспекцијског надзора.

На решење спортског инспектора из става 7. овог члана може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења.

Установа и привредно друштво за обављање спортске делатности не може у називу имати реч: „клуб” или „савез”.

2.10. Спортске задужбине, фондације и фондови

Члан 111.

Ради остваривања друштвено корисних циљева у области спорта могу се оснивати спортске задужбине и фондације.

На оснивање и рад спортских задужбина и фондација примењују се прописи о задужбинама и фондацијама.

Република Србија оснива Национални фонд за развој спорта с циљем подршке унапређењу спортске рекреације, промоције и подстицања бављења спортом свих грађана Републике Србије, а нарочито деце, жена, омладине и особа са инвалидитетом.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе може основати фонд за развој спорта за остваривање циљева из става 3. овог члана.

Фонд из ст. 3. и 4. овог члана оснива се као буџетски фонд у складу са законом којим се уређује буџетски систем и за остваривање својих циљева првенствено се финансира из донација од стране организација у области спорта и других правних лица, као и из других средстава у складу са законом.

III. ОПШТИ ИНТЕРЕС

Члан 112.

Општи интерес у области спорта јесте:

1) обезбеђивање услова за припрему, учешће и остваривање врхунских спортских резултата спортиста на олимпијским играма, параолимпијским играма и другим великим међународним спортским такмичењима;

2) унапређење система спорта и подизање капацитета Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије и других надлежних националних спортских савеза за гране и области спорта преко којих се остварује општи интерес у области спорта;

3) изградња, опремање и одржавање спортских објеката који су од значаја за развој спорта на целом подручју Републике Србије, водећи рачуна о регионалној покривености и степену развоја спортске инфраструктуре у јединицама локалне самоуправе;

4) стипендије за спортско усавршавање врхунских спортиста аматера и новчана помоћ врхунским спортистима са посебним заслугама;

5) национална признања и награде за посебан допринос развоју и афирмацији спорта;

6) активности спортских кампова за перспективне спортисте, који су од посебног значаја за Републику Србију;

7) организација међународних и националних спортских такмичења од значаја за Републику Србију;

8) обезбеђивање услова за организовање и одржавање школских и универзитетских спортских такмичења на нивоу Републике Србије;

9) унапређење спортске рекреације, промоција и подстицање бављења спортом свих грађана Републике Србије, а нарочито деце, жена, младих и особа са инвалидитетом;

10) спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолично понашање, намештање спортских резултата и др.);

11) унапређење заштите здравља спортиста, унапређење стручног рада и стручног оспособљавања у спорту;

12) међудржавна и међународна спортска сарадња и развијање спорта и сарадње са организацијама из дијаспоре;

13) научни скупови, истраживачко-развојни и научноистраживачки пројекти у спорту и издавање спортских публикација од националног значаја;

14) делатност и програми организација у области спорта чији је оснивач Република Србија.

За остварење општег интереса у области спорта из става 1. овог члана обезбеђују се средства у буџету Републике Србије.

Средства која се у буџету Републике Србије остваре приређивањем игара на срећу, у складу са законом, користе се за остваривање општег интереса из става 1. овог члана.

Члан 113.

Општи интерес у области спорта из члана 112. овог закона остварује се кроз финансирање или суфинансирање програма и пројеката, ако законом није друкчије прописано, и то:

- 1) за тач. 1)–8) на годишњем нивоу (у даљем тексту: годишњи програм);
- 2) за тач. 9)–13) по јавном позиву (у даљем тексту: посебни програм).

Финансирање делатности организација из члана 112. став 1. тачка 14) овог закона врши се у складу са законом.

Члан 114.

Годишње и посебне програме достављају носиоци, односно предлагачи програма и пројеката у смислу овог закона према динамици утврђеној Програмским календаром из члана 117. овог закона.

Надлежни национални спортски савези који остварују општи интерес у области спорта из члана 112. став 1. тачка 2) овог закона уз предлог годишњег програма подносе и предлог програма, односно активности од општег интереса за које се сагласно овом закону подноси посебни програм и не могу да конкуришу по јавном позиву.

Министарство може изузетно одобрити одређени програм којим се реализује општи интерес у области спорта из члана 112. став 1. овог закона и на основу поднетог предлога програма у току године, без јавног позива, у случају када је у питању програм од посебног значаја за остваривање општег интереса у спорту, а подносе га носиоци програма из члана 116. овог закона и када је у питању програм који није из објективних разлога могао бити поднет у складу с Програмским календаром, а предмет и садржај програма је такав да може бити успешно реализован само од стране одређеног носиоца програма.

У предлог годишњег и посебног програма и пројекта уносе се одговарајући подаци о личности из члана 5. став 10. овог закона лица која учествује у реализацији програма, односно пројекта.

Члан 115.

Предлог програма, односно пројекта може се изузетно односити и на активности које се реализују у дужем временском периоду, до четири године, под условом да је то нужно с обзиром на природу и циљеве активности, да су предлогом програма, односно пројекта за сваку годину предвиђена потребна средства и да су мерљиви годишњи резултати реализације програма.

Наставак реализације програма, односно пројекта из става 1. овог члана одобрава се сваке године.

Реализација, односно наставак програма, односно пројекта из ст. 1. и 2. овог члана може се одобрити само ако је поднет годишњи извештај за претходну буџетску годину у складу с уговором о реализовању програма, односно пројекта и ако су остварени очекивани резултати.

Достављање програма

Члан 116.

Предлог годишњих програма из члана 112. став 1. тач. 1), 2), 7) и 8) овог закона подносе Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије, у складу са овим законом.

Национални грански спортски савези олимпијских спортова предлоге својих годишњих програма из става 1. овог члана подносе обједињено преко Олимпијског комитета Србије, национални грански спортски савези параолимпијских спортова предлоге својих годишњих програма из става 1. овог члана подносе обједињено преко Параолимпијског комитета Србије, а сви остали национални спортски савези подносе предлоге годишњих програма обједињено преко Спортског савеза Србије.

Предлог годишњег програма давања стипендија за спортско усавршавање врхунских спортиста аматера, националних признања за посебан допринос развоју и афирмацији спорта, доделе награда и новчане помоћи врхунским спортистима и организације кампова за перспективне спортисте, подноси надлежни национални грански спортски савез преко кога се остварује општи интерес у одређеној грани спорта.

Предлоге посебних програма подносе Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије у своје име и у име својих чланова, у складу са овим законом, као и друге организације у области спорта.

Предлог пројекта изградње, опремања и одржавања спортског објекта, подноси власник, односно корисник земљишта или спортског објекта уз сагласност власника земљишта, односно спортског објекта.

Предлог програма организовања међународне спортске приредбе од значаја за Републику Србију подноси учесник у систему спорта који има сагласност за кандидовање и организовање те приредбе, обезбеђену у складу са овим законом.

Предлози годишњих и посебних програма из ст. 1. и 3. овог члана могу садржати активности учесника у систему спорта који су чланови носиоца програма.

Предлози годишњих и посебних програма састоје се из једне или више програмских целина, а подносе се одвојено за сваку од области из члана 112. став 1. овог закона.

Акредитоване високошколске и научно-истраживачке установе имају статус организације у области спорта у односу на подношење и реализовање програма из члана 112. став 1. тач. 11) и 13) овог закона и обављање послова стручног оспособљавања у области спорта.

Програмски календар

Члан 117.

Годишњи програм извршава се према следећој динамици:

1. јун – предлагачи, односно носиоци програма достављају своје предлоге годишњих програма Министарству;

1. јул – министар образује стручну комисију за избор програма и пројекта која анализира и оцењује поднете предлоге годишњих програма;

15. јул – Министарство доноси прелиминарну одлуку, на предлог стручне комисије о додели средстава за наредну буџетску годину за реализацију годишњих програма којима се остварује општи интерес у области спорта;

15. децембар – Министарство ревидира предлоге годишњих програма и усклађује их са средствима утврђеним у буџету Републике Србије за наредну годину;

30. децембар – Министарство доноси одлуку и обавештава носиоце програма о висини одобрених средстава по програмима и пројектима.

Посебни програм извршава се по јавном позиву.

Рокови из става 1. овог члана представљају крајњи рок у Програмском календару.

Услови и критеријуми

Члан 118.

Одобравање годишњих и посебних програма из члана 113. став 1. овог закона врши се у складу са овим законом и Стратегијом, а код годишњих програма и у односу на категоризације у смислу овог закона и програме развоја надлежних националних спортских савеза.

Програм из става 1. овог члана финансира се у целини или делимично и под условима који обезбеђују да се уз најмањи утрошак средстава из буџета Републике Србије постигну намеравани резултати.

Грана спорта у оквиру које се реализује програм треба да је од посебног значаја за Републику Србију.

Носилац програма, односно пројекта мора да буде регистрован у складу са законом, уписан у националну евиденцију у складу са овим законом, да искључиво или претежно послује на недобитној основи, ако законом није друкчије одређено, да има седиште у Републици Србији, да је директно одговоран за припрему и извођење програма, односно пројекта, да је претходно обављао делатност најмање годину дана, да испуњава, у складу са овим законом, прописане услове за обављање спортских активности и делатности и да је са успехом реализовао одобрени програм, односно пројекат, уколико је био носилац програма ранијих година.

Носилац програма, односно пројекта не може да: буде у поступку ликвидације, стечаја и под привременом забраном обављања делатности; има блокаду пословног рачуна у тренутку закључења уговора о реализацији програма и пребацивања буџетских средстава на пословни рачун, пореске дугове или дугове према организацијама социјалног осигурања; буде у последње две године правноснажном одлуком кажњен за прекршај или привредни преступ у вези са својим финансијским пословањем, коришћењем имовине, раду са децом и спречавањем негативних појава у спорту.

Носилац програма из члана 116. став 6. овог закона може да буде организација у области спорта коју је наменски и привремено основала за техничку организацију међународног спортског такмичења организација у области спорта која има сагласност за организовање међународног спортског такмичења.

Финансијски план за реализацију програма, односно пројекта састоји се из непосредних трошкова реализације програма, односно пројекта у вези зарада и хонорара лица ангажованих на непосредној реализацији програма, односно пројекта, материјалних трошкова и административних трошкова

реализације програма, односно пројекта (оправдани директни трошкови) и додатних оправданих трошкова носиоца програма, односно пројекта (оправдани индиректни трошкови) који не могу бити већи од 15% од оправданих директних трошкова.

При одобравању програма, односно пројекта којим се остварује општи интерес у области спорта, приоритет имају програми који су структурне и развојне природе, а између програма организовања, односно учешћа на спортским приредбама, приоритет имају програми који се односе на спортске приредбе вишег ранга.

Програми и пројекти се финансирају једнократно или у ратама, у зависности од временског периода за реализацију програма.

Министар ближе уређује: критеријуме и начин одобравања програма, односно пројекта и доделе средстава; изглед и садржину предлога програма, односно пројекта и документацију која се уз предлог подноси; садржину и изглед извештаја о реализацији програма, начин и поступак контроле реализације одобрених програма, односно пројекта.

Министарство може да утврди у јавном позиву за достављање предлога посебних програма пројектне, односно програмске задатке за подношење програма.

Трошкови програма којима се остварује општи интерес у области спорта из члана 116. став 1. овог закона морају се односити, по правилу, најмање 15% на активности повезане са спортом деце.

Једном надлежном националном гранском спортском савезу, односно једном надлежном националном спортском савезу за област спорта не може се одобрити више од 20% средстава од укупне суме средстава буџета Републике Србије предвиђених за финансирање програма надлежних националних спортских савеза.

Члан 119.

Организације у области спорта могу да подносе програме, односно пројекте у складу са овим законом индивидуално или удружено са другим организацијама у области спорта.

У случају партнерских програма, односно пројеката из става 1. овог члана само једна организација је директно одговорна за управљање финансијским средствима свих партнерских организација у програму, односно пројекту.

Члан 120.

Ако је у једној спортској грани, односно области регистровано више националних гранских спортских савеза, односно више националних спортских савеза за област спорта финансирају се програми само надлежног националног гранског спортског савеза, односно надлежног националног спортског савеза за област спорта којима се остварује општи интерес.

Министар доноси акт којим утврђује:

- 1) надлежне националне спортске савезе за спортске гране и области спорта у Републици Србији;
- 2) спортске гране и области спорта у Републици Србији и спортске дисциплине у оквиру спортских грана и области спорта;
- 3) спортске гране које су од посебног значаја за Републику Србију.

Министар доноси акт из става 2. овог члана нарочито на основу: организације савеза, броја учлањених организација и спортиста, економске снаге, медијског и друштвеног утицаја, развијености спортске гране, националне и међународне организованости и традиције, чланства у надлежном међународном спортском савезу, система такмичења, испуњености прописаних услова за обављање спортских активности и делатности, као и спортских резултата.

Пре доношења акта из става 2. овог члана, Министарство прибавља мишљење Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије.

Изузетно од става 1. овог члана у области спортске рекреације више националних спортских савеза могу имати статус надлежног националног спортског савеза преко кога се остварује општи интерес у области спортске рекреације.

Одобрење програма

Члан 121.

За оцену годишњих и посебних програма, односно пројеката министар формира стручну комисију у којој, поред представника Министарства, учествују и представници Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије и Републичког завода.

Комисија врши стручни преглед и даје оцену поднетих предлога, на основу овог закона и услова и критеријума наведених у јавном позиву и доставља министру предлог за одобравање програма.

О одобрењу годишњег и посебног програма, односно пројекта Министарство одлучује појединачним решењем.

Решења Министарства из става 3. овог члана су коначна и против њих се може водити управни спор.

Предмет управног спора из става 4. овог члана не може бити износ добијених средстава по основу годишњих и посебних програма, односно пројеката.

Ако су носиоцу програма, односно пројекта за реализацију одобреног програма додељена мања средства од средстава наведених у финансијском плану програма, носилац програма је обавезан да пре закључења уговора о реализовању програма усклади план реализације програма са висином додељених средстава и да достави Министарству допуну, односно измену предложеног програма, или доказ да је обезбедио додатна средства за реализацију програма, а у противном ће се сматрати да је одустао од закључења уговора.

Уговарање

Члан 122.

Са носиоцем одобреног програма или пројекта Министарство закључује уговор о реализовању програма, односно пројекта којим се обавезно уређује: назив и седиште носиоца програма, односно пројекта; врста и садржина програма, односно пројекта; време реализације програма, односно пројекта, односно обављања активности; циљеви и очекивани резултати; висина додељених средстава; временски план употребе средстава; начин надзора над одвијањем реализације програма, односно пројекта обавезе носиоца програма у погледу подношења извештаја о реализацији програма, односно пројекта;

доказивање реализације програма, односно пројекта, наменског коришћења средстава, медијског представљања програма, односно пројекта и учешћа Републике Србије у његовом финансирању.

Уколико се носилац одобреног програма, односно пројекта не одазове позиву за закључење уговора у року од осам дана од дана пријема позива, сматраће се да је одустао од предлога програма.

Уговор о реализовању програма, односно пројекта којим се остварује општи интерес у области спорта закључен супротно одредбама овог закона ништав је.

Носилац одобреног програма, односно пројекта коме су пренета средства дужан је да наменски користи средства добијена из буџета Републике Србије.

Уговор о одобравању програма, односно пројекта којим се задовољава општи интерес у области спорта у Републици Србији који је закључен супротно овом закону ништав је.

Национална признања, награде и стипендије

Члан 123.

Спортистима, држављанима Републике Србије који као репрезентативци Републике Србије освоје медаљу на Олимпијским играма, Параолимпијским играма, Шаховској олимпијади, светским и европским првенствима у олимпијским и параолимпијским спортским дисциплинама, или су били, односно буду носиоци светског рекорда у олимпијским и параолимпијским спортским дисциплинама, или постану финалисти ДЕЈВИС куп-а или ФЕД куп-а Међународне тениске федерације, додељује се национално спортско признање у виду доживотног месечног новчаног примања након навршених 40 година живота.

Спортистима и тренерима држављанима Републике Србије, који као чланови репрезентације Републике Србије на Олимпијским играма, Параолимпијским играма, Шаховској олимпијади и светским и европским првенствима у олимпијској или параолимпијској спортској дисциплини освоје једну од медаља или постану финалисти ДЕЈВИС куп-а или ФЕД куп-а Међународне тениске федерације, додељује се новчана награда.

Спортској организацији на територији Републике Србије која освоји европско клупско првенство највишег нивоа према критеријумима надлежног међународног спортског савеза, у спортовима прве категорији према Националној категоризацији спортова, додељује се новчана награда.

Члан 124.

Право на национално спортско признање из члана 123. став 1. овог закона остварује се од дана доношења акта о додели тог признања.

Влада уређује ближе услове, начин исплате и висину националних спортских признања и новчаних награда.

Влада одлучује решењем о додели националног спортског признања и новчане награде, на предлог Министарства, а по поднетом захтеву лица које испуњава услове из члана 123. овог закона.

Уколико носилац националног спортског признања својим понашањем или учешћем у активностима које нису у складу са законом, спортским правилима или другим општим актима организација у области спорта штети угледу спорта, и на тај начин, угледу Републике Србије, Влада може, на

предлог Министарства, решењем одлучити да не додели, односно укине национално спортско признање.

Против решења Владе из ст. 3. и 4. овог члана може се водити управни спор.

На основу решења Владе о додели националног спортског признања, односно новчане награде из става 3. овог члана Министарство закључује са спортистом, тренером и спортском организацијом из члана 123. ст. 1, 2. и 3. овог закона уговор о исплати новчаног примања.

Члан 125.

Награде спортистима и тренерима држављанима Републике Србије за посебан допринос развоју и афирмацији неолимпијског спорта и критеријуми за њихову доделу уређују се посебним актом Владе, при чему висина износа награда не може да прелази износе утврђене за олимпијске спортове.

Са спортистом и тренером из става 1. овог члана Министарство закључује уговор о одобравању новчаног примања на основу додељене новчане награде.

Члан 126.

Врхунским спортистима аматерима за спортско усавршавање додељује се стипендија, а врхунским спортистима са посебним заслугама за развој спорта у Републици Србији може се доделити новчана помоћ.

Са врхунским спортистом из става 1. овог члана Министарство закључује уговор о одобравању стипендије, односно новчане помоћи, на основу кога се спортисти месечно исплаћује стипендија, односно новчана помоћ.

Уговор из става 2. овог члана обавезно садржи: новчани износ стипендије, односно новчане помоћи спортисти, рокове исплате, рок важења уговора и обавезе спортисте.

Члан 127.

Број стипендија које могу добити врхунски спортисти аматери истог надлежног националног гранског спортског савеза одређује се према рангу спорта и рангу надлежног националног гранског спортског савеза коме спортиста припада, који је утврђен категоризацијом спортова и националних гранских спортских савеза, у складу са овим законом.

Висина месечног износа стипендије за спортско усавршавање врхунских спортиста аматера утврђује се у зависности од ранга који спортисти имају у складу са националном категоризацијом спортиста.

Врхунски спортиста може добити стипендију за спортско усавршавање, односно новчану помоћ уколико је обухваћен предлогом годишњег програма надлежног националног гранског спортског савеза из члана 116. став 3. овог закона и ако испуњава обавеза према националној спортској репрезентацији.

Члан 128.

Новчану помоћ може добити врхунски спортиста са посебним заслугама за развој спорта који је категоризацијом спортиста, у складу са овим законом, рангиран као заслужни спортиста.

Новчана помоћ из става 1. овог члана може се користити за покриће трошкова које је спортиста лично имао за припреме или учешће на такмичењима или за лечење проузроковано повредом насталом на такмичењу, или за покриће других посебно оправданих трошкова, под условом да ти

трошкови већ нису покривени давањима организација у области спорта, спонзора или донатора, односно да трошкови лечења нису покривени здравственим осигурањем, у складу са законом.

Члан 129.

Врхунски спортиста аматер који је добио стипендију за спортско усавршавање и врхунски спортиста са посебним заслугама који је добио новчану помоћ у складу са овим законом не могу средства добијана по овим основима користити супротно намени за коју су средства добијена, нити пренети део или целокупан износ тих средстава другим учесницима у систему спорта.

У случају да врхунски спортиста аматер који је добио стипендију за спортско усавршавање и врхунски спортиста са посебним заслугама који је добио новчану помоћ у складу са овим законом средства добијана по овим основима користе супротно намени за коју су средства добијена или пренесу део или целокупан износ тих средстава другим учесницима у систему спорта обавезни су да изврше повраћај дела или целокупног износа средстава добијених по овом основу.

Министар утврђује ближе услове и критеријуме, начин и поступак за одобрење стипендирања врхунских спортиста аматера за спортско усавршавање и за доделу новчане помоћи врхунским спортистима са посебним заслугама, као и критеријуме за утврђивање висине месечног износа стипендија и висине новчане помоћи.

Право на стипендију за спортско усавршавање престаје спортисти стицањем националног признања за посебан допринос развоју и афирмацији спорта у складу са овим законом или престанком испуњавања услова из става 3. овог члана.

Извештавање

Члан 130.

Носиоци одобрених програма, односно пројеката обавезни су да Министарству, на његов захтев, као и у року који је предвиђен уговором о реализовању програма, односно пројекта, а најмање једном годишње, доставе извештај са потребном документацијом о остваривању програма, односно пројекта или делова програма, односно пројекта и коришћењу средстава буџета Републике Србије.

Носиоци одобреног програма, односно пројекта у завршном извештају о реализацији програма, односно пројекта врше и процену постигнутих резултата са становишта постављених циљева.

Министарство може обуставити даље финансирање програма, односно пројекта односно једнострано раскинути уговор о реализовању програма, односно пројекта ако носилац одобреног програма, односно пројекта не достави извештај у року предвиђеном уговором.

Носиоцу одобреног програма, односно пројекта не могу бити одобрена средства за реализацију новог програма, односно пројекта пре него што поднесе извештај у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

Носиоци одобреног програма, односно пројекта у року од 15 дана од дана усвајања завршног извештаја о реализацији програма чине доступним јавности извештај о свом раду и о обиму и начину стицања и коришћења средстава и тај извештај достављају Министарству.

На свим документима и медијским промоцијама везаним за реализовање програма, односно пројекта мора бити истакнуто да се програм, односно пројекат финансира средствима из буџета Републике Србије.

Носилац одобреног програма, односно пројекта дужан је да чува евиденцију, односно документацију која се односи на реализовање тог програма, односно пројекта десет година од дана када је тај програм, односно пројекат завршен, ако законом није друкчије одређено.

Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије као предлагачи програма из члана 116. став 1. овог закона дужни су да прате реализацију одобрених програма и да на крају реализације програма подносе извештај Министарству о остваривању циљева и ефеката програма, а ако се уоче озбиљни проблеми и недостаци у реализацији програма и пре тога.

Надлежни национални спортски савези обавезни су да Олимпијском комитету Србије, Параолимпијском комитету Србије и Спортском савезу Србије пруже све потребне информације и омогуће увид у сва документа и све активности везане за реализацију програма, као и да им достављају у исто време када и Министарству, примерак извештаја о реализацији програма.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, као и организације у области спорта чији се програми и пројекти у области спорта финансирају из јавних прихода Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и од стране јавних предузећа достављају Министарству извештај о одобреним и реализованим програмима и пројектима којима се задовољавају потребе и интереси грађана у области спорта.

Министар ближе уређује садржај, рокове и начин подношења извештаја из става 9. овог члана.

Подаци из извештаја из става 9. овог члана обрађују се и користе као јединствени информациони систем.

У извештај из става 1. овог члана уносе се одговарајући подаци о личности из члана 5. став 10. овог закона лица која су учествовала у реализацији програма.

Контрола реализације

Члан 131.

Министарство врши надзор над реализацијом програма, односно пројекта и наменским коришћењем одобрених средстава и једном годишње извештава Владу о коришћењу средстава буџета Републике Србије за остваривање општег интереса у области спорта, утврђеног овим законом.

Члан 132.

Министарство ставља на увид јавности: извештај о поднетим предлозима програма, односно пројекта са траженим износом средстава, извештај о одобреним програмима, односно пројектима са износом одобрених средстава, годишњи извештај о реализовању свих одобрених програма, односно пројекта за остваривање општег интереса у спорту.

Члан 133.

Средства добијена из буџета Републике Србије за реализовање програма, односно пројекта којима се остварује општи интерес у области спорта морају се вратити у буџет Републике Србије, заједно са затезном каматом од момента пријема, уколико подносилац, односно носилац програма:

- 1) нетачно или непотпуно обавести даваоца средстава о битним околностима везаним за одобрење и реализовање програма, односно пројекта;
- 2) својим пропустом не изврши програм, односно пројекат у целини или га изврши у небитном делу или га изврши са битним закашњењем;
- 3) употреби средства ненаменски, у потпуности или делимично;
- 4) не придржава се прописаних или уговорених мера које су утврђене ради осигурања реализације програма, односно пројекта;
- 5) не достави у предвиђеним роковима потребне извештаје и доказе, иако га је давалац средстава претходно упозорио на неправилности и последице;
- 6) престане да испуњава услове који су на основу овог закона потребни за добијање средстава;
- 7) спречи или онемогући спровођење прописаних, односно уговорених контролних мера.

Министарство ће захтевати повраћај дела датих средстава у случају из става 1. тач. 4) и 6) овог члана или у случају када је програм извршен са закашњењем, ако су реализованим активностима постигнути битни ефекти програма, односно пројекта.

Министарство ће захтевати повраћај дела датих средстава у случају из става 1. тачка 3) овог члана уколико су средства само делимично ненаменски утрошена, а то није битно утицало на постизање битних ефеката програма.

Министарство врши, по завршетку одобреног програма, анализу реализације програма и постизања планираних ефеката и, у случају да оцени да планирани ефекти нису постигнути у битном делу пропустом носиоца програма, затражиће од носиоца програма да одржи скупштину у року од 60 дана ради утврђења одговорности лица која су реализовала програм и лица која су учествовала у доношењу одлука које су довеле до непостизања планираних ефеката програма.

Носилац програма из ст. 1. и 4. овог члана не може добијати средства из јавних прихода за реализацију својих програма две године од дана када је утврђено да је у потпуности ненаменски употребио одобрена средства за реализацију програма или својим пропустом није постигао у битном делу планиране ефекте програма.

Потребе и интереси грађана у области спорта у аутономној покрајини

Члан 134.

Потребе и интереси грађана у области спорта за чије се остваривање обезбеђују средства у буџету аутономне покрајине, у складу са овим законом, јесу:

- 1) изградња, опремање и одржавање спортских објеката којима се доприноси развоју спорта на територији аутономне покрајине, односно обезбеђују услови за развој врхунског спорта на територији аутономне покрајине (спортски објекти од значаја за аутономну покрајину);
- 2) промоција и подстицање бављења грађана спортом, посебно деце, омладине, жена и особа са инвалидитетом, на територији аутономне покрајине;
- 3) организација спортских такмичења од значаја за аутономну покрајину;

4) стварање услова за развој врхунског спортског стваралаштва и унапређење квалитета рада са перспективним и талентованим спортистима на територији аутономне покрајине;

5) школска спортска такмичења на нивоу аутономне покрајине;

6) делатност Покрајинског завода и других организација у области спорта чији је оснивач аутономна покрајина;

7) активности покрајинских спортских савеза од значаја за аутономну покрајину;

8) развој спортских грана које су од посебног значаја за аутономну покрајину;

9) спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолично понашање, намештање спортских резултата и др.) на нивоу аутономне покрајине и унапређење заштите здравља спортиста;

10) стручно-спортски скупови, истраживачко-развојни и научноистраживачки пројекти и издавање спортских публикација од значаја за аутономну покрајину;

11) унапређивање стручног рада у организацијама у области спорта са територије аутономне покрајине;

12) награде и признања за постигнуте спортске резултате и допринос развоју спорта у аутономној покрајини;

13) стипендије за спортско усавршавање категорисаних спортиста, посебно перспективних спортиста;

14) прикупљање и дистрибуција података у области спорта од значаја за аутономну покрајину, укључујући периодична тестирања и праћење, у анонимизираним облику, стања физичких способности деце, омладине и одраслих на територији аутономне покрајине;

15) друге потребе и интереси грађана у области спорта од значаја за аутономну покрајину, које утврди аутономна покрајина преко својих органа.

Носилац програма којим се обезбеђује остваривање потреба и интереса грађана у аутономној покрајини не може за финансирање истих активности да конкурише и за средства од другог нивоа власти у Републици Србији.

Члан 135.

Аутономна покрајина, преко својих органа, у складу са законом:

1) обезбеђује остваривање потреба и интереса грађана у области спорта на територији аутономне покрајине из члана 134. овог закона;

2) уређује и води евиденције у области спорта од значаја за аутономну покрајину;

3) утврђује спортске објекте од значаја за аутономну покрајину;

4) обезбеђује услове за рад, односно обављање делатности Покрајинског завода и других организација у области спорта чији је оснивач аутономна покрајина;

5) утврђује преко којих се покрајинских спортских савеза задовољавају потребе и интереси грађана на територији аутономне покрајине када је у једној спортској грани регистровано више покрајинских гранских спортских савеза и утврђује које спортске гране су од посебног значаја за аутономну покрајину;

6) уређује ближе услове за коришћење јавних спортских терена на територији аутономне покрајине;

7) врши инспекцијски надзор над спровођењем овог закона на територији аутономне покрајине, у складу са законом.

Послови из става 1. тач. 6) и 7) овог члана врше се као поверени.

У евиденцијама из става 1. тачка 2) овог члана могу се водити само одговарајући подаци о личности из члана 168. ст. 4–6. овог закона, с тим да се на вођење евиденција и коришћење података из евиденција сходно примењују одредбе члана 168. ст. 15–19. овог закона.

Члан 136.

Одредбе овог закона и подзаконских аката донетих на основу овог закона које се односе на услове, критеријуме и начин одобрења програма, односно финансирање делатности којима се остварује општи интерес у области спорта, закључење уговора, подношење извештаја, контролу реализације и обавезу враћања добијених средстава, сходно се примењују и на програме, односно делатности којима се остварују потребе и интереси грађана у области спорта у аутономној покрајини.

Аутономна покрајина преко својих органа уређује ближе услове, критеријуме и начин и поступак доделе средстава из буџета аутономне покрајине, односно одобрење програма за остваривање потреба и интереса грађана у области спорта на територији аутономне покрајине и начин јавног објављивања података о предложеним програмима за финансирање, одобреним програмима и реализацији одобрених програма.

Једној организацији у области спорта не може се одобрити више од 20% средстава од укупне суме средстава буџета аутономне покрајине предвиђених за финансирање програма из области спорта, с тим да се трошкови програма којима се задовољавају потребе и интереси грађана на територији аутономне покрајине морају односити, по правилу, најмање 15% на активности повезане са спортом деце.

Предлог свог годишњег програма и годишњих програма организација у области спорта са седиштем на територији аутономне покрајине из члан 134. став 1. тач. 2), 4), 5), 7), 8), 11), 12), 13) и 14) овог закона, подноси надлежни територијални спортски савез аутономне покрајине, а предлог посебних програма из члана 134. став 1. тач. 1), 3), 9), 10), 12) и 15) овог закона – територијални спортски савез аутономне покрајине и друге организације у области спорта са седиштем на територији аутономне покрајине, у складу са динамиком утврђеном у члану 117. став 1. овог закона.

Уговор о одобрењу програма, односно пројекта којим се задовољавају потребе и интереси грађана у аутономној покрајини који је закључен супротно овом закону или без постојања акта из става 2. овог члана ништав је.

Потребе и интереси грађана у области спорта у јединицама локалне самоуправе

Члан 137.

Потребе и интереси грађана за чије се остваривање обезбеђују средства у буџету јединица локалне самоуправе, у складу са законом, јесу:

1) подстицање и стварање услова за унапређење спортске рекреације, односно бављења грађана спортом, посебно деце, омладине, жена и особа са инвалидитетом;

2) изградња, одржавање и опремање спортских објеката на територији јединице локалне самоуправе, а посебно јавних спортских терена у стамбеним насељима или у њиховој близини и школских спортских објеката, и набавка спортске опреме и реквизита;

3) организација спортских такмичења од посебног значаја за јединицу локалне самоуправе;

4) обезбеђење услова и организовање спортских кампова за спортски развој талентованих спортиста и унапређење квалитета стручног рада са њима;

5) учешће спортских организација са територије јединице локалне самоуправе у домаћим и европским клупским такмичењима;

6) физичко васпитање деце предшколског узраста и школски спорт (унапређење физичког вежбања, рад школских спортских секција и друштава, општинска, градска и међуопштинска школска спортска такмичења и др.);

7) делатност организација у области спорта чији је оснивач јединица локалне самоуправе;

8) делатност организација у области спорта са седиштем на територији јединице локалне самоуправе које су од посебног значаја за јединицу локалне самоуправе;

9) унапређење заштите здравља спортиста и обезбеђивање адекватног спортско-здравственог образовања спортиста, посебно младих, укључујући и антидопинг образовање;

10) стипендирање за спортско усавршавање категорисаних спортиста, посебно перспективних спортиста;

11) спречавање негативних појава у спорту (допинг, насиље и недолично понашање, намештање спортских резултата и др.);

12) едукација, информисање и саветовање грађана, спортиста и осталих учесника у систему спорта о питањима битним за одговарајуће бављење спортским активностима и делатностима;

13) периодична тестирања, сакупљање, анализа и дистрибуција релевантних информација за адекватно задовољавање потреба грађана у области спорта на територији јединице локалне самоуправе, истраживачко-развојни пројекти и издавање спортских публикација;

14) унапређивање стручног рада учесника у систему спорта са територије јединице локалне самоуправе и подстицање запошљавања висококвалификованих спортских стручњака и врхунских спортиста;

15) рационално и наменско коришћење спортских сала и спортских објеката у државној својини чији је корисник јединица локалне самоуправе и спортских објеката у својини јединице локалне самоуправе кроз одобравање њиховог коришћења за спортске активности и доделу термина за тренирање учесницима у систему спорта;

16) награде и признања за постигнуте спортске резултате и допринос развоју спорта.

За задовољавање потреба и интереса грађана из става 1. овог члана јединице локалне самоуправе обезбеђују у свом буџету одговарајућа средства, уз поштовање приоритета утврђених овим законом.

Носилац програма којим се обезбеђује остваривање потреба и интереса грађана из става 1. овог члана не може за финансирање истих активности да подноси програме и за средства од другог нивоа власти у Републици Србији.

Спортска организација која је носилац годишњег програма мора бити члан одговарајућег надлежног националног гранског спортског савеза преко кога се остварује општи интерес у области спорта.

Јединица локалне самоуправе утврђује које су организације у области спорта из става 1. тачка 8) овог члана од посебног значаја за јединицу локалне самоуправе, сходном применом критеријума прописаних чланом 120. став 3. овог закона и на основу категоризације организација у области спорта у јединици локалне самоуправе и Програма развоја спорта у јединици локалне самоуправе.

Члан 138.

Одредбе овог закона и подзаконских аката донетих на основу овог закона које се односе на услове, критеријуме и начин одобрења програма и пројеката, односно финансирање делатности којима се остварује општи интерес у области спорта, закључење уговора, подношење извештаја, контролу реализације и обавезу враћања добијених средстава, сходно се примењују и на програме, односно делатности којима се задовољавају потребе грађана у области спорта у јединицама локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе преко надлежних органа уређује ближе услове, критеријуме и начин и поступак доделе средстава из буџета јединице локалне самоуправе, односно одобрење програма за задовољавање потреба грађана у области спорта на територији јединице локалне самоуправе и начин јавног објављивања података о предложеним програмима за финансирање, одобреним програмима и реализацији одобрених програма.

Градови у којима су образоване градске општине уређују и обезбеђују задовољавање потреба и интереса грађана у области спорта у тим градским општинама сходном применом одредаба овог закона које се односе на потребе и интересе грађана у јединицама локалне самоуправе.

Једној организацији у области спорта не може се одобрити више од 20% средстава од укупне суме средстава буџета јединице локалне самоуправе предвиђених за финансирање програма из области спорта, с тим да се трошкови програма којима се задовољавају потребе и интереси грађана у јединици локалне самоуправе морају односити, по правилу, најмање 15% на активности повезане са спортом деце.

Предлог свог годишњег програма и годишњих програма организација у области спорта са седиштем на територији јединице локалне самоуправе из члана 137. став 1. тач. 1), 2), 3), 5), 6), 8), 10), 12), 13), 14) и 16) овог закона, подноси надлежни територијални спортски савез јединице локалне самоуправе, а предлог посебних програма из члана 137. став 1. тач. 4), 9), 11) и 15) овог закона – територијални спортски савез јединице локалне самоуправе и друге организације у области спорта са седиштем на територији јединице локалне самоуправе, у складу са динамиком утврђеном у члану 117. став 1. овог закона.

Под територијалним спортским савезом из става 5. овог члана сматра се онај територијални спортски савез који је учлањен у Спортски савез Србије.

Потребе грађана из члана 137. став 1. тач. 1), 2) и 6) овог закона имају приоритет при избору програма којим се задовољавају потребе грађана у области спорта у јединици локалне самоуправе, односно други програми могу

бити одобрени тек након што се задовоље потребе грађана из члана 137. став 1. тач. 1), 2) и 6) овог закона.

Одобравање годишњих и посебних програма из става 4. овог члана у гранама и областима из члана 120. став 2. тачка 2) овог закона врши се у складу са овим законом, Стратегијом, националним категоризацијама и Програмом развоја спорта у јединици локалне самоуправе, а код годишњих програма и у односу на категоризације организација у области спорта у јединици локалне самоуправе.

Уговор о одобрењу програма, односно пројекта којим се задовољавају потребе и интереси грађана у јединици локалне самоуправе који је закључен супротно овом закону или без постојања акта из става 2. овог члана ништав је.

IV. КАТЕГОРИЗАЦИЈА У ОБЛАСТИ СПОРТА

Члан 139.

Националном категоризацијом спортова утврђују се критеријуми за рангирање и одређује ранг спортских грана на основу остварених спортских резултата које су постигли спортисти, спортске организације и националне спортске репрезентације на међународним спортским такмичењима, броја регистрованих спортских организација, спортиста и спортских стручњака, националне и међународне традиције, националне и међународне медијске заступљености и популарности, здравственог, социјалног и другог утицаја на учеснике, финансијског значаја и финансијске самосталности, рекламне атрактивности, приступачности појединих спортских грана и других значајних фактора.

Националном категоризацијом националних гранских спортских савеза утврђују се критеријуми за рангирање и одређује ранг надлежних националних гранских спортских савеза на основу ранга спортске гране, остварених спортских резултата које су постигли спортисти, спортске организације и националне спортске репрезентације на међународним спортским такмичењима, броја регистрованих спортских организација, спортиста и спортских стручњака, националне традиције и броја и врсте такмичења која се организују.

Националном категоризацијом спортиста утврђују се критеријуми и мерила за рангирање спортиста на основу резултата, узраста, пола и националне категоризације спортова, и уређује начин додељивања одређеног ранга – спортског статуса (статус врхунског спортисте, статус перспективног спортисте, статус талентованог спортисте и др.). Национална категоризација спортиста садржи и категоризацију спортиста са инвалидитетом. Спортски статус може стећи лице које је држављанин Републике Србије.

Националном категоризацијом спортских стручњака утврђују се критеријуми и мерила за рангирање спортских стручњака на основу квалитета рада, остварених резултата, степена стручности и националне категоризације спортова и уређује начин додељивања одговарајућег ранга – спортског статуса.

Националном категоризацијом спортских објеката утврђују се критеријуми и мерила за категорисање спортских објеката на основу врсте спортских активности, техничких карактеристика спортског објекта и нивоа такмичења за који испуњава услове.

Категоризацију из ст. 1–5. овог члана припремају стручне комисије које образује министар.

Комисију за припрему националних категоризација спортова, спортиста и спортских стручњака чине представници Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, Републичког завода и Министарства, а комисију за припрему националне категоризације спортских објеката чине представници Министарства и Републичког завода.

Просторни и технички услови за рад комисија из става 6. овог члана обезбеђују се преко Спортског савеза Србије и Републичког завода.

Националну категоризацију спортова, националних гранских спортских савеза, спортиста, спортских стручњака и спортских објеката и поступак рангирања, односно категорисања спортиста, спортских стручњака и спортских објеката прописује министар.

Члан 140.

Националне категоризације спортова, надлежних националних гранских спортских савеза, спортиста и спортских стручњака утврђују се за период од две године, а национална категоризација спортских објеката за период од пет година.

На основу категоризације из става 1. овог члана једанпут годишње рангирање, односно категорисање врше:

- 1) Олимпијски комитет Србије – за олимпијске спортисте и спортске стручњаке;
- 2) Спортски савез Србије – за неолимпијске спортисте и спортске стручњаке;
- 3) Републички завод – за спортске објекте;
- 4) Параолимпијски комитет Србије – за параолимпијске спортисте и спортске стручњаке.

На извршено рангирање, односно категорисање спортиста, спортских стручњака и спортских објеката може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења о извршеном рангирању, односно категорисању.

Против коначног решења Министарства којим је одлучено о жалби из става 3. овог члана може се водити управни спор.

Послови из става 2. овог члана обављају се као поверени послови.

Рангирања из става 2. тач. 1), 2) и 4) овог члана врше се најкасније до краја јануара текуће године за претходну годину.

Члан 141.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе могу да утврде категоризацију организација у области спорта са своје територије, водећи рачуна о националним категоризацијама спортова и националних гранских спортских савеза и специфичним потребама и интересима аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

V. НАЦИОНАЛНА СТРАТЕГИЈА РАЗВОЈА СПОРТА

Члан 142.

Стратегију доноси Влада, на предлог Министарства, за период од десет година.

Стратегијом се утврђује:

1) стање у области спорта које постоји у тренутку доношења Стратегије;

2) основни принципи на којима се темељи развој спорта у Републици Србији;

3) краткорочни, периодични и дугорочни спортско-развојни циљеви у периоду за који се доноси и носиоци реализације тих циљева;

4) садржина, обим и процењена вредност активности на реализовању постављених спортско-развојних циљева;

5) обавезе и задаци носилаца јавне власти свих нивоа и носилаца спортских програма на реализацији постављених спортско-развојних циљева.

Средства за реализацију Стратегије обезбеђују се у буџету Републике Србије, као и у буџету аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, у року од годину дана од усвајања Стратегије, утврђује програм развоја спорта на својој територији, у складу са Стратегијом, и доставља га Министарству у року од 15 дана од дана усвајања.

VI. ШКОЛСКИ И УНИВЕРЗИТЕТСКИ СПОРТ И ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ ДЕЦЕ ПРЕДШКОЛСКОГ УЗРАСТА

Члан 143.

Школски спорт, у смислу овог закона, обухвата организоване наставне и ваннаставне спортске активности у области школског физичког васпитања, укључујући и школска спортска такмичења која се спроводе у оквиру школског система у складу са наставним планом и програмом, утврђеним у складу са законом.

Универзитетски спорт, у смислу овог закона, обухвата спортске активности студената и студентска спортска такмичења.

Организовано ваннаставно бављење спортским активностима ученика и студената спроводи се кроз школске, односно студентске спортске секције, које организују школе и високошколске установе.

Изузетно од става 3. овог члана уколико школа, односно високошколска установа нема услова за организовање самосталне спортске секције, организација спортске секције може се реализовати кроз сарадњу школе, односно високошколске установе са организацијом у области спорта.

За бављење деце, односно студената спортским активностима из ст. 3. и 4. овог члана не може се наплаћивати новчана накнада.

Организоване наставне и ваннаставне спортске активности из ст. 1. и 2. овог члана имају приоритет у погледу коришћења школских спортских сала и терена у односу на активности лица изван школе.

Школе, високошколске установе, наставници, ученици и студенти могу оснивати и одговарајућа школска, односно студентска спортска удружења.

Ближе услове и правила за организовање школског и универзитетског спорта прописује министар надлежан за образовање, по прибављеном мишљењу Министарства.

Ученици и студенти не могу бити укључени у ваннаставне спортске активности и спортска такмичења ако није претходно утврђена њихова здравствена способност за бављење школским спортом.

Утврђивање здравствене способности ученика узраста од шест до 14 година живота из става 9. овог члана врши изабрани лекар педијатар надлежне здравствене установе током обавезног систематског прегледа у складу са законом, односно лекар специјалиста спортске медицине или педијатрије надлежне здравствене установе када се утврђивање здравствене способности врши изван систематског прегледа.

Утврђивање здравствене способности из става 9. овог члана врши се у складу са законом којим су уређени систематски прегледи школске деце и чланом 19. овог закона.

Трошкови утврђивања здравствене способности ученика из става 9. овог члана обухваћени су обавезним здравственим осигурањем, у складу са законом, када се утврђивање здравствене способности врши у здравственој установи.

Стручни надзор над обављањем стручног рада у школском и универзитетском спорту врши се у складу са законом.

У односу на организоване ваннаставне спортске активности ученика и студената кроз школске, односно универзитетске спортске секције, удружења и екипе, организовано физичко васпитање деце предшколског узраста кроз игру и спортске активности, као и у односу на обављање стручног рада у спорту, предшколске установе, школе и високошколске установе имају статус организација у области спорта, у складу са овим законом.

Школе и високошколске установе које имају организоване школске, односно универзитетске спортске секције или спортске екипе могу оснивати, односно бити чланови надлежних спортских савеза за школски, односно универзитетски спорт.

Физичко васпитање деце предшколског узраста обухвата организоване моторне активности у различитим видовима и модалитетима, кроз игру, као и спорт с циљем подстицања био-психо-социјалног развоја деце.

Члан 144.

Врхунски спортисти имају право на посебне услове при упису на студије на високошколским установама и на посебне услове студирања (организовање испита и теоријске и практичне наставе преко консултативног и менторског рада у терминима који су прилагођени потребама врхунских спортиста).

Високошколске установе обезбеђују и уређују услове из става 1. овог члана и услове за бављење студената спортским активностима, у складу са законом и општим актима високошколске установе.

VII. СПОРТСКИ ОБЈЕКТИ

Члан 145.

Спортски објекти су уређене и опремљене површине и објекти намењени обављању спортских активности.

Спортски објекат, поред простора намењеног спортским активностима, може да има и пратећи простор (санитарни, гардеробни, спремнишни, гледалишни и др.) и уграђену опрему (грађевинску и спортску).

Спортски објекти морају бити приступачни особама са инвалидитетом, деци и старијим особама.

Члан 146.

Према врсти простора у коме се обављају спортске активности објекти могу бити:

- 1) затворени спортски објекти;
- 2) отворени спортски терени.

Спортски објекат који у свом саставу има и затворене и отворене просторе у којима се обављају спортске активности разврстава се према претежној површини врсте простора (отвореног и затвореног дела простора).

Затворени спортски објекти јесу објекти који представљају физичку, функционалну и техничко-технолошку целину са свим инсталацијама, постројењима и опремом намењени за обављање одређених спортских активности (хале, базени, балон сале и сл.).

Отворени спортски терени јесу посебно уређене површине намењене за обављање одређених спортских активности (трим стазе, скијалишта, планинарске стазе и пешачки путеви, бициклистичке стазе, плаже и сл.).

Изузетно, за потребе обављања тренинга и реализације такмичења и јавни пут, река и језеро сматрају се отвореним спортским теренима, у складу са овим законом.

Члан 147.

Спортски објекти од националног значаја јесу објекти који имају националну и репрезентативну улогу у развоју спорта и очувању спортских вредности.

Статус спортског објекта од националног значаја стиче се актом Владе, на предлог Министарства, а по прибављеном мишљењу Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије и Републичког завода.

Члан 148.

Спортским објектима од националног значаја утврђеним актом Владе не може се мењати намена.

Спортском објекту из става 1. овог члана може се одузети статус објекта од националног значаја ако се не користи за обављање спортских активности и спортских делатности и остваривање спортских циљева, не одржава у стању које омогућава одговарајући ниво обављања тих активности и делатности и не осигурава безбедно коришћење, у складу са овим законом.

Влада ближе уређује услове, критеријуме и начин стицања, односно одузимања статуса спортског објекта од националног значаја.

Члан 149.

Јавни спортски објекти су спортски објекти јавне намене, у складу са законом.

Јавни спортски објекти могу се користити за обављање спортских активности под условом да су уређени, обележени, опремљени и одржавани у стању које омогућава одговарајући ниво обављања спортских активности и осигурава безбедно коришћење.

Јавни спортски објекти морају бити доступни грађанима под једнаким условима.

Начин и услове коришћења од стране корисника јавних спортских објеката и услове обављања спортских активности и делатности у јавним спортским објектима прописује министар.

Испуњеност услова из ст. 2. и 4. овог члана утврђује спортски инспектор у поступку инспекцијског надзора.

Јавни спортски објекти се пројектују и граде у складу са законом, водећи рачуна да могу да се користе за више спортских грана, за различите нивое употребе од стране грађана, уз максималну временску доступност и уз претходну сагласност министра дату на основу прибављеног мишљења од Републичког завода, и сагласност надлежног покрајинског органа када је у питању јавни спортски објекат на територији аутономне покрајине.

Члан 150.

Део школе, односно високошколске установе намењен за остваривање наставног плана и програма физичког васпитања ученика, односно студената (школска спортска сала, школски спортски терен и сл.) има положај спортског објекта, у смислу овог закона.

Школски спортски објекти могу се, у складу са овим законом, давати на коришћење другим лицима само када су задовољене потребе наставних и ваннаставних спортских школских активности, у складу са годишњим програмом рада школе и уз сагласност надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Члан 151.

Објекти и уређене површине који су основни услов за обављање спортских активности на одређеном подручју (планинарски домови, хангари за такмичарске чамце и др.) сматрају се спортским објектима, у смислу овог закона.

Члан 152.

Власник, односно корисник спортског објекта (у даљем тексту: власник) дужан је:

- 1) да га користи у складу са прописима и наменом објекта, укључујући и обезбеђење употребне дозволе;
- 2) да га одржава у технички исправном стању и да обезбеди одговарајуће санитарно-хигијенске услове;
- 3) да предузме мере које омогућавају предупређење, односно смањење ризика настанка штете за кориснике и трећа лица и којима се на повећане ризике утиче.

При изградњи, реконструкцији и одржавању спортских објеката мора се водити рачуна да они одговарају правилима надлежних међународних спортских савеза и спортским правилима надлежних националних гранских спортских савеза.

Члан 153.

Приликом израде просторних и урбанистичких планова, потребно је посебно водити рачуна о намени простора за спорт и рекреацију деце, омладине, лица са посебним потребама и грађана.

Члан 154.

Промена намене спортског објекта врши се по поступку прописаном законом који уређује област планирања и изградње.

Промена намене спортског објекта или његовог дела намењеног обављању спортских активности, може се одобрити уколико су испуњени следећи услови:

1) да је на одговарајући начин у другом спортском објекту који ће бити изграђен уместо постојећег објекта на територији исте јединице локалне самоуправе и који је, по правилу, за једну категорију виши од постојећег објекта у потпуности обезбеђено адекватно обављање спортских активности за које је био изграђен спортски објекат коме се мења намена;

2) да више не постоји потреба за конкретним спортским објектом;

3) да је промена намене у јавном интересу у битно већој мери него што је одржавање намене објекта.

Претходна сагласност о испуњености услова из става 2. овог члана прибавља се од Министарства.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на случајеве потпуног или делимичног рушења спортског објекта или затварања објекта за коришћење у спортске сврхе (осим ако су у питању мере реконструкције или одржавања које не трају дуже од годину дана), као и измене и могућности коришћења спортског објекта на начин да објекат може да користи значајно мањи број лица него раније.

Допуштена је трајна или привремена промена намене дела пратећег простора спортског објекта, укључујући и земљиште које припада спортском објекту, под условом да није у питању гардеробни, санитарни, гледалишни, паркинг и сличан простор, да промене не угрожавају извођење и праћење спортских активности и да не умањују функционалност објекта.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе решењем даје сагласност на промену намене из става 5. овог члана.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе врши овлашћење из става 6. овог члана као поверени посао.

На решење надлежног органа јединице локалне самоуправе из става 6. овог члана може се изјавити жалба Министарству, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Акти и уговори којима се врши промена намене спортског објекта, односно његовог дела супротно одредбама овог члана, ништави су.

Члан 155.

У случају отуђења спортског објекта који је у приватној својини, право прече куповине има јединица локалне самоуправе на чијој територији се спортски објекат налази, а супсидијарно аутономна покрајина и Република Србија.

На остваривање права прече куповине спортског објекта из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим је уређен промет непокретности.

На одговорност за штету која настане спортистима, гледаоцима, другим учесницима и трећим лицима услед недостатака спортског објекта (мањкава изградња, рђава конструкција, лоше одржавање и сл.) примењују се општа правила о објективној одговорности.

VIII. СПОРТСКЕ ПРИРЕДБЕ

Члан 156.

Спортске приредбе организују се у облику спортских манифестација (фестивали, сусрети, смотре, игре и сл.) и спортских такмичења.

Организовањем спортских приредаба могу се бавити спортске организације, савези и друга лица под условима утврђеним законом и спортским правилима.

Члан 157.

Организатор спортске приредбе обавезан је да:

- 1) осигура несметано и безбедно одржавање спортске приредбе;
- 2) предузме мере које омогућавају предупређење ризика настанка штете за спортисте, гледаоце и друге учеснике спортске приредбе и трећа лица (упозорења, истицање забрана, давање обавештења и упутстава и сл.), као и мере којима се на повећане ризике утиче (безбедност спортског објекта, исправност и адекватност инсталиране и друге опреме, обезбеђење хитне медицинске помоћи, одвијање манифестације у складу са пропозицијама и др.);
- 3) предузме потребне безбедносне мере за спречавање насиља и недоличног понашања на спортским приредбама и мере за спречавање других негативних појава у спорту, у складу са законом и спортским правилима;
- 4) предузме потребне мере за спречавање допинга на спортској приредби, у складу са законом и спортским правилима;
- 5) предузме потребне мере заштите природе и животне средине, односно мере којима ће се предупредити, смањити и отклонити евентуални неповољни утицаји на природне вредности и животну средину;
- 6) пријави одржавање спортске приредбе у складу са прописима којима се уређује јавно окупљање грађана.

Организатор спортске приредбе одговара за штету која настане спортистима, гледаоцима и другим учесницима спортске приредбе и трећим лицима због непоштовања обавеза из става 1. овог члана, у складу са општим правилима о одговорности за проузроковану штету.

Надлежни национални грански спортски савез који је дао сагласност, односно дозволу или наложио да се одређена спортска приредба одржи иако нису били испуњени сви прописани услови, солидарно је одговоран са организатором за штету коју на спортској приредби претрпи неко од учесника спортске приредбе или треће лице услед пропуста у организацији.

Спортска приредба која се на територији Републике Србије организује под руководством међународног спортског савеза организује се и спроводи у складу са овим законом и спортским правилима тог савеза.

Надлежни национални грански спортски савез дужан је да покрене дисциплински поступак и примени дисциплинске мере утврђене спортским правилима против својих чланова (непосредних и посредних) који, као организатори, не предузму мере из става 1. овог члана.

Организатор спортске приредбе, односно службено лице надлежног националног спортског савеза дужно је да, у складу са законом, не дозволи почетак спортске приредбе, односно да је прекине трајно или привремено или да наложи одржавање спортске приредбе без присуства гледалаца, у

потпуности или делимично, ако нису испуњени услови из става 1. тач. 1), 2), 3) и 6) овог члана.

Дисциплинске мере из става 5. овог члана обавезно обухватају: новчане казне, одузимање бодова и враћање у нижи ранг такмичења.

У случају поновљеног кршења обавеза из става 1. овог члана у току исте такмичарске сезоне обавезно се изриче дисциплинска мера одузимања бодова, а у случају континуираног и тешког кршења обавеза из става 1. овог члана у току исте такмичарске сезоне обавезно се изриче дисциплинска мера враћања у нижи ранг такмичења.

Члан 158.

На националним лигашким спортским такмичењима и професионалним спортским такмичењима у одређеној спортској сезони могу да учествују само спортске организације, односно спортске екипе спортских организација које су добиле дозволу за сезону.

Дозволу из става 1. овог члана може добити спортска организација која испуњава прописане услове за бављење спортским активностима и спортским делатностима и посебне услове за издавање дозволе за сезону утврђене од стране надлежног националног гранског спортског савеза.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује најмање следеће групе критеријума, односно услова за давање дозволе, у складу са законом:

- 1) спортски;
- 2) инфраструктурни;
- 3) персонални и административни, односно организациони;
- 4) правни;
- 5) финансијски.

Спортска организација-организатор такмичења из става 1. овог члана дужна је да има запослено или ангажовано лице са одговарајућим спортским звањем које координира обављање послова који се односе на безбедност учесника спортских такмичења чији је организатор, као и лице са одговарајућим спортским звањем у оквиру занимања менаџер у спорту за оперативне, односно извршне послове.

Финансијски услови из става 3. тачка 5) овог члана обухватају и ревизију финансијских извештаја спортске организације и услове који се односе на финансијски фер плеј.

Одредба става 4. овог члана сходно се примењује и на надлежни национални грански спортски савез.

Надлежни национални грански спортски савез утврђује испуњеност услова из ст. 1–5. овог члана пре почетка такмичарске сезоне и издаје дозволу из става 1. овог члана.

Спортска сезона из става 1. овог члана траје једну такмичарску сезону, ако спортским правилима надлежног међународног спортског савеза није друкчије одређено.

Члан 159.

Спортска приредба може да се организује ако организатор има обезбеђен одговарајући објекат, односно простор, опрему, стручне и друге

раднике и ако испуњава друге услове у складу са законом и спортским правилима.

Спортисти, спортске организације, спортске екипе, спортски тренери, спортске судије, спортски делегати, односно друга стручна и службена лица могу да учествују на спортској приредби ако испуњавају услове утврђене овим законом и спортским правилима, и током учешћа морају поштовати обавезе утврђене законом и спортским правилима.

Спортске судије, спортски делегати и друга службена лица могу остварити право на накнаду трошкова и накнаду за обављање својих дужности, у складу са правилима надлежног националног гранског спортског савеза, с тим да се накнада трошкова и накнада за обављање дужности мора исплатити искључиво безготовински.

Забрањено је организовање било које спортске приредбе која се темељи на тзв. слободној борби два или више лица, као и учешће у таквој приредби.

Члан 160.

Надлежни национални грански спортски савез води систем такмичења у спортској грани за коју је основан.

У остваривању својих циљева везаних за вођење система спортских такмичења, надлежни национални грански спортски савез може поверити вођење одређених такмичења, укључујући и издавање дозвола за сезону, удружењу или организацији коју су основале спортске организације које учествују у такмичењу или сам надлежни национални грански савез.

Измене система такмичења у надлежности националног гранског спортског савеза могу се примењивати најраније по истеку једне такмичарске сезоне од утврђивања тих измена.

Пропозиције такмичења у надлежности националног гранског спортског савеза из члана 100. став 2. тачка 1) овог закона утврђују се најкасније 40 дана пре почетка такмичења и не могу се мењати у току такмичарске сезоне на коју се односе.

У гранама спорта у којима нема посебно напред утврђене такмичарске сезоне, надлежни национални грански спортски савез утврђује пропозиције такмичења из члана 100. став 2. тачка 1) овог закона најкасније 40 дана пре почетка сваког појединачног спортског такмичења.

Члан 161.

Надлежни национални грански спортски савез доноси одлуку о утврђивању професионалних спортских лига, на основу елабората о оправданости таквог система такмичења.

Једна спортска организација не може имати више од једне екипе у истом степену спортског такмичења.

Члан 162.

Организација у области спорта може се кандидовати за организовање великог међународног спортског такмичења на територији Републике Србије под условом да пре подношења кандидатуре:

- 1) образује иницијативни одбор за припрему кандидатуре;
- 2) припреми пројекат, односно студију о организовању и финансирању такмичења, која обавезно садржи материјално-техничке, финансијске, организационе и стручно-кадровске елементе за организацију;

3) прибави мишљење Олимпијског комитета Србије, односно Параолимпијског комитета Србије, када су у питању олимпијски, односно параолимпијски спортови и надлежног националног гранског спортског савеза у олимпијском спорту, односно параолимпијском спорту;

4) прибави мишљење Спортског савеза Србије и надлежног националног гранског спортског савеза у неолимпијском спорту;

5) прибави мишљење надлежног органа јединице локалне самоуправе на чијој територији се организује такмичење и територијалног спортског савеза јединице локалне самоуправе;

6) прибави сагласност Владе за велика међународна спортска такмичења из члана 163. тач. 1), 2), 3), 4) и 6) овог закона, односно сагласност Министарства за друга велика међународна спортска такмичења.

Министар прописује ближе услове из става 1. овог члана.

Давање сагласности из става 1. тачка 6) овог члана не ствара обавезу финансирања одобреног спортског такмичења.

Члан 163.

Велика међународна спортска такмичења, у смислу овог закона, јесу:

- 1) олимпијске и параолимпијске игре;
- 2) светска и европска првенства;
- 3) медитеранске игре;
- 4) универзијаде;
- 5) светски купови и финални турнири светске лиге;
- 6) зимски и летњи Олимпијски фестивал младих Европе;
- 7) балканска и друга регионална првенства;
- 8) финала и финални турнири европских клупских спортских такмичења, осим финала европских клупских такмичења која су резултат спортских успеха домаћих спортских организација;
- 9) критеријумски и квалификациони међународни спортски турнири националних спортских репрезентација.

Члан 164.

При одлучивању о сагласности на подношење кандидатуре за организовање великог међународног спортског такмичења у Републици Србији посебно се узимају у обзир следећи критеријуми:

- 1) организовање такмичења мора имати позитиван утицај на развој и ширење гране спорта у којој ће се такмичење одржати;
- 2) такмичење мора бити оправдано са становишта тржишта;
- 3) такмичење мора бити занимљиво за телевизијске и радио преносе, друге медије и гледаоце;
- 4) такмичење треба да утиче на афирмацију вредности националног спорта;
- 5) такмичење треба да се организује у грани спорта која има организациону и такмичарску традицију у Републици Србији.

Члан 165.

Спортске организације, спортске екипе и спортисти могу учествовати на међународним спортским приредбама само уз претходну сагласност надлежног националног гранског спортског савеза.

Надлежни национални грански спортски савез може да одбије давање сагласности из става 1. овог члана ако би учешће спортске организације, односно спортске екипе или спортиста на међународним спортским приредбама, штетило интересу и угледу Републике Србије.

Спортске организације, односно спортске екипе могу учествовати у регионалним лигама само уз претходну сагласност надлежног националног гранског спортског савеза.

Застава и грб Републике Србије могу да се користе само на спортској опреми националних спортских репрезентација, спортских организација и спортиста надлежних националних спортских савеза, Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије.

Национална спортска репрезентација надлежног националног спортског савеза приликом учешћа на међународном спортском такмичењу употребљава грб, заставу и химну Републике Србије у складу са законом којим је уређена употреба заставе, грба и химне Републике Србије.

Министар прописује јединствени визуелни идентитет националних спортских репрезентација на међународним спортским такмичењима.

Члан 166.

Животиња може да учествује у спортским такмичењима само ако су испуњени услови у складу са законом којим се уређује ветеринарство, односно добробит животиња и спортским правилима надлежних националних и међународних гранских спортских савеза.

Национални савет за спречавање негативних појава у спорту и Савет за спорт

Члан 167.

Ради усклађивања активности на спречавању насиља и недоличног понашања гледалаца на спортским приредбама, допинга у спорту, намештања утакмица и других негативних појава у спорту, као и испуњавања међународних обавеза у овим областима, Влада образује Национални савет за спречавање негативних појава у спорту (у даљем тексту: Национални савет) и утврђује његов састав, задатке и друга питања од значаја за његов рад.

Национални савет обавезно чине представници министарства надлежног за унутрашње послове, министарства надлежног за правосудје, министарства надлежног за образовање и Министарства.

Ради стручније реализације циљева и активности утврђених Стратегијом и унапређења укупних активности Министарства, министар оснива Савет за спорт, састављен од угледних стручњака из области спорта, чије је ангажовање у том савету почасне природе.

IX. ЕВИДЕНЦИЈЕ

Члан 168.

Ради организованог и систематског праћења стања у спорту и дугорочног планирања његовог развоја у Републици Србији воде се следеће националне евиденције:

- 1) категорисаних и других спортиста такмичара;
- 2) предузетника у спорту;
- 3) организација у области спорта;
- 4) спортских стручњака и стручњака у спорту;
- 5) програма и пројеката којима се остварује општи интерес у области спорта и задовољавају потребе и интереси грађана у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе;
- 6) спортских објеката;
- 7) великих међународних спортских приредаба у Републици Србији;
- 8) резултата спортиста и националних спортских репрезентација Републике Србије на великим међународним спортским такмичењима и националним спортским такмичењима;
- 9) физичких спортских повреда и начина њиховог лечења врхунских спортиста и спортиста националних спортских репрезентација.

Националне евиденције из става 1. овог члана трајно се чувају.

Националне евиденције из става 1. овог члана воде се као национални спортски информационо-документациони систем применом електронских средстава за обраду и складиштење података.

Национална евиденција предузетника садржи податке којима се идентификује предузетник (име и презиме, односно назив, седиште, јединствени матични број грађана, матични статистички број, број жиро рачуна и код кога се води, ПИБ број, подаци за контакт, стручно, односно академско звање и спортско звање), његов статус (професионални спортиста, предузетник који се бави обављањем спортске делатности, број уписа у надлежни регистар предузетника, број дозволе за рад, број и датум решења о брисању из надлежног регистра предузетника) и спортске активности и делатности које обавља (назив и шифра делатности, подручје делатности, врста стручног рада у спорту, такмичења у којима учествује).

Национална евиденција категорисаних и других спортиста такмичара садржи следеће податке о спортисти: име, презиме, пол, датум и место рођења, јединствени матични број грађана, адреса, спортски узраст (кадет, јуниор, млађи сениор, сениор, ветеран), ранг према националној категоризацији спортиста, члански статус у организацијама у области спорта, три најважнија постигнута спортска резултата, спортска грана и спортска дисциплина, прва спортска организација за коју је спортиста регистрован, стручна спрема, радни однос, ранг такмичења, национално спортско признање и друга спортска признања и награде, казне због повреде антидопинг правила, регистарски број такмичарске књижице и спортски савез који ју је издао, број наступа за националну спортску репрезентацију.

Национална евиденција спортских стручњака и стручњака у спорту садржи следеће податке о спортском стручњаку, односно стручњака у спорту: име, презиме, пол, датум и место рођења, јединствени матични број грађана, адреса, стручна спрема и организација у којој је стручна спрема стечена, завршено стручно оспособљавање за бављење стручним радом у спорту, организација у области спорта у којој је ангажован и начин ангажовања, послови на које је ангажован у организацији у области спорта, спортско звање, дозвола за рад, знање страних језика, три најбоља постигнута спортска

результата у бављењу стручним радом у спорту, спортске награде и признања, казне због повреде антидопинг правила.

Национална евиденција физичких спортских повреда и начина њиховог лечења врхунских спортиста и спортиста националних спортских репрезентација садржи следеће податке: име и презиме спортисте, број под којим је уписан у националну евиденцију категорисаних и других спортиста такмичара, врста спортске повреде, време и место настанка повреде, ознака повреде према медицинској документацији у складу са законом, здравствена служба у којој је повреда лечена, коришћена медицинска средства за лечење, време трајања лечења.

Организације и појединци у области спорта дужни су да поднесу пријаву за упис у националне евиденције из става 1. овог члана најкасније до краја фебруара текуће године за претходну годину.

Свака промена података који се воде у националној евиденцији мора се пријавити у року од 30 дана од настанка промене.

Организације у области спорта воде основне евиденције о подацима који се уписују у националне евиденције из става 1. овог члана и друге евиденције, у складу са законом.

Министар ближе уређује садржај, осим података о личности, и начин вођења евиденције из става 1. овог члана и начин и услове коришћења података из евиденција из става 1. овог члана.

О упису у националну евиденцију Републички завод доноси решење.

На решење из става 12. овог члана може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања решења.

Против коначног решења Министарства из става 13. овог члана може се покренути управни спор.

Републички завод је дужан да се стара о томе да подаци о личностима не буду достављени неовлашћеном лицу, као и да ускрате достављање тих података уколико организација, односно орган коме се подаци достављају не гарантује одговарајућу заштиту података.

Корисник података из националних евиденција у области спорта из става 1. тач. 1)–8) овог члана је Министарство, надлежни орган аутономне покрајине за област спорта, надлежни орган јединице локалне самоуправе за област спорта, Републички завод, Антидопинг агенција Републике Србије, надлежни спортски инспектор, стручни спортски надзорник, надлежни национални спортски савез и акредитована научноистраживачка установа, а корисник података из националне евиденције из става 1. тачка 9) овог члана је Министарство, министарство надлежно за послове здравља и Републички завод.

Обрада података од стране Републичког завода у евиденцијама из става 1. овог члана о повредама спортисте и начину њиховог лечења и другим нарочито осетљивим подацима о личности, у складу са законом, условљена је пристанком лица чији се подаци обрађују.

Подаци из става 1. овог члана прикупљају се од организација у области спорта, предузетника у спорту, власника, односно корисника спортских објеката, самосталних професионалних спортиста, с тим да организације у области спорта подносе пријаву за упис података у одговарајућу националну евиденцију како за себе тако и за спортисте, спорске стручњаке и стручњаке у спорту који у организацији обављају спортске активности и делатности.

За потребе научноистраживачког рада и приликом израде спортско-политичких и статистичких анализа, лични подаци физичких лица учесника у систему спорта користе се и објављују на начин којим се обезбеђује заштита њиховог идентитета, у складу са законом.

Х. НАДЗОР

Члан 169.

Надзор над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона и инспекцијски надзор врши Министарство, преко републичких спортских инспектора.

На територији аутономне покрајине, инспекцијски надзор над радом покрајинских и територијалних спортских савеза врши надлежни орган аутономне покрајине, преко покрајинских спортских инспектора, као поверени посао.

На територији јединице локалне самоуправе, инспекцијски надзор, осим за националне спортске савезе, територијалне спортске савезе, организације које се баве стручним оспособљавањем у области спорта и спортске организације које се такмиче у професионалним спортским лигама, врши надлежни орган јединице локалне самоуправе, преко градског, односно општинског спортског инспектора, као поверени посао.

На територији града Београда, инспекцијски надзор, осим за националне спортске савезе, организације које се баве стручним оспособљавањем у области спорта и спортске организације које се такмиче у професионалним спортским лигама, врши надлежни орган града Београда, преко градског спортског инспектора, као поверени посао.

Надзор над наменским и законитим коришћењем буџетских средстава којима се у складу са овим законом финансирају програми којима се задовољава општи интерес и потребе и интереси грађана у Републици Србији, аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе врши надлежна буџетска инспекција у складу са законом.

Спортски инспектор може бити лице које има стечено високо образовање из научне области правне науке или из области спорта и физичке културе на студијама другог степена (мастер академске студије, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године, које има најмање пет година радног искуства у струци, положен државни стручни испит и који испуњава друге услове у складу са законом.

Спортски инспектор не може да обавља привредне или друге делатности и послове за себе или другог послодавца у области спорта, учествује у раду органа и радних тела организација које подлежу инспекцијском надзору у складу са овим законом, као ни да обавља друге службе, послове и поступке који су у супротности са положајем и радом спортског инспектора и штете његовој непристрасности и објективности у вршењу посла.

Правна и физичка лица која обављају спортске активности и спортске делатности дужна су да омогуће спортском инспектору обављање инспекцијског надзора, да му на његов захтев благовремено достављају потпуне и тачне податке, да му на његово тражење пруже усмено или писано изјашњење о чињеницама и доказима који су изнети, односно утврђени у поступку инспекцијског надзора, као и да поступе по другом захтеву спортског инспектора.

На садржину, границе овлашћења, права и обавезе при вршењу инспекцијског надзора од стране спортских инспектора примењују се одредбе овог закона и закона којим је уређен инспекцијски надзор.

Спортски инспектор спроводи поступак инспекцијског надзора и у поступку вршења инспекцијског надзора има овлашћења и обавезе у складу са овим законом и законом којим је уређен инспекцијски надзор.

Министарство је дужно да системски и континуирано планира и спроводи обуку и друге облике стручног усавршавања спортских инспектора.

Члан 170.

Надзор над радом покрајинских спортских инспектора и спортских инспектора јединице локалне самоуправе, у обављању поверених послова инспекцијског надзора, утврђених овим законом, врши Министарство.

Када инспекцијски надзор врши покрајински спортски инспектор или спортски инспектор јединице локалне самоуправе, Министарство ради обезбеђења и контроле законитости у вршењу послова инспекцијског надзора има право и дужност да:

- 1) издаје инструкције за извршавање закона и других прописа и за вршење послова, као и да надзире њихово извршавање;
- 2) остварује непосредан надзор над радом покрајинских спортских инспектора, односно спортских инспектора јединице локалне самоуправе;
- 3) врши непосредан инспекцијски надзор са свим овлашћењима ако покрајински спортски инспектори или спортски инспектори јединице локалне самоуправе одређене послове инспекцијског надзора за које су надлежни, упркос писаном упозорењу, не врше;
- 4) предложи надлежном органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе утврђивање одговорности одређеног спортског инспектора који инспекцијске послове не обавља благовремено, стручно, законито и савесно;
- 5) организује заједничке акције спортске инспекције са покрајинским спортским инспекторима и спортским инспекторима јединице локалне самоуправе увек када то потребе захтевају;
- 6) тражи достављање извештаја, података и обавештења о извршењу поверених послова надзора;
- 7) остварује друга права и дужности у складу са законом.

Члан 171.

О инспекцијском надзору сваки спортски инспектор води евиденцију у складу са законом.

Члан 172.

Ако се код надзираног субјекта открије незаконитост која је кажњива према закону или другом пропису, спортски инспектор надлежном правосудном органу подноси кривичну пријаву, пријаву за привредни преступ или захтев за покретање прекршајног поступка, односно издаје прекршајни налог, у складу са законом.

Члан 173.

Решењем којим се налажу мере и одређује рок за њихово отклањање може се, у зависности од предмета надзора и природе утврђених незаконитости, неправилности или недостатака у раду:

1) наложити извршење одређених мера и радњи у вези обављања спортских активности и спортских делатности;

2) наложити доношење, стављање ван снаге или одлагање извршења одговарајућег појединачног акта и предузимање других одговарајућих мера и радњи потребних ради отклањања утврђених незаконитости, неправилности и недостатака у раду организације у области спорта, у складу са овим законом;

3) привремено забранити обављање спортских активности и спортских делатности и предузимање других радњи које су у супротности са законом или другим прописом, до отклањања недостатака;

4) привремено забранити обављање стручног рада у спорту лицу које не испуњава прописане услове за обављање стручног рада у спорту или не поседује одговарајућу дозволу за рад, до испуњености услова;

5) предложити надлежном органу организације у области спорта покретање поступка због повреде радних дужности, дисциплинског поступка или другог поступка ради отклањања утврђених незаконитости, неправилности и недостатака у раду организација и физичких лица у области спорта;

6) наложити надлежном националном спортском савезу доношење спортских правила које је обавезан да донесе у складу са овим законом;

7) наложити спортском савезу да у складу са овим законом прими у чланство организацију у области спорта која испуњава утврђене услове за чланство;

8) привремено забранити извршење појединачног акта организације у области спорта којим је очигледно повређено право члана те организације, односно запосленог које има у складу са овим законом и спортским правилима, на захтев тог члана, односно запосленог у организацији у области спорта уколико тај члан организације, односно запослени покрену спор пред надлежним судом или спортском арбитражом – до доношења правоснажне одлуке суда, односно спортске арбитраже;

9) наложити успостављање стања спортског објекта које одговара намени тог спортског објекта, о трошку власника, односно корисника спортског објекта, уколико је намена спортског објекта промењена супротно члану 154. овог закона;

10) привремено забранити коришћење спортског објекта због неиспуњености услова за његово коришћење – до испуњавања услова;

11) привремено забранити рад спортском удружењу ако статусну промену није извршило у складу са овим законом;

12) забранити организовање спортске приредбе уколико њено организовање није у складу са законом или нису испуњени услови за њено организовање;

13) забранити учешће на спортској приредби лицу које не испуњава услове утврђене законом или спортским правилима;

14) привремено забранити извршење појединачног акта којим се одобрава програм којим се задовољавају опште потребе у области спорта, односно потребе и интереси грађана у области спорта у аутономној покрајини,

односно јединици локалне самоуправе, уколико је програм одобрен супротно овом закону;

15) привремено забранити рад учесника у систему спорта док не омогући обављање инспекцијског надзора;

16) поднети иницијативу Министарству за одузимање одобрења за обављање послова стручног оспособљавања у спорту због обављања тих послова супротно овом закону;

17) привремено забрани обављање рада спортском удружењу, друштву или савезу који у статуту и у спортским правилима не уреди питања утврђена овим законом;

18) наложити друге мере и радње на које је овлашћен законом.

Жалба на решење спортског инспектора из става 1. овог члана изјављује се Министарству у року од 15 дана од дана доставе решења.

Министарство о жалби одлучује у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Члан 174.

Министарство врши надзор над радом ималаца јавних овлашћења у вршењу овим законом поверених послова државне управе, у складу са законом којим се уређује државна управа.

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 175.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај спортска организација или друго правно лице, ако:

1) прекрши забрану дискриминације спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица учесника у систему спорта (члан 4. став 3);

2) прекрши забрану злоупотребе, злостављања, дискриминације и насиља над децом (члан 4. став 6);

3) закључи са спортистом такмичаром аматером уговор супротно одредби члана 10. став 1. и члана 17. став 2. овог закона;

4) закључи са малолетним спортистом уговор супротно одредби члана 10. ст. 1. и 4. и члана 17. ст. 3. и 4. овог закона;

5) закључи уговор са спортистом који нема потпуну пословну способност супротно одредби члана 10. став 6. овог закона;

6) закључи са спортистом више од једног уговора за бављење спортисте спортским активностима у спортској организацији (члан 10. став 9);

7) не закључи уговор са спортистом у писаној форми и не овери га у складу са законом (члан 12. став 1);

8) не закључи уговор о раду са професионалним спортистом (члан 13. став 1);

9) закључи уговор са спортистом о давању новчаних и других накнада на име закључења уговора и других сличних примања супротно одредбама члана 13. ст. 4. и 5. овог закона;

10) одобри међународни или национални трансфер, односно прелазак малолетног спортисте у другу спортску организацију супротно одредбама члана 18. ст. 4–6. овог закона;

11) дозволи учешће на такмичењу спортисти такмичару, односно спортском стручњаку коме није утврђена здравствена способност (члан 19. ст. 1. и 2);

12) обавља утврђивање здравствене способности спортиста или спортских стручњака супротно одредби члана 19. ст. 4. и 5. овог закона;

13) не закључи уговор о осигурању врхунских спортиста односно спортиста и врхунских спортских стручњака односно стручњака од последица несрећних случајева за време обављања спортских активности (члан 21. ст. 1. и 3);

14) ангажује за обављање стручног рада лице које није спортски стручњак (члан 25. став 2);

15) обавља стручно оспособљавање супротно утврђеном плану и програму и начину стручног оспособљавања (члан 30. став 1);

16) закључи уговор са спортским стручњаком супротно одредбама члана 31. ст. 1. до 3. овог закона;

17) ангажује страног држављанина за обављање стручног рада у спорту супротно одредби члана 31. став 8. овог закона;

18) изабере у органе или именује за заступника или ликвидатора неко лице супротно забрани из члана 33. став 2. овог закона;

19) обавља спортске активности и делатности и ако не испуњава утврђене услове (члан 35. став 1. и члан 110. став 5);

20) користи у називу реч „клуб” супротно одредбама члана 35. став 3. овог закона;

21) нема у свом називу реч или „спортски клуб” или „клуб” у складу са одредбом члана 35. став 6. овог закона;

22) наплаћује чланарину супротно одредбама члана 40. став 7. овог закона;

23) огранак у правном промету иступа супротно одредби члана 44. став 2. овог закона;

24) не сазове скупштину најмање једанпут годишње (члан 55. став 2. овог закона);

25) нема управу изабрану у складу са чланом 56. ст. 1. и 2. овог закона;

26) нема надзорни одбор изабран у складу са чланом 60. став 1. овог закона;

27) не користи целокупну остварену нето добит основаног правног лица за остваривање својих спортских циљева утврђених статутом (члан 71. став 1);

28) обавља привредне и друге делатности супротно условима утврђеним чланом 72. став 1. овог закона;

29) користи имовину супротно одредбама члана 76. овог закона;

30) обавља спортске активности и делатности иако не испуњава услове из члана 92. став 3. овог закона;

31) дели нето добит супротно одредби члана 92. став 4. овог закона;

32) обавља послове посредовања приликом преласка спортисте из једне у другу спортску организацију супротно одредбама члана 94. овог закона;

33) обавља делатност пружања услуга стручног рада у спорту супротно одредби члана 95. став 1. овог закона;

34) не утврди спортска правила у одговарајућој грани спорта (члан 100. ст. 1. и 2);

35) достави програм који садржи нетачне податке о носиоцу и учесницима програма (члан 118, члан 136. став 1. и члан 138. став 1);

36) не користи наменски средства добијена из буџета Републике Србије (члан 122. став 4);

37) одобри програм којим се задовољавају потребе и интереси грађана у аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе супротно одредбама члана 136. ст. 1, 3. и 5. и члана 138. ст. 1, 3. и 4. овог закона;

38) не уреди ближе услове, критеријуме и начин и поступак доделе средстава из буџета аутономне покрајине и начин јавног објављивања података о предложеним програмима за финансирање, одобреним програмима и реализацији одобрених програма (члан 136. став 2);

39) не уреди ближе услове, критеријуме и начин и поступак доделе средстава из буџета јединице локалне самоуправе и начин јавног објављивања података о предложеним програмима за финансирање, одобреним програмима и реализацији одобрених програма (члан 138. став 2);

40) не обезбеди приоритет организованим ваннаставним спортским активностима у погледу коришћења школских спортских сала и терена у односу на активности лица изван школе (члан 143. став 6);

41) не уреди, не обележи, не опреми или не одржава јавни спортски терен у стању које осигурава безбедно коришћење или не прекине коришћење терена или дела терена иако су наступиле околности које угрожавају безбедност на терену или користи јавни спортски терен иако не испуњава прописане услове (члан 149. став 2);

42) користи и одржава спортски објекат супротно одредби члана 152. став 1. овог закона;

43) промени намену спортског објекта без одговарајуће сагласности супротно одредбама члана 154. ст. 1–4. овог закона;

44) промени намену дела пратећег простора спортског објекта супротно одредбама члана 154. ст. 5. и 6. овог закона;

45) организује спортску приредбу супротно одредби члана 157. став 1. овог закона;

46) да сагласност или дозволу да се организује спортска приредба иако нису били испуњени сви прописани услови (члан 157. став 3);

47) не примени дисциплинске мере против својих чланова који не предузму прописане мере за организовање спортске приредбе (члан 157. став 5);

48) дозволи почетак спортске приредбе, односно не прекине је или не наложи одржавање спортске приредбе без присуства гледалаца супротно одредби члана 157. став 6. овог закона;

49) учествује у спортском такмичењу иако није добило дозволу за сезону (члан 158. став 1);

50) организује спортску приредбу иако не испуњава прописане услове (члан 159. став 1);

51) учествује на спортској приредби иако не испуњавају прописане услове (члан 159. став 2);

52) не поштује при учешћу на спортској приредби обавезе утврђене законом и спортским правилима (члан 159. став 2);

53) организује спортску приредбу која се темељи на тзв. слободној борби два или више лица (члан 159. став 4);

54) примени измене система такмичења пре истека једне такмичарске сезоне од утврђивања тих измена (члан 160. став 3);

55) промени пропозиције такмичења у току такмичарске сезоне (члан 160. став 4);

56) промени пропозиције такмичења супротно одредби члана 160. став 5. овог закона;

57) се кандидује за организовање великог међународног спортског такмичења на територији Републике Србије иако не испуњава прописане услове (члан 162);

58) учествује на међународним спортским приредбама без сагласности надлежног националног гранског спортског савеза (члан 165);

59) ангажује за обављање стручног рада са децом лице које не испуњава услове из члана 180. став 2. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у организацији у области спорта или другом правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. тач. 1), 14), 32), 33), 35), 41), 42), 43), 44), 48), 49), 50), 52) и 59) овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 100.000 до 500.000 динара.

Члан 176.

Новчаном казном у износу од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај организација у области спорта или друго правно лице, ако:

1) не обавести спортисту пре закључења уговора о утврђеним правима, обавезама и одговорностима (члан 10. став 7);

2) не обавести без одлагања надлежни национални грански спортски савез о утврђивању ништавости, поништењу или раскиду уговора са спортистом (члан 12. став 3);

3) не достави надлежном министарству годишњи извештај о евалуацији здравственог стања прегледаних спортиста и спортских стручњака (члан 19. став 7);

4) не води евиденцију о утврђивању здравствене способности спортиста и спортских стручњака у складу са чланом 20. овог закона;

5) изложи спортисту спортским активностима које могу да угрозе или погоршају његово здравствено стање (члан 22);

6) изложи дете спортским активностима и физичким вежбањима која могу да угрозе или погоршају њихово здравствено стање или да негативно утичу на психосоцијални и моторички развој или образовање (члан 22. став 3);

7) ангажује за обављање стручног рада у спорту лице које нема дозволу за рад издату од стране надлежног националног спортског савеза (члан 27. став 2);

8) не утврди план стручног образовања, оспособљавања и усавршавања спортских стручњака (члан 28. став 2);

9) се бави пословима стручног оспособљавања иако не испуњава прописане услове (члан 29. ст. 1–3);

10) у правном саобраћају не користи назив и скраћени назив у облику у коме је уписан у регистар (члан 44. став 1);

11) у пословној кореспонденцији и јавном иступању не наводи уз свој назив и своје седиште (члан 47. став 2);

12) члановима не обезбеди права у складу са статутом (члан 49. став 3);

13) прими у чланство малолетно лице супротно одредбама члана 49. став 4. овог закона;

14) искључи из чланства неко лице супротно одредби члана 51. став 1. овог закона;

15) не омогући члану спортског удружења у спортској рекреацији да непосредно управља спортским удружењем са једнаким правом гласа са другим члановима (члан 52. став 3);

16) именује за арбитра лице супротно одредбама члана 54. ст. 3. и 4. овог закона;

17) не сазове и не одржи скупштину у складу са одредбама члана 55. став 5. овог закона;

18) не прими у чланство организацију која испуњава услове одређене статутом савеза за пријем у чланство (члан 97. став 3);

19) нема запосленог или ангажованог спортског стручњака или стручњака у спорту са положеним стручним спортским испитом (члан 99. став 6);

20) не донесе програм, односно оквирни програм развоја и не достави га Министарству у року од 15 дана од дана доношења (члан 100. став 6, члан 102. став 6, члан 103. став 12. и члан 106. став 3);

21) не чува евиденцију о реализованим програмима, односно пројектима у складу са чланом 130. став 7. овог закона;

22) не сазове скупштину ради разматрања одговорности лица која су реализовала програм и лица која су учествовала у доношењу одлука које су довеле до непостизања планираних ефеката програма (члан 133. став 4);

23) не донесе општи акт којим се уређују посебни услови за врхунске спортисте при упису на студије на високошколским установама и током студирања (члан 144. став 1);

24) не донесе општи акт којим се уређују услови за бављење студената спортским активностима (члан 144. став 2);

25) не обезбеди да је спортски објекат приступачан лицима са посебним потребама (члан 145. став 3);

26) утврди испуњеност услова за издавање дозволе за сезону иако нису испуњени услови прописани чланом 158. ст. 2–4. овог закона;

27) не утврди критеријуме, односно услове за давање дозволе за сезону у складу са чланом 158. став 3. овог закона;

28) не утврди испуњеност услова за издавање дозволе за учешће на спортском такмичењу пре почетка такмичарске сезоне (члан 158. став 7);

29) користи заставу и грб Републике Србије на спортској опреми супротно одредби члана 165. став 4. овог закона;

30) допусти учешће у такмичењу животињи супротно одредби члана 166;

31) не поднесе пријаву за упис у националну евиденцију или достави нетачне податке (члан 168. ст. 4. и 5);

32) обавља послове стручног оспособљавања у области спорта без подношења захтева за добијање дозволе за обављање стручног оспособљавања супротно одредбама члана 181. став 5. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у спортској организацији или другом правном лицу новчаном казном од 30.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. тач. 7), 8) и 31) овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 50.000 до 250.000 динара.

Члан 177.

Новчаном казном у износу од 100.000 динара казниће се за прекршај организација у области спорта и друго правно лице, ако:

1) не води евиденцију трансфера, односно прелазака малолетних спортиста или не обавести Министарство у року од 15 дана од сваког обављеног трансфера, односно регистрованог преласка малолетног спортисте (члан 18. став 8);

2) не омогући спортисти учешће у националној спортској репрезентацији (члан 24);

3) не поднесе Министарству извештај о извршеном стручном оспособљавању у претходној години и план активности за текућу годину на организовању стручног оспособљавања или не пријави почетак обављања стручног оспособљавања (члан 30. став 2);

4) не води евиденције из члана 30. став 4. овог закона;

5) не омогући обављање стручног надзора (члан 32. став 3);

6) не води књигу чланова (члан 49. став 5);

7) не обавести Министарство о издавању дозволе у прописаном року (члан 94. став 5);

8) не достави спортска правила Министарству (члан 100. став 3);

9) не објави спортска правила и статут на званичној интернет презентацији савеза (члан 100. став 4);

10) не достави Министарству извештај о остваривању програма, односно пројекта или делова програма, односно пројекта и коришћења средстава буџета (члан 130. став 1);

11) не учини извештај о раду и о обиму и начину стицања и коришћења средстава доступним јавности и тај извештај не достави Министарству (члан 130. став 5);

12) не омогући спортском инспектору обављање инспекцијског надзора или не поступи по његовом захтеву супротно члану 169. став 8;

13) не поступи по налогу спортског инспектора датом у вршењу инспекцијског надзора (члан 173. став 1);

14) не усклади своју организацију, рад и опште акте у року утврђеном чланом 181. став 1. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у организацији у области спорта или другом правном лицу новчаном казном од 10.000 динара.

Члан 178.

Новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице, ако:

1) прекрши забрану дискриминације спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица учесника у систему спорта (члан 4. став 3);

2) прекрши забрану злоупотребе, злостављања, дискриминације и насиља над децом (члан 4. став 6);

3) учествује у такмичењу иако му није утврђена здравствена способност (члан 19. став 1);

4) изложи спортисту активностима које могу да угрозе његово здравље (члан 22. став 1);

5) обавља стручни рад иако не испуњава прописане услове (члан 25. ст. 2. и 3);

6) обавља стручни рад са децом иако не испуњава прописане услове (члан 27. став 4);

7) не планира и не евидентира стручни рад (члан 28. став 1);

8) не омогући обављање стручног надзора (члан 32. став 3);

9) као заступник не саопшти тражене информације у складу са чланом 58. став 2. овог закона;

10) изврши повреду дужности из члана 59. овог закона;

11) обавља послове посредовања супротно члану 94. овог закона;

12) обавља делатност пружања услуга стручног рада у спорту супротно члану 95. став 1. овог закона;

13) обавља спортске активности и делатности на јавном спортском терену супротно одредби члана 149. став 2. овог закона;

14) користи спортски објекат супротно одредби члана 152. став 1. овог закона;

15) промени намену спортског објекта без одговарајуће сагласности, супротно одредбама члана 154. ст. 1–3. овог закона;

16) промени намену дела пратећег простора спортског објекта супротно одредбама члана 154. ст. 5. и 6. овог закона;

17) не предузме мере које омогућавају предупређење ризика настанка штете за спортисте, гледаоце и друге учеснике и трећа лица на спортској

приредби, као и мере којима се на повећане ризике утиче (члан 157. став 1. тачка 2);

18) организује спортску приредбу иако не испуњава прописане услове (члан 159. став 1);

19) учествује на спортској приредби иако не испуњава прописане услове (члан 159. став 2);

20) не поштује при учешћу на спортској приредби обавезе утврђене законом и спортским правилима (члан 159. став 2);

21) учествује у спортској приредби која се темељи на тзв. слободној борби два или више лица (члан 159. став 4);

22) учествује на међународним спортским приредбама без претходне сагласности надлежног националног гранског спортског савеза (члан 165);

23) не омогући спортском инспектору обављање инспекцијског надзора или не поступи по његовом захтеву супротно одредбама члана 169. став 8. овог закона;

24) не поступи по налогу спортског инспектора датог у вршењу инспекцијског надзора (члан 173. став 1).

XII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 179.

Приватизација имовине и капитала у друштвеној, односно јавној својини у организацијама у области спорта уредиће се посебним законом.

До доношења закона из става 1. овог члана организације у области спорта користе имовину и капитал у друштвеној, односно јавној својини у складу са законом.

Организације у области спорта са друштвеном, односно јавном имовином и капиталом не могу вршити статусне промене, промене правног облика, осим промене правног облика у складу са чланом 71. став 3. овог закона, и промене власничке структуре капитала путем конверзије потраживања у трајни улог до доношења закона из става 1. овог члана.

Организације у области спорта из става 3. овог члана могу да располажу непокретностима у друштвеној, односно јавној својини на којој имају право коришћења, односно доносе одлуке о смањењу или повећању капитала, реорганизацији или реструктурирању, инвестиционом улагању, продаји дела имовине, залагању ствари или успостављању хипотеке, дугорочном закупу, располагању потраживања, узимању или одобравању кредита или издавању гаранција, у знатном обиму или ван тока редовног обављања спортских активности и делатности, само уз претходну сагласност Владе, на предлог Министарства, до доношења закона из става 1. овог члана.

Акт и уговор организације у области спорта који је донет, односно закључен супротно одредбама ст. 3. и 4. овог члана, ништав је.

У професионалној спортској лиги из члана 3. став 1. тачка 26) могу да учествују и спортска удружења најдуже две такмичарске сезоне након ступања на снагу закона из става 1. овог члана.

Спортским објектима у друштвеној и јавној својини за које на дан ступања на снагу овог закона не постоји одговарајућа урбанистичка и друга документација потребна за издавање грађевинске дозволе не може се до

утврђивања те документације, односно до доношења коначног акта о одбијању захтева за легализацију мењати намена у складу са овим законом.

Члан 180.

Постојеће организације у области спорта настављају са радом, у складу са овим законом.

Спортски стручњаци који обављају стручно-васпитни рад са децом, а који не испуњавају прописане услове у погледу степена и врсте образовања, односно стручне оспособљености, могу и даље да обављају тај рад ако су до ступања на снагу овог закона најмање 25 година обављали васпитно-образовни рад, од чега најмање 15 година у раду са децом, на основу потврде надлежног националног гранског спортског савеза.

Спортисти и тренери који су стекли право на национално признање до дана ступања на снагу овог закона, настављају да остварују то право у складу са прописом по коме су га стекли.

Спортски стручњаци који на дан ступања на снагу овог закона не испуњавају услове из члана 27. став 3. овог закона могу да обављају стручно-васпитни рад са децом најкасније у року од две године од дана ступања на снагу подзаконског акта којим се уређује номенклатура спортских звања и занимања и стручно оспособљавање у спорту, осим у случају из става 2. овог члана.

Национални спортски савези могу користити постојећу, односно обезбеђену спортску опрему најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу подзаконског акта којим се утврђује јединствени визуелни идентитет националних спортских репрезентација на међународним спортским такмичењима.

Чланови управе спортске организације, укључујући и заступника, који не испуњавају услове из члана 33. став 2. тачка 2) овог закона могу обављати своју функцију најкасније до 1. марта 2017. године.

Постојећи уговори закључени између спортских организација и спортиста и спортских стручњака у складу са Законом о спорту („Службени гласник РС”, бр. 24/11 и 99/11–др. закон) остају на снази до истека рока на који су закључени.

Надлежни национални грански спортски савез, територијални спортски савези, професионални спортски клубови и спортске организације које се такмиче у националним спортским лигама који су чланови надлежног националног гранског спортског савеза запошљавају или ангажују спортског стручњака или стручњака у спорту са положеним спортским стручним испитом у року од годину дана од дана доношења подзаконског акта из члана 99. став 8. овог закона.

Члан 181.

Постојеће организације у области спорта дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Поступак уписа у Регистар започет до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама прописа по којима је започет.

Постојеће организације у области спорта које треба да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона, дужне су да ускладе

своје опште акте, и Агенцији поднесу пријаву и документацију за упис промене података и докумената, у року из става 1. овог члана, без плаћања накнаде.

Постојеће организације у области спорта које поднесу Агенцији пријаву и документацију за упис промене података и докумената по протеку рока из става 1. овог члана, платиће накнаду у складу са Одлуком о накнадама за послове регистрације и друге услуге које пружа Агенција за привредне регистре („Службени гласник РС”, бр. 119/13 и 138/14).

Високошколске установе и организације у области спорта из члана 29. ст. 1–3. овог закона које обављају послове стручног оспособљавања за одређена спортска звања и које се добиле решење о испуњености услова за обављање послова стручног оспособљавања у области спорта до дана ступања на снагу овог закона дужне су да поднесу Министарству захтев за добијање одобрења за обављање стручног оспособљавања у року од годину дана од дана ступања на снагу акта из члана 30. став 1. овог закона, а до тада настављају да обављају стручно оспособљавање за стицање оних спортских звања за која су испуњени услови утврђени овим законом и пратећим подзаконским актима.

Члан 182.

Подзаконски акти предвиђени овим законом донеће се у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, подзаконски акти из члана 65. став 7. и члана 120. став 2. овог закона, као и акта из члана 136. став 2. и члана 138. став 2. овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Национална стратегија развоја спорта донеће се у складу са овим законом најкасније до краја 2018. године.

Члан 183.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о спорту („Службени гласник РС”, бр. 24/11 и 99/11– др. закон).

До доношења аката на основу овог закона, примењиваће се акти донети на основу закона из става 1. овог члана, осим ако су у супротности с овим законом.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да се примењује одредба члана 61. став 1. тачка 17) Закона о здравственом осигурању („Службени гласник РС”, бр. 107/05, 109/05 – исправка, 57/11, 110/12 – УС, 119/12, 99/14, 123/14 и 126/14 – УС) у делу утврђивања здравствене способности малолетних спортиста из члана 19. став 6. овог закона.

Члан 184.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.